

Sayı: 08

İşçi-Köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttmail.com

*Yıl:1 * 11-24 Ocak 2008 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

DUYURU

13 Ocak'ta Kadıköy
Altiyol'da saat 13.00'te
"Herkesin Sağlıklı, Gü-
venli Gelecek" Platfor-
mu'nun düzenlediği ey-
lemde buluşalım!

PARTİZAN

2007 kadınlar için nasıl geçti?

BM rakamlarına göre dünya genelinde her yıl 5 bini aşkın kadın **namus** gerekçe- si ile katlediliyor. 2007 yılında Türkiye'de de kadınlar polisin, eşlerinin, yakınlarının ya da tanımadıklarının tacizine, saldırısına ve tecavüzüne uğradı; eğitim, sağlık, çalış- ma gibi yaşamın tüm alanlarında ayrımcılı- ğa tabi tutuldu. Bir yılda onlarca kadının yaşam hakkı "**namus**" adı altında sonlan- dırıldı. Kadınlar, Türkiye'nin farklı bölge- lerinde farklı illerinde aynı nedenler ger- çekçe gösterilerek yakınları tarafından katledildi.

Sayfa 12

Yeni yıl direnişlerle başladı

OLEYIS'e bağlı işçiler, yeni yıla **Der- bent Uygulama Otel**'inin önünde ku- rulan grev çadırda girdiler.

Yine Demsan Deri Fabrikası'ndan atı- lan 21 işçi de soğuk havaya aldırılmadan fabrika önündeki direnişlerini sürdürüyor.

Yeni yılın ilk günlerini sokaklarda karşı- layan TEKEL işçileri de Bitlis, Adana, To- kat ve Kertal-Cevizli'de "Özelleştirmeye hayır!" sloganını haykırdı.

Sayfa 4

Tütüncülük bitiriliyor

AKP hükü- meti, izlemiş ol- duğu IMF, DB, AB eksensiz ta- rım politikaları- nın bir parçası olan TEKEL'in özelleştirilmesi- nin yıl sonuna kadar bitirilece- ğini, "**babamın malı gibi satırım**" di- yen Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın ağ- zından "**sevince**" açıklamıştı.

TEKEL'de bu yönlü hazırlıklar sürer- ken, özelleştirmeden en çok etkilenecek kesimlerin başında tütün üreticileri geli- yor.

Sayfa 5

Egemenlerin gözü emekçi halkın üç kuruşunda...

2008 yılının ilk günlerine emekçi halkımız I. Kürdista- ni'na yönelik askeri operas- yon ve elektrikten doğalgaza kadar yapılan zamlarla, **Sos- yal Sigortalar** ve **Genel Sağlık Sigortası Yasası**, TEKEL'in özelleştirilmesi gibi saldırılarla, asgari ücrete yıllık % 9.2'lik, memur maaşlarına ise yıllık % 4'lük sadakayla aç- tı gözlerini.

Emperyalistlerin kanatları altında gerçekleştirmekte ol- duğu sınır ötesi hareketin gi- derleriyle karşılaştırıldığında temel ihtiyaç ürünlerine yapı-

lan zamların, dolaylı vergilerin artırılmasının, özelleştirme- lerle elde edilecek gelirlerin nereye gideceği anlaşılıyor.

Eğitime, sosyal güvenliğe, sağlığa kaynak bulamayan devlet, sınır ötesi operasyon için ayda 100 Milyon Dolar harcamaktan çekinmiyor. Örneğin F 16'nın bir saatlik uçuş maliyeti yaklaşık 50 bin YTL iken, bir helikopterin bir saatlik uçuşu ise 10 bin YTL'dir.

Yani bir asgari ücretli bir F 16'yı bir saat uçurmak için 9 yıl, bir helikopteri bir saat

uçurmak için ise 2 yıl çalış- mak zorunda. Ya da farklı bir hesaplamayla bir **F 16'yı bir saat uçurmak için 115 as- gari ücretli bir ay boyunca maaşlarını TSK'ya ver- mek durumunda.**

Tüm bu sömürü ve saldırı- lara karşı bir yandan Kürt halkına yönelik sınır ötesi operasyon adı altında geliştirilen **haksız savaşa hayır** derken diğer yandan bu hak- sız savaşın giderlerinin emek- çilerimizin cebinden karşı- lanmasına karşı mücadeleyi yükseltelim!

Haksız savaşın bedelini emekçilere ödetmek istiyorlar!

Butto'nun ölümü ve yarı-sömürgelerdeki politikalar

ABD emperyalizminin bölgede- ki en sadık uşaklarından olan **Ben- nazir Butto**, ABD ile yapılan anlaşmalar ve bu anlaşmalarda verilen taahhütler sonucu 8 yıldır bulundu- ğu sürgünden döndüğü gün gerçekleştiren bombalı saldırıdan kurtuldu, ancak **28 Aralık**'ta gerçekleştiren saldırıdan kurtulama- dı.

Butto'ya dönük ilk suikastın ar- dından giderek tırmanan çatışmaların akabinde OHAL ilan eden Mü- şerref, böylelikle kendi iktidarını da pekiştirme gayretini sürdürdü. OHAL ilanı, hem Butto ile Müşer- ref arasındaki hem de Pakistan burjuva klikleri arasındaki çatışma- ları daha da su yüzüne çıkardı. But- to'nun, gerek Pakistan burjuva klik- leri arasındaki gerekse emperya- listlerin bölgede oynamaya çalıştık- ları oyun çerçevesindeki ölümü, gerçekte ise **tasfiyesi** ile birlikte, emperyalist kışkırtmalar sonucu zaten **barut fıçısı** haline gelen ül- kedeki çatışmaların dozu üst sevi- yeye çıktı. Pakistan tam bir yangın yerine döndü.

Sayfa 8

Halkların kardeşliğine kurşun işlemez

19 Ocak 2007 tarihi ülkemiz topraklarında yaşayan çeşitli milliyet- lerden halkın arasına ekilmeye çalışı- lan kin tohumlarının "**filizlenmeye**" başladığının, en önemli işaretlerinden

oldu.

Agos Gazetesi Genel Yayın Yö- netmeni **Hrant Dink**, bu tarihte, ar- kasındaki güçlerin kimler olduğu çok açık olan, faşist bir tetikçinin hain kurşunlarına hedef oldu.

Bir gazeteci olmanın ötesinde, ile- rici, demokrat ve aydın bir kişiydi Hrant Dink. Ama aynı zamanda da bu topraklarda binlerce yıldır yaşayan, ancak Türk egemen sınıflarının Türkleştirme politikası doğrultusunda, milyonlarla ifade edilen bir kesimi,

tehcire ve soykırıma uğratılan Erme- ni ulusunun bir mensubuydu. Kin to- humları iyi tutsun diye, egemenler ve onların uzantısı faşist zihniyetlerce katliamda öne çıkarılan yan da bu ol- du.

Hrant'ın yerde yatan cansız bede- ni üzerine örtülen örtünün dışında kalan ayaklarında ilk göze çarpan, altı yırtık ayakkabıları oldu. O, bu "**sıra- dan**" haliyle aslında, ne kadar içimiz- den biri olduğunun da mesajını veri- yordu.

Sayfa 9

İşçi köylü'den

En küçüğünden en büyü- ğüne kadar yaptığımız her "işin" daha iyisi vardır. Hiç- bir zaman mükemmel bir ga-

zete çıkarıyoruz demedik, hiçbir zaman da böyle deme- yeceğiz. Çünkü ne kadar iyi çıkartırsak çıkartalım bu ga- zeteyi hedefimiz hep daha iyisi olacak.

Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Hesaplaşmanın alanı

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

İşçi sınıfı ve emekçilere saldırının yeni adı: SSGSS

Sayfa 4

Pusula

Teorik derinlik, militanca duruş başarının teminatıdır!

Sayfa 11

Evensel Bakış

"Tedbirler" bumerang etkisi yaratıyor

Sayfa 13

Üretim üzerine

Planlı, ısrarlı çalışma kazanır

Çalışmayı yaptığımız köy daha önce gidip geldiğimiz, belli oranda çalışmalarımızın olduğu bir köyü. Ancak buna rağmen ilk gittiğimiz dönemde, insanlar belli bir mesafe koyarak bizi karşılıyorlar. Hatta kaldığımız evin suları ilk zamanlar akmadığı için bir komşudan su isteyen arkadaşlarımızı su verilmemiştir. (Bu komşuza kendimizi anlattıktan sonra aramız düzeliyor, hatta birçok defa yemelerimizi onlarda yiyoruz.)

"Anarşistler gelmiş çalışıyor", "Başımız belaya girecek", "Bunlar çalışamaz" vb. birçok söylenti ve dedikodu başını almış gidiyordu. Ancak daha sonra gerek tarlalardaki çalışmalarımız, gerekse de kitleyle kurduğumuz ilişkilerden sonra, bu dedikoduların büyük oranda azaldığını, en azından insanlar üzerindeki etkisinin kırıldığını söyleyebiliriz.

Şunun altını önemle çizmek gerekmektedir ki, yapılan dedikoduların temel nedenlerinden biri köylülerin korkmalarıdır. Bunda köyde bulunan Jandarma Karakolu'nun yaptığı anti-propagandanın etkisi büyüktür. **"Bunlar buraya tarlada çalışmayı bahane ederek gelmişler, amaçları başkadır"** diyerek köylüleri korkutmaya, sindirmeye, bizimle bağ kurmalarını engellemeye çalışmışlardır. Elbette bununla da yetinilerek çeşitli bahanelerle kimlik kontrolleri yapmış, hatta gizli bir şekilde çalıştığımız tarlaların etrafına pusu atarak resimlerimiz çekilerek, kamerayla görüntülerimiz kaydedilmiştir. Ancak tüm bu çabaları, ne çalışmamızı engellemiş, ne de köylülerin bizi sahiplenerek destek sunmalarını...

Hemen ilk günlerde köyde bulunan okurlarımızın da gayretleriyle yatağandan, tüpüne, kaşık-catalından, tabağına kadar birçok imkanı bize sunmuş köylüler. Buna rağmen kimi köylüler de yaptıkları yardımları gizli bir şekilde yapmaya çalışmışlardır. Bunlarla da yetinmeyip gelip tarla bizimle çalışarak işin zamanında ve düzgün olarak teslim edilmesi için ellerinden geleni yapmışlardır. Tarlaya gelsemiz ise özellikle ellerinden geldiği kadarıyla yiyecek ihtiyaçlarımızı karşılamaya çalışmışlardır.

Tabii bunun yanında Erzincan merkezden ve farklı köylerden de yanımıza gelerek tarlada çalışan, destek sunan hatırı sayılır bir kesim bulunmaktadır. Köylülüğün bu sahiplenmesi, bizi kabullenmesi bizlerde ayrı bir sevinç kaynağı olurken, bir kez daha kitlelere olan güvenim tazelenmiş, devrim inancımız perçinlenmiştir. **"Bunlardan adam olmaz"** boş laflarına da ne kadar yersiz olduğunun bir göstergesi olarak hafızalarımıza kazıyarak pratikte kanıtıyoruz.

Bu çalışmaya bir kez daha görmüş olduk ki, kitlelerin içine girildiğinde, onların hem öğrencisi hem de öğretmeni olduğunda, onları örgütlemenin önüne hiçbir güç geçememektedir. **Mesele çalışmaktır.** Planlı, programlı, ısrarlı, doğru bir çalışmaya yapılmayacak hiçbir şey yoktur...

Üreten, üretimin içinde yer alan bireyler emeğin, alınterinin değerini daha iyi anlarlar. Hazırcı, kafa ve kol emeğini birleştiremeyen, üretmeyen kişiler, kurumlar, örgütler, buldukları yerden bir adım daha ileri gidemez, kendini tekarmalamaktan kurtulamazlar.

Bugün ülkemizde yetişen gençlerimizin büyük bir kesiminin ezberci olması, sorgulamaktan, sorgulamaktan, araştırıp-incelemekten uzak olmasının en büyük nedenlerinden birisi de, öğrendiklerini pratikte uygulayacak bir ortama sahip olmamalarıdır. Kimyayı, fiziği bile teorik bir ders gibi ezberleyerek "öğreten", üretimden tamamen kopuk bir eğitim sistemi, insanların körelmesine,

yıldır **Yeni Demokrat Gençlik** yaptığı köy çalışmalarıyla kendi kitlesini belli bir dönemde de olsa üretimin içine sokmakta, özellikle köylülerle iç içe yaşayarak onların sorunlarını daha yakından gözlemleyebilmekte ve aynı zamanda da üretimin, alınterinin nasıl olduğunu, bunun zorluklarını bire bir görerek, teorik olarak öğrendiklerini pratik içinde harmanlama fırsatı bulmaktadırlar. Bu çalışmaların kuşkusuz sayısız faydasını da görmekteyizdir.

Yukarıda kısaca üretimin öneminden bahsetmeye çalıştık. Bu yazımızda Erzincan ilimizde köylerde üretimin içine girdiğimiz bir süreçte yaşadıklarımızı paylaşmaya çalışacağız.

gelişmemesine ya da tek taraflı bir üretimin içine sokularak emeğin değerini anlamamasına, dolayısıyla da kişiler, meslekler, konumlar arasındaki uçurumun giderek derinleşmesine neden olmaktadır.

Devrimciler ve sosyalistler eğitimi tek yanlı ele almaz, kafa ve kol emeğinin iç içe geçtiği, yani teori ve pratiğin birleştiği bir eğitim sisteminin veya üretim sisteminin en yararlı olacağını düşünür ve bu yönde pratiklerini belirler/berirlemler.

İçinde yaşadığımız toplumun ve üretimin ilişkilerinin de getirdiği bir sonuç olarak birçoğumuz **küçük burjuva** bir yaşam sürdürmekteyiz. Özellikle öğrenci gençlik bu konuda ön sırada bulunmaktadır. Son birkaç

Köylü üretmez halde

Yaşadıklarımıza, öğrendiklerimizde değinmeden önce kısaca bölgemizdeki köylülüğün yaşadığı sıkıntıları aktaralım; Erzincan ilinde küçük ve büyük baş hayvancılığın yanında, toprağı olan köylülerin bir kısmı da tarımla uğraşmaktadır. Şeker pancarı, fasulye, buğday, arpa, üzüm vb. ürünler toprağın durumu, iklim koşulları gibi durumlar da göz önünde bulundurulur ekilmektedir.

Ekilmektedir dediğimize bakmayın siz, aslında köylü bugün üretmez, tarlasını bağıni ekemez duruma getirilmiştir. **Örneğin; bizim de bir ay boyunca çalıştığımız şeker pancarını ele alırsak;** daha önceki yıllarda üreticinin karşısında herhangi bir kota sınırlaması bulun-

mamaktaydı. Bu nedenle köylü istediği kadar ekilebilirdi. Ancak son yıllarda konulan kotalarla köylü zor durumda kalmıştır. **Verilen kotadan fazla ürün çıktığında köylünün elinde kalmakta, fabrika tarafından alınmamaktadır.** Ya da konulan kotanın altında bir ürün elde edilmişse, bu sefer de eksik olan miktarı tamamlamak zorunludur, tamamlanmazsa parası ödenmek zorundadır. Bununla birlikte kotayı tam doldursan bile her yıl kota miktarında kesintiler yapılmaktadır.

Bununla birlikte sürekli düşürülen taban fiyatları da köylünün belini bükmektedir. İki yıl önce pancarın 1 kg fiyatı 110 TL civarında iken geçen yıl 80 küsur, bu yıl ise 90 küsur TL civarındadır. **Yani bugün fiyat hala iki-üç yıl öncesinin altındadır.** Bununla birlikte mazota, gübreyle, ilaca vb. birçok şeye sürekli zam yapılmaktadır. Fiyatlar sürekli artarken köylünün ürettiği sürekli düşmekte, alım gücü azalmaktadır.

Tabii verdiğiniz ürünün parasını da hemen alamıyorsunuz. Eylül-Kasım arası hasadı yapılarak fabrikaya verilen ürünün parası, bir sonraki yıl Nisan-Mayıs ayı gibi alınmaktadır. Bununla birlikte işçi parasını, gübre parasını, traktör parasını peşin ödemek zorunda üretici. Bu verilen parayı da tam olarak alamamaktalar. Paranın bir kısmı yerine üreticiye şeker verilmektedir. **Ama bilindiği üzere şekerle karın doyurulmamaktadır.**

Hayvancılık yapan köylünün durumu da bundan çok farklı değildir. Yeme, samana, arpaya sürekli zam yapılırken, üreticinin elindeki hayvanların alımı sürekli düşürülmektedir. Köylü elindeki hayvanı değerinin altında üstelik peşin para yerine uzun süreli vadelerle veresiye vermek zorunda kalmaktadır.

Bunlarla birlikte sübvansiyonların kesilmesi, destekleme kredilerinin astronomik faizlerle engellenmesi, kotalar vb. yöntemlerle kıskaç daha da daraltılmaktadır. Konuştuğumuz birçok köylü ya üretimden vazgeçmeyi düşünmekte, ya da ek olarak farklı uğraş alanları arayışı içine girmektedir.

Erzincan'dan bir İ-K okuru

Köylüyle iç içe üretimin içinde

Yukarıda YDG'nin yapmış olduğu köy çalışmalarına kısaca değinmiştik. Bizlerin Erzincan'da planladığı çalışma, bu çalışmalar gibi ele alınmadı. Çalışmanın ele alınışından, hedeflerine kadar bir dizi farklılığı barındırsa da, sonuç itibarıyla benzer dersler, pratikler çıkarılmıştır. Bir süredir yaşadığımız bir takım ihtiyaçlarımızı bu çalışmaya yapmamıza vesile olsa da, üretimin içine girmek gibi bir hedefimiz her zaman vardı ve her fırsatta bunu yerine getirmek gibi düşüncemiz ve pratik adımlarımız bulunmaktadır. Bu nedenle köylülüğü tanımak, sorunlarımızın ne olduğunu öğrenmekten çok **(bir şekliyle kitle çalışması vesilesiyle içinde olduğumuz için bunları büyük oranda bilemekteyiz)** onlarla aynı havayı teneffüs etmek ve bunun sonucunda da ihtiyaç olan örgütlenme çalışmalarına başlamak gibi bir hedef ve bahsettiğimiz ihtiyaçlarımızı çalışmamızın esasını oluşturdu.

Elbette her çalışma nasıl ele alınrsa alınsın, gerekli dersler çıkarıldıktan sonra bir eğitim çalışması niteliğindedir. Ki, bu çalışma da içinde birçok önemli deneyimi barındırmaktadır. **Kendimizi, kitlemizi daha yakından tanıma, köylünün düşünme ve çalışma sistematığı hakkında**

bilgi edinme konusunda da önemli dersler çıkarmamıza vesile olmuştur. Elbette yazının en başında değindiğimiz, emeğin değeri konusunda da olumlu ve olumsuz dersler çıkarılmıştır. Küçük burjuva yaşam tarzının getirdiği alışkanlıklar, rahatlıklar, disipline gelememe bu çalışmada da belli sıkıntılar yaşanmasına neden olmuştur. Ancak hemen şunu belirtelim ki, bu durum yapılan müdahalelerin de etkisiyle esasa damgasını vuran bir hattan uzak, birkaç münferit **"ayak diremeyele"** sınırlı kalmıştır.

Çalışmamızın en büyük sıkıntılarında biri başından itibaren yapılan planlarımızın pratikte karşılık bulunmamasıdır. Bunun en büyük nedeni de yapılan çalışmanın öneminin kavranmamasıdır. Zira çalışmaya katılmak isteyen hatırı sayılır bir kesimin sonradan bu çalışmadan haberi olmaması bunun en iyi göstergelerinden biridir sanırız.

İşçi-köylü'den

Merhaba

Gazetemizin Demokratik Halk Devrimi İçin İşçi Köylü ismiyle çıktığı süreçte gazetemizde yaptığımız bir takım yeniliklerle birlikte okurlarımıza daha sıkı, daha yakın ve daha nitelikli bir ilişki ağı oluşturmak için önümüze çeşitli il ve bölgelerde okur toplantıları yapmayı da görev olarak koymuştuk. Bu toplantıların ikili yönü vardı. Birincisi okurlarımızın (ve kitlelerle aramızdaki bağ olan okurlarımız vasıtasıyla gazetemizin ulaştığı kitlelerin) gazeteyi nasıl değerlendirdiğini öğrenmek, eleştirilerini almak, bu eleştiriler doğrultusunda yeni değişikliklere gitmekti. Buna ek olarak okurlarımızda belli eksikliklerin olduğunu düşündüğümüz destek ve sahiplenışı yaratmak, yani ülkenin çeşitli yerlerinde faaliyet gösteren okurlarımızın çalışmalarının gazeteye yansımaları sağlanıyordu. Diğer bir yanı da gazete çalışanları olarak kitlelerin içine giderek bu kitle bağımızı geliştirmenin küçük bir adımı olsun istedik.

Üç aylık bir süreç içerisinde **İstanbul'un 5 ayrı semtinde, Bursa, Ankara, İzmir, Adana, Tarsus, Mersin, Malatya, Erzincan (Kars ve Sivas'tan katılımlarla) ve Diyarbakır'da** bu toplantıları gerçekleştirdik. Buralarda çok verimli olduğunu düşündüğümüz tartışmalar yaşandı. Tüm okurlarımızın önerilerini küçük büyük demeden, "bunun uygulama koşulu yok" peşin hüküme varamadan, bu önerilerin nasıl yaşama geçirileceğini de belli oranlarda tartışmaya çalışarak not ettik. Tüm okurlarımızın eleştirilerini, çoğuna yerinde yanıt vererek ama daha sonrasında çok daha ayrıntılı değerlendireceğimiz konu başlıkları olarak aldık. Yine birçok toplantıda okurlarımızın kendi aralarında tartışmalarına ve bize gerek kalmadan kimi noktalarda kararlar almalarına tanık olduk. **Örneğin Gazi Mahallesi'nde** gazetemizi yeni okumaya başlayan kadın arkadaşlarımızın neler yapılabileceğini/yapılması gerektiğine dair yaptıkları konuşmalar gazetedeki çok semt özgülünde neler yapılabileceğine ilişkin. Ya da **Erzincan'da** kitlelere nasıl gidileceğinin konuşulduğu noktalarda kitlelere gidip gazetenin daha etkili hale nasıl getirilmesinin yanında okurlarımızın nasıl gitmesi gerektiğini genç arkadaşlara anlatan deneyimli arkadaşımız, çok değerli anlatımlarda bulunuyordu hepimize. Yine Tarsus'ta çok genç bir arkadaşımız örgüt ve örgütlenmenin önemine kendi örnekleriyle son derece güzel değiniyor, **Diyarbakır'da** YDG ile İşçi-köylü'nün bağıni kurma konusunda verimli tartışmalar yaşanıyor, **Malatya'da** büro faaliyetiyle kendi faaliyetleri arasında verimli bir bağ kurmak tartışılıyor, dağıtım konusundaki eksikliklerine vurgu yapılıyor. Birçok tartışma da "gazetemizi aşan" meseleler üzerine olduğundan bu tartışmalardan uzak durmaya çalışsak da, bunların önemli olduğunu ve okur toplantılarında değil ama tartışmaya ihtiyaç olduğunu gösteriyordu. **Gülsuyu Mahallesi'nde** kadın arkadaşlarımızın sahiplenici ve kafa yorucu yaklaşımları, genç arkadaşlarımızın keskinlikle değerlendirilmesi gereken kampanya benzeri önerileri, **Sarıgazi Mahallesi'nde** gazetenin misyonu üzerine yaptığımız tartışmalar çok değerli veriler sundu bizlere.

Bu toplantılarda aldığımız tüm notları, konu başlıklarını gazete çalışanları olarak tek tek değerlendirecek, uygulama koşullarını tartışacak ve daha derli toplu bir hale getireceğiz. Bu çalışma sonucunda elde ettiğimiz verileri hem bu köşeden hem de bu öneriler doğrultusunda yapacağımız değişikliklerden gazetemizin sayfalarından görebileceksiniz.

Bu toplantılar burada bitmiş midir? Aşağı yukarı tüm okur toplantılarında aldığımız sorulardan biri de buydu. Bu sorunun yanıtı toplantıları değerlendirdikten sonra ortaya çıkacak. Ancak bu konuda iki noktaya vurgu yapılabılır. Birincisi bu toplantılar olmasa dahi, okurlarımızın kendi aralarında dönem dönem gazeteyi değerlendirmeleri, üzerinde tartışma yürütmeleri ve bunun sonuçlarını da gazetemize aktarmaları önemlidir. İkincisi bu toplantıları tekrar yaptığımız durumda ilkinde tartıştığımız konuları dönlüp dolaşip yine aynı düzlemde tartışamayacağımızdır. Yani bir üst düzeyde tartışma gerçekleştirilmezse bu toplantılardan son tahlilde çok da bir verim alınmış sayılmaz. Yaptığımız 13 toplantıda tartıştıklarımızı yaşama geçirme konusunda ortaya koyduğumuz gaba içinde karşılaştığımız sorunları, sıkıntıları tartışıp daha ileri meseleleri önümüze koymalıyız ki, bu toplantıların **kendini tekrar etmesi** sıkıntısına düşmeyelim. Bizler "bundan sonra buna dikkat edeceğiz, daha önce düşünmemiştik" vb. söylemlerle karşıladığımız eleştirileri derhal dikkate alarak gazetemize yansıtığımız, okurlarımız da dağıtımdan, yazılarla gazeteyi beslemeye kadar bir dizi konuda adım attığı durumda, bir sonraki toplantılarda sizler bize **aynı** eleştirileri getirmeyecek, bizler de sahipleniş konusunda **aynı** cümleleri tekrar etmeyeceğiz.

En küçüğünden en büyüğüne kadar yaptığımız her "işin" daha iyisi vardır. Hiçbir zaman mükemmel bir gazete çıkarıyoruz demedik, hiçbir zaman da böyle demeyeceğiz. Çünkü ne kadar iyi çıkartırsak çıkartalım bu gazeteyi hedefimiz hep daha iyisi olacak. **Örneğin 15 günlük çıkarttığımız gazetenin periyodunu haftalığa düşürdüğümüz gün,** günlük gazete tartışmasını başlatacağız aynı zamanda. Bu toplantılarda bir kez daha teyit ettik; her şey **bize** bağlı. Biz kolektif hareket edersek, tek bir vücudun organları olarak davranırsak başaramayacağımız, altından kalkamayacağımız hiçbir şey yok. Burjuva-feodal medyayla kuşatılmış, devletin soruşturması açmaktan, yayın durdurmaya kadar kimi silahlarıyla baskı altına tutmaya çalıştığı, dağıtım şirketlerinin devrimci basını karşılamayacağı koşullarda sözleşme dayatarak dağıtımını engelleme adımları attığı yerde bizlerin gücü haklılığımızın, meşruluğumuzun yanı sıra halk kitlelerini dedir. Halk kitleleriyle buluştuğumuz oranda devletin hiçbir yaptırımını, cezasını anlamı olmayacaktır; halk kitlelerinden koşturduğumuz oranda ise zaten bu tür baskılardan muaf tutulacağız. O zaman gücümüzü saklı olduğu yerden ezilen halk kitlelerinin içinden çıkartalım, yıkılmaz bir güç haline getirelim.

Faşizmin rengi zifiri karanlığa evriliyor

Sınır ötesine bombaların yağdırıldığı, bölgedeki Kürt halkının bombalardan kurtulmak için bir kez daha göç yollarına düştüğü bir döneme denk gelen toplantının sonrasında yapılan açıklamalarda, sınır ötesi operasyonun ne kadar “başarılı” olduğu, Irak’ın toprak bütünlüğü vb. Irak ve Irak Kürdistanı odaklı açıklamalar yer almakta.

Faşist TSK’nın, ABD’den alınan icazetle, 16 Aralık’ta başlattığı sınır ötesi operasyonların sürdürdüğü günlerde “devletin zirvesi” bir kez daha bir araya gelerek, yılın son MGK toplantısını gerçekleştirdi.

Sınır ötesine bombaların yağdırıldığı, bölgedeki Kürt halkının bombalardan kurtulmak için bir kez daha göç yollarına düştüğü bir döneme denk gelen toplantının sonrasında yapılan açıklamalarda, sınır ötesi operasyonun ne kadar “başarılı” olduğu, Irak’ın toprak bütünlüğü vb. Irak ve Irak Kürdistanı odaklı açıklamalar yer almakta. Ancak toplantı öncesi ve sonrası yaşanan gelişmelere bakıldığında, bu toplantının merkezine oturtulan esas konunun, sınır ötesinden çok “sınırın berisi” olduğu görülmekte.

Aynı zamanda “terörle mücadele” dediklerinde gerçekte neyi, daha doğrusu kimleri, hangi kesimleri kast ettikleri de.

Egemen sınıfların hedefi geniş

Ülkenin faşist egemen sınıfları tarafından bugün öncelikle “terör” olarak adlandırılan ve imha etmek, sindirmek, sistem içine çekmek için büyük bir seferberlik başlatılan kesimin, Kürt Ulusal Hareketi olduğu noktasında hiç kuşku yoktur. Kardeş halkları birbirine düşman etme temelinde yükselen, tüm ırkçı-faşist dalga da yine öncelikle Kürt

Ulusal Hareketi’ni hedeflemektedir. Kürt halkının yasal temsilcileri üzerinde bile yoğun bir liç kampanyası gerçekleştirmenin nedeni de, yine Kürt Ulusal Hareketi’ne dönük niyetlerin ürünüdür. Ve tüm bu yönlü faaliyetler, bu topraklarda egemen olan sınıfların en iyi bildikleri yöntemlerle gerçekleştirilmektedir. Bu yöntemler ise, Osmanlı’dan İttihat Terakki’ye, onlardan da TC’nin kuruluşundan bugüne kadar temsilcilerine devir yoluyla gelen kontrolden, imha-inkar politikalarıdır.

Gerek bağlı oldukları emperyalist efendileri ile gerekse kendi aralarında yaptıkları baş başa görüşmelerin hemen akabinde, ya bir kontra saldırının gerçekleşmesi ya da ortalağa çeşitli bilgilerin sızması (sızdırılması) ise artık olağan bir hal almıştı. Bu durum ise, sadece Kürt Ulusal Hareketi açısından değil, tüm ilerici-demokrat- devrimci-komünist güçler açısından, sürecin çok iyi analiz edilmesini ve mevcut gelişmelere uygun bir konumlanmanın zorunluluğunu da beraberinde getirmektedir. Çünkü egemenlerin hedefi oldukça geniş tuttuğu, gelişmelerin seyrinden çok net biçimde anlaşılacaktır. Kısacası hedef ülkedeki tüm toplumsal muhalefettir. Dahası işçi-emekçi yığınların hak arama mücadelesidir. Ve de bu mücadelelerin üzerinde yükselmesi sınıf mücadelesidir.

Emniyet “araştırmış”!

Emperyalistlerle yapılan görüşmeler ve ülke egemenleri arasında yaşanan sözde çatışmalar eşliğinde başlatılan sınır ötesi operasyonun sürdürdüğü günlerde ve MGK toplantısından hemen birkaç gün önce, durumdun vazife çıkararak (daha doğrusu vazifelendirilen) boş durmayan emniyet güçleri, yaptıkları bir araştırmayı, aynı günlerde kamuoyu ile paylaşma ihtiyacı duymuşlar!

Bu araştırmanın kapsamında Türkiye’de aktif olan “terör örgütleri” bulunmaktadır.

Ancak Emniyet, sadece bu örgütlerin hangileri olduğunu tespit etmekle kalmıyor, bunlar içinde yer alanları, yaş gruplarını, eğitim durumlarını araştırıyor.

Ulusal-sosyal kurtuluş hareketleri saflarında mücadeleye katılanların eğitim, yaş ve hangi toplumsal koşullardan-çevrelerden geldiklerine ilişkin bu araştırmaların hedefi ise, bunların önde gelen kadrolarını ve saflarında yer alanları, toplumdun soyutlama vardır. Yine toplumu bunlarla “korkutma” da aynı hedeflerin içinde yer almaktadır. Ulusal-sosyal kurtuluş mücadelesi verenlere dönük yapılan tespitlerde, eğitim seviyesinin düşüklüğü, ailede psikolojik sorunların olduğu, anne-baba ayrılığı için “sevgisiz” büyüdüğü vb. argümanlar öne çıkarılarak, bu argü-

manlar, insanların başka çıkış yolu görememek, kandırılmak vs. nedenlerle örgütlere katıldıkları “tezi”ne dayandırılmaya çalışılır. Bununla söylemeye çalıştıkları, dahası topluma empoze etmek istedikleri şey ise açıkça “bunlar zaten toplumun dışladıkları” fikridir. Ancak Emniyet’in şu süreçteki girişimleri sadece yukarıda sözü edilen “araştırma” ile sınırlı kalmıyor.

Eğitimcilere “terör” brifingi, öğrencilere “ajanlık”

Emniyet yetkilileri, “gençlerin terör batağına düşmemesi için, başta ebeveynler olmak üzere yakın çevresine önemli görevler düştüğünü” söyleyerek, bir kez daha harekete geçiyorlar. Bu defa hedefte ilköğretim okullarında okuyan öğrenciler var. Bu okulların, idarenin işbirliğiyle, polise zimmetlenmesine dönük çabalar sürerken, öğrenciler üzerinde birbir etkili olmaya dönük girişimler gündeme geliyor. Bu girişimler ise, “terör örgütlerinin” öğrencilere dönük “beyin yıkama” faaliyetlerini engellemeyi hedefliyor! Bu yönlü somut adımların atıldığı yerlerin başında ise, Diyarbakır’daki okullar geliyor. Diyarbakır İl Emniyet Müdürlüğü, lise öğrencilerine yönelik “terör” konulu konferanslar veriyor ve öğrencilere “Terör mü?, Üniversite mi?, Gelecek mi?, Güzel bir yaşam mı?” başlıklı bildiriler dağıtıyor.

İstanbul’da yaşanan örnekte ise, birçok ilçedeki liselerden seçilen pedagoğlar Vatan Caddesi’ndeki İstanbul Emniyet Müdürlüğü’ne çağrılıyor ve kendilerine bir brifing veriliyor. Bu brifingde yine “terör” konulu olup, pedagoğların, emniyetle çizdiği çerçevede dahilinde, öğrencilerle tek tek konuşması isteniyor. Öğrencilerin “terör örgütleri” ile ilişkiye geçmesinin önünü kesmeye

dönük olduğu söylenen bu konuşmaların gerçek amacını ise kesinlikle, öğrencilerin beyninin “tezi”ne dayandırılmaya çalışılması. Aynı zamanda sorgulama olarak algılanması gereken bu görüşmelerde, devrimci, yurtsever, ilerici öğrencilerin tespit edilmesi, yani fişlenmesi gibi bir amaç da güdülmekte.

Eğitimcilerin, öğrencileri “terörden koruma” adı altında özde ajanlaştırılması anlamına gelen bu uygulama, sadece eğitimcilerle de sınırlı kalmıyor. En son Şırnak’taki bir ilköğretim okulunda okuyan 50 ye yakın öğrenci Emniyet Müdürlüğü’ne götürülüyor. Bu “ziyarete” çocuklara “işsiz kalırsanız bize gelin” denerek, açıkça ajanlık teklif ediliyor. Bununla da bitmiyor, öğrencilere üzerinde “ben gönüllü polis olarak her türlü kanun dışı davranıştan uzak duracağım, suç ve suçluları 155 polis imdata bildireceğim” yazılı kokartlar veriliyor. Sözlü olarak da öğrencilerden, miting vb. eylemlere katılanları ihbar etmeleri isteniyor.

Faşizmin, aşağıdan yukarıya tüm topluma yayılmasını hedefleyen bu uygulama, tüm faşizmle yönetilen ülkelerde, bu ülkelerin faşist egemen sınıflarının ortak yöntemidir. Örneğin, Hitler faşizmi de, benzer yöntemler kullanarak, Alman toplumunu Yahudilerle ilgili her türden bilgiyi ihbar etmeye teşvik etmiş ve Nazi soykırımını bu “bilgilendirmeler” üzerinden gerçekleştirmişti.

Bugün bu yöntem faşist Türk egemen sınıflarının bir kez daha üzerinde yoğunlaştığı bir yöntem olarak karşımıza çıkmaktadır. Bugün bir yandan faşist ordusunu Kürt halkının üzerine salarak, imha-inkârı sürdürmesi, diğer yandan yetkilerini artırarak, son dönemde sıkça ortaya çıkan yargısız infazlar için elini güçlendirdiği polisini, toplumsal muhalefete karşı tahvil edilecek biçimde “sosyal” yardımcıları ile kuşatılmaya, satın alınmaya çalışılmaktadır. 2007’de seçimler vesilesiyle zirveye vuran biçimde, bu sadaka ekonomisinin mali bilançosu, bütçedeki açıklık kıyas kabul etmeyecek kadar fazladır! Tayyip’in kendi beyanına göre 8 milyon aileye kömür için yapılan yardım miktarı 6 milyon tondur.

AKP’nin diğer etmenlerin de devreye girmesiyle bu taktik neticesinde son seçimlerden kazançlı çıkması, esasta uyguladığı emperyalist yıkım politikalarının sonuçları ile yüzleşmesini erteleyemeyecektir. Nitekim emekçiler açısından daha da kararlı ekonomik ve sosyal tablodaki gidideşme aldirmaksızın, yeni yasaları getirmeye çalışmak ve yeni kararların altına imza atmakla kendileri açısından da sürecin son derece zorlu hale gelmesi, göze alınıyor demektir.

Esasen egemen sınıflar, bilhassa çalışma alanına ilişkin herhangi bir politikayı devreye sokarken gelişebilecek muhalefet konusunda tuzun yıllardır büyük hesap ve taktikler içerisinde olmadılar. Bunda, işçi/emekçi örgütlerini gerici ve reformistler sayesinde yedeklemiş, büyük ölçüde pasifize etmiş, denetim ve kontrol altına almış olmalarının büyük payı bulunmaktadır. Bu durum konfederalasyon üst yönetimleri bakımından giderek daha da pekiştirilmiştir. Hak-İş ve Türk-İŞ’teki son geliş-

lefinin, hatta sokaktaki insanın üzerine salması da, aynı politikaların ürünüdür. Ancak bu politikalar, her şeyden önce de emperyalistlerle yapılan ve özü onların bölgedeki gücünü artırmaya dönük olan pazarlıkların ürünüdür. Bu kapsamda da, emperyalist ekonomik-siyasal politikaların ülkede daha yoğun hayata geçirilmek istenmesinin ve böylelikle de uzaklık pozisyonunu pekiştirmeye dönük verilen sözlerin yerine getirilme çabasının ürünüdür.

Faşizmin rengi zifiri karanlığa evriliyor

Faşizmin en koyu biçimi, ekonomik-siyasal krizlerin derinleştiği dönemlerde hayata geçirilir. Emperyalist-kapitalist sistemin içine girdiği kriz de, faşizmin tüm dünyada en koyu renge bürünmesini getirmektedir. Faşizmin renginin, yönetim biçimi faşizme dayalı olan ülkemiz özgülünde de giderek daha koyu bir hal aldığı ise mevcut gelişmeler göstermektedir. Rengin zifiri karanlığa evrilmesi için çabalar ise olanca hızıyla sürmektedir. Bu çabaların hızlanmasında ise işçi-emekçi yığınların dört bir yanda yükselttikleri grev vb. direnişler büyük rol oynamaktadır.

Giderek büyüyen ekonomik-siyasi krizin yarattığı bu tablo ise aslında meselenin özünü oluşturmaktadır. Ardarda geçen zamanların da katkısıyla, had safhaya çıkan yoksulluğun, sefaletin, işsizliğin geniş yığınlarda yarattığı hoşnutsuzluğu giderek daha boyutlu dışa vurması, kitlelerin artık eskisi gibi yönetilemez olması. Çok yönlü saldırıların artmasının ardından yatan gerçek neden de işte, yoksul yığınların büyüyen öfkesinden duyulan bu korkudur. **Ortak mücadeleyi örenek, bu korkularını büyütelim! Karanlıkları aydınlığa çevirmenin yegane yolu budur!**

Sınıfsal Yaklaşım

Hesaplaşmanın alanı

Reform paketi halinde devreye sokmaya çalıştıkları yasa tasarısı için “devletin iflasını önlemek amaçlı” misyondan söz ediyor, diğer yandan IMF’nin 2008 Şubat’ındaki gözden geçirmesinde 1.6 milyar dolarlık kredi dilimini onaylayabilmesi de buna endeksleniyorsa, ortada sanıldığından da ciddi bir durum var demektir.

Bu durum, asgari ücretin açıklık sınırı altında tutulmasına karşın böyledir. Bu durum, işçi sınıfı hareketi üzerinde kontrol ve denetimin üst düzeyde seyrettiği koşullarda böyledir. Bu durum, ulusal sorunla ilgili ırkçı-şoven kampanyada sahneye TSK bütün “heybetiyle” çıkmışken, hava bombardımanları ile yaptıkları katliam-şovlar, “ez-cöz” formülüne kitlelererek yürütülürken böyledir.

Kandil’e yağdırılan bombalar ile Dersim’de ateşlenen roketlerin bir maliyeti vardır. 1 Mayıs Mahallesi’nde kullanılan biber gazı ile Kızılay’daki panzerlerin benzerini de bir maliyet gerektirmektedir. F tipi işkencehaneler kumdan inşa edilmemektedir... 1.5

milyonu aşkın asker, polis, yüz binlerce korucu ve gardiyanla bu devleti korumaya çalışmanın bedeli elbette ki halka ödetirilecektir.

Bu sömürü ve talan düzeninin dışsal etkenlerden başka yapısız olarak içten gelecek tehlikelerden de kendini sürekli sakınma derdi vardır. Bununla beraber, sömürü çarklarına yön veren mekanizmaların işletilmesinde, emperyalist planlara uygun bir doğrultuda hareket etme önceliği bulunmaktadır. Her iki durumun kesişme noktasına oturan “sosyal devlet” ilkesinin minimalize edilme politikası, belli bir süre için yürütülmeye çalışılmaktadır.

“Sosyal devlet”; Ekim Devrimi ile açılan yolda Sosyalist Sistem’in basıncıyla, ekonomik, kültürel, toplumsal nitelikli kolektif hakların tanınmasıyla, burjuva demokratik rejimlerde açılan gedikler sonucu geliştirilen bir kavram olarak literatürde yerini almıştır. Bunlardan bir kısmının karikatürleştirilmiş biçimde bizim gibi yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerin anayasal/yasal düzenlemelerine yansıtılması söz konusudur.

“Sosyal devlet” ilkesi kapsamında Türk mevzuatında zaten geri düzeyde bulunan bir takım hakların gasp edilmesine ve/veya budanmasına yönelik saldırılar daha da yoksullaştırılacak olan emekçilerin sırtından yeni bir sömürü kaynağı yaratılmak istenmektedir. Meseleyi önemli ve kritik kılan husus, bunun kalıcı bir yapılaşma haline getirilmesi ve sosyal güvenlik sisteminin bu şekilde kurgulanmasıdır.

“Katılım payı” adı altında sağlığı hizmetlerini paralı hale getiren ve sermayenin yağmasına açan, emeklilik ücretini düşüren ve emekliliği mezara taşıyan, çalışmada yıpranma payı faktörünü ortadan kaldıran, kısacası birçok yönyle sağlık ve sosyal güvenlik hakkını sakatlayan SSGSS yasa tasarısı ile önemli bir hesaplaşma alanı açılmış olmaktadır.

Bu alan, işçi ve emekçi kitlelerine yönelik saldırıların yoğunlaştığı, yoksulluğun daha da derinleştiği, sefaletle ilişkin tablonun ortalağa saçıldığı bir süreçte açılmıştır. Asgari ücret, bu kez Türkiye’de açık oluru ve imzası ile yine açıklık sınırının çok altında (435/690), yüzde 4’lük artışla doğrudan ilgilendiren bir durumdan diğer çalışanların ve ailelerin etkileneceği de unutulmamalıdır.

Temel gıda ve tüketim maddelerindeki yıllık enflasyonun yüzde 25’in üzerinde olduğu belirtilirken; yeni yıllarda beraber

elektrikten doğalgaza, toplu taşımacılıktan benzine ve dolayısıyla her şeye yönelik zam furyasının başlatıldığı koşullarda, hesaplaşma kendisini dayatmaktadır. Böylesi durumlarda kitabın ortasından konuşarak rest çekmek, şartların gereği olarak algılanmalıdır: Devlet Bakanı Mehmet Şimşek, “Bizim ülkemizdeki ortalama asgari ücret çoğu Avrupa ülkesinden yüksektir” (05.12.07) diye konuşurken, Sanaı Bakan Zafer Çağlayan, “Türkiye’de işsizlik olduğuna inanmıyorum. Milyonlarca insan arayan yüz binlerce işletme var. Problem istihdamdadır, arz ile talebin çakıştırmamasındadır” (14.12.07) demektedir.

Gerçekler bu kadar açık biçimde ters yüz ediliyorsa, Tayyip Erdoğan da pekala 2008 bütçe görüşmelerinde, sosyal politikalarına başarısından söz edebilecektir. “Sosyal politika” diye bahsettiği, AKP’yi yüzde 47 ile hükümete taşıyan dilenci/sadaka ekonomisidir(!). Emekçi kitleler hızla yoksullaştırılmakta, ilgisine kadar sömürülmekte, tarımdaki tasfiye neticesinde milyonlarca üretici göç ettirililmekte, özelleştirmeler sonucu sınırsız yağma işsizler ordusuna yeni bölükler eklenmektedir.

Diğer yandan, belediyeler, tarikatlar, vakıflar, sosyal yardım kuruluşları devreye sokularak, açlığa ve sefaletle itilen kitleler,

meler buna örnektir.

Ne var ki, bu işbirliği, uzlaşmacı, sınıf düşmanı sendikacılığın teşhir olma süreci de hız kazanmakta, sendikal muhalefetin basıncı bürokrat mevzileri zorlamaktadır. Bunların düzene eklenmiş olduğu görüldükçe tecrit olma süreci hız kazanacaktır. Bu hıza ivme kazandıracak olan da yine sosyal pratiğin kendisi, yani sınıf mücadelesidir.

Sözünü ettiğimiz hesaplaşma alanı, sınıf mücadelesinin yükseltecek bir dönemin kapısını aralamaktadır. Mücadele ve direniş açısından, örgütlü güçler cephesinde parçalı ve sorunlu bir duruşun olması elbette ki ciddi bir zaafıdır ama süreci sekteye uğratacak düzeyde öne çıkarılacak bir boyut kazanmasına izin verilmelidir. Zira bugün açısından öncelik, demokratik çerçevede oluşturulacak en geniş ittifak ile saldırıya karşı konulabilmesi ve bu zemini üzerinden işçi ve emekçi kitlelerini politize etmek amaçlı yeni platformlara doğru yönelmesidir.

İşçi sınıfı hareketinin süreklilik kazanmış mücadele hattı yakalamaya, bu eylem hattı üzerinde sınıf işbirlikçilerinden arınmaya, örgütlenme ve karar mekanizmasında demokratik bir tarz edinmeye şiddetle ihtiyacı vardır. Sınıf bilincinin kazanılması süreci bu eksen üzerinden gidildiği takdirde işletilebilecektir.

Tekstil işçileri sömürü kısılcığında!

Egemenler ömürlerini biraz daha uzatmak için saldırı ve katliamlara başvurmuştur. Bugün Irak Kürdistanı'nda yapılan sınır ötesi operasyonla başta Kürt halkı olmak üzere toplumun tüm kesimler baskı altına alınmak istenmektedir.

Bizim yapmamız gereken ise ezilen kitlelerin içinde olmak ve işçi sınıfıyla bütünleşmektir. Biz **Gazi Mahallesi İK okulları** olarak bir tekstil işçisiyle yaptığımız bir röportajı sizinle paylaşmak istiyoruz.

- Bize iş ortamınızdan bahseder misiniz?

İşçi: Gazi Mahallesi'nde bir tekstil atölyesinde çalışıyorum. Çalıştığım atölyede her iş yerinde olduğu gibi haksızlıklar yaşanmaktadır. Bunlardan etkilenmemek elde değil. Mesailerimizi alamıyoruz, zam yapılmıyor, yemekler çok kötü ve ısınma problemi var.

- Çalışma saatleriniz nasıl?

- 8.30'da başlıyoruz. İşimiz yorucu ve konuşma yasağı var. Çay molası ve yemek araları 1 saat olması gerekirken patronun keyfi uygulaması nedeniyle 20 dakikamız gasp ediliyor. Akşam saat 19.00'da yadeden ememiz lazım. Ama 10 dakika gecikmeli oluyor. Bu saatlerde para isteyeceğimizi bilen patron ortadan kayboluyor. Mesailere kaldığımız da oluyor.

- Mesailerinizin karşılığı hakk ettiğiniz oranda alıyor musunuz?

- Alamıyoruz.

- Neden?

- Çalıştığımız saatler içinde bazen elektrikli kesiliyor ve mesaiye kaldığımız zamanlar bu süreye ekleniyor.

- Sigortanız var mı?

- Hayır, sigorta yapıyor, ancak maaşımızdan kesilerek yapıyor. Uygulama böyle olunca sigorta yapmıyoruz. Aldığımız parayla geçinemeyeceğimizi bildiğim için sigorta ya-

pamıyorum. Ayrıca yol ücretleri verilmiyor, bu da maaşa dâhil.

- Ulaşım sorununun nasıl çözüyorsunuz?

- Yaklaşık 1 km yol yürüyorum, kimi zaman üşüyorum doğallığında hastalanıyorum. Doktora gitmek için izin alamıyoruz, izin aldığımız zamanlar da maaşımızdan kesiliyor. İzin günümüz yalnızca Pazar, o da yeterli olmuyor.

- Patron neler yapıyor?

- Çalıştığımız iş yerinde ücretler dengelessiz. Patron akrabalarına fazla veriyor, bu yüzden birlik olamıyoruz, itiraz ettiğimizde işten atılmakla tehdit ediyor. Ayrıca iş yerinde kamera sistemi olduğundan toplanıp konuşamıyoruz. Sadece paydos saatlerini kullanmaya çalışıyoruz. O da yeterli olmuyor. İş saatlerinde tuvalete dahi çıkmamız yasak. Yaşanan tüm bu sorunlara karşı toplu hareket etmek, yani örgütlenmek bizim için önemli, ama bunu nasıl, hangi

yöntemlerle yapacağımızı bilmiyoruz. Sanırım burada sizin yardımınıza ihtiyacımız var.

- Başka bir söyleyeceğiniz var mı?

- Benim gibi bir emekçiye gazetenizde yer verdiğiniz ve zaman ayırdığınız için teşekkürler. Yayınınızı yeni takip etmeye başladım ve devam edeceğim. İyi çalışmalar.

(Gazi Mahallesi İK okulları)

Sömürünün ve kuralsız çalışmanın en yoğun olduğu sektörlerden biri de tekstil sektörüdür

Merhaba,

Ben tekstil sektöründe çalışan bir işçiyim. Her tekstil işçisi gibi ben de yaşadığım sorunları gazetemize yazma gereği duydum.

Bilindiği gibi özellikle burjuva medyada her 5-6 ayda bir ekonomideki büyümeyi gösteren haberler yayınlanır. Bu gurur tablolarının yayandığı yerlerden biri de tekstil sektörüdür. Ama bizim açımızdan bakıldığında bu gurur tablosunun bir de arka planı var. Tekstil sektörü, çalışanların patronları tarafından

dövüldüğü, paralarının verilmediği, sigortasız çalıştırıldığı ve "denetlemeye gelen" memurların da cebine para sıkıştırılıp, işin kaldığı yerden devam ettiği bir sektördür.

Buna bir örnek, benim çalıştığım iş yerinde yaşadığım sorunlardır. **Örneğin;** yeni gelen işçiye işyerini vermesi gereken önlükler 18 YTL'ye satılıyor. Yine bir işçi arkadaşımız çocuğuna pantolon alacak parası olmadığından, yerden topladığı kumaş parçalarından pantolon dikti. Bunu gören müdür herkesi

topladı ve dedi ki; **"Bakın bu arkadaşımızın yaptığı hırsızlıktır, gelip benden isteseydi ben ona verirdim. Mağazada satıyorum, 6 YTL, gidin alın."** Bununla kalmayıp arkadaşı işten çıkardı. Pe-ki, işçilerin senelik izinlerini 15 günden 9 güne düşüren, izni de hafta sonuna denk getirip izin gününü 5'e düşüren işverenin yaptığı hırsızlık değil mi? İşçiler 4 aydır zam almıyor. İşçilerin mesaisini % 25'ten % 50'ye çıkararak kendince işçiyi iyilik yapmış gibi görünüyor. Bunlar da

yetmezmiş gibi çay sırasında çatlayan 3 tane bardağın hesabını sormaktan geri kalmıyor. Üstelik bardak almayarak kafasına göre işçileri cezalandırıyor. İşe başlayanların 4. aydan sonra sigortaları yaptırılıyor ya da işçi işten çıkarılıyor. Tabi ki bununla da sınırlı değil. Tuvaletlere bile kartla yollayıp kartı olmayanların hemen işine son veriyorlar.

Müdür, **"eğer bakın bana veya ustabaşına karşı gelirseniz size 3 kere ihtar yapar sonra da tazminatsız yollarım"** diyor.

Sorunlarımız ortak olduğu gibi çözüm yolu da birdir. Bizim sömürden başka kaybedecek hiçbir şeyimiz yok. Örgütlü bir tutum ve bunun sonucu sendikali olabilirsek, bunların üstesinden gelebiliriz.

Fabrikalarda bunlar yaşanırken öte yandan Kentsel Dönüşüm adı altında evlerimizi de yıkıyorlar. Yani işçi ve emekçiler her yönden kısıp altında. Bu kısıpçılardan kurtulmanın yolu örgütlü bir şekilde yapılara sessiz kalmamaktır.

(Altınşehir'den bir İK okuru)

Oleyis üyeleri grevde!

Otel, Lokanta ve Eğlence Yerleri İşçi Sendikası (OLEYİS) **Kocaeli Üniversitesi**'ne bağlı Derbent Uygulama Oteli, Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi, Tıp Fakültesi, İktisadi ve İdari Birimler Fakültesi ve İletişim Fakültesi kantinlerine grev pankartı astı. İşçilerin grev ilanının ardından Umuttepe Yerleşkesi'ndeki Tıp Fakültesi Hastanesi önünde **OLEYİS Genel Sekreteri Mehmet Emin Ünal** tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Açıklamada, işçilerin geçebilecek kadar ücret almamış, sosyal haklardan yoksun bırakıldığına dikkat çekildi ve sendikaya üye işçilerin sendikadan istifa etmekte zorlandığı ve tehdit edildiği söylendi.

OLEYİS'e bağlı işçiler grev kararıyla birlikte, yeni yıla Derbent Uygulama Oteli'nin önünde kurulan grev çadırına girdiler.

50 işçi tarafından sürdürülen grevle ilgili görüştüğümüz OLEYİS Marmara Bölge Başkanı ve OLEYİS Genel Sekreteri **Mehmet Emin Ünal**, gazetemize yaptığı açıklamada, grev kararının aslında Ekim ayındaki TİS görüşmeleri sırasında alındığını belirterek, haklarını alınca kadar grevi sürdüreceklerini söyledi.

Grev noktasındaki kararlılıklarını gören patronun, grev başlamadan on gün önce ayak oyunlarına başvurmasına başladığını söyleyen

Ünal, bazı işçilerin yüksek maaş, zam vb. vaatlerle sendikadan istifaya zorlandığını belirtti. Patronun Kocaeli 1. İş Mahkemesi'ne **"greve tedbir koymak"** için dava açtığını, ancak davanın sendika lehine sonuçlandığını belirten Ünal, grevden başka yol kalmaması üzerine mücadeleyi başlattıklarını söyledi.

Grevle ilgili görüştüğümüz bir diğer kişi ise, OLEYİS Kocaeli temsilcisi **Barış Aşan**'dı. Aşan yaptığı açıklamada; **"Bu grev Türkiye tarihinde üniversitelerde bu çapta yapılan ilk grev özelliği taşımaktadır ve başarıyla sonuçlandırmak gibi bir amacımız var"** dedi ve kamuoyunu grevci işçilerle dayanışmaya çağırdı. (Kartal)

Deri işçisinin DEMSAŞ direnişi sürüyor

Tuzla Deri Organize Sanayii'nde bulunan DEMSAŞ Deri Fabrikası'ndan atılan 21 deri işçisinin 14 Hazine'de başlattığı direniş sürüyor.

Deri sektöründeki en eski fabrikalardan biri olan DEMSAŞ'tan çıkarılan 21 işçinin tamamı, fabrika önündeki bekleyişlerini, hiç aksatmadan devam ettiriyor. Uzun yıllardır sendikal örgütlülüğün bulunduğu fabrikadan çıkarılan işçilerin tümü, sendika üyesi ve büyük çoğunluğu en az 15-16 yıldır fabrikada çalışıyor.

Direnin 18. gününde direnişteki işçilerin yanına gittik. Direnişteki işçilerin üçü kadın. İşçilerin yanına yaklaşp, direnişle ilgili bilgi almaya başlıyoruz.

İşçiler, yıllardır sendikali çalıştıklarını, ancak bu durumun başından beri patronun işine gelmediğini söylüyorlar. Şu an içinde buldukları durumun özünde de **örgütlülüğü tasfiye etme** anlayışının yattığını düşünüyorlar. Patron önce çalışanların sayısını azaltacağını, üretime ara vereceğini söylemiş, buna karşı konuşca da üretimi tamamen durdurup, 21 işçiyi

işten çıkarmış. Şimdi artık Organize Sanayii'nde çalışmayacağını, fabrikayı tamamen tasfiye edeceğini söylüyormuş. Ancak işçiler bunda da samimi olmadığını, kendi yerlerine asgari ücretle çalıştıracağı yeni işçilerin alınmak istendiğini söylüyorlar.

DEMSAŞ patronuyla sendika arasında, direnişin ilk günlerinde bir görüşme yapılmış. Patron, işçileri geri almama tutumunu bu görüşmede de sürdürmüş. Tazminatları ise, 6-7 ay gibi bir süreye yaymaya çalıştırmış. İşçiler, işe geri alınmaları söz konusu olmazsa, tazminatların sürece yayılarak ödenmesini, hiçbir biçimde kabul etmeyeceklerini söylüyorlar.

Direnin sonuna kadar sürdüreceklerini vurgulayan deri işçilerinin kamuoyundan beklentisi, direnişlerinin en geniş kesimlerle sahiplenilmesi. **"Bize dönük bu işten çıkarma saldırısı, tüm işçi sınıfına dönük saldırıların bir parçasıdır"** diyorlar son olarak. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

İşçi sınıfı ve emekçilere saldırının yeni adı; SSGSS

Sigortalı olarak çalışan kişi sayısının 15 milyon 800 bin civarında olduğu ve bunların bakım yükümlü oldukları ailelerini de hesaba kattığımızda Sosyal Güvenlik Genel Sağlık Sigortası'nın toplamın yüzde 90'ını ilgilendirdiğini ve ne kadar ciddi bir saldırı ile karşı karşıya olduğumuzu görürüz. AKP hükümeti, **"toplumun büyük bölümünün çıkarına"** bir yasa hazırladıklarını söylediler. Yasanın yürürlük kazanmasıyla işçi, köylü, kamu emekçisi, çeşitli kesimlerden emekçilerin birçok hakkını gasp edileceği anlaşılıyor. Reform adı altında halka dayatılan bu kap-

samlı yasa, aslında emperyalist kapitalizmin halklara dönük en önemli saldırılarından birini oluşturuyor.

Yasayla birlikte sosyal güvenlik alanında gerçekleştirilecek saldırılar hazırlanırken, yapılan en önemli propagandalardan biri Sosyal Güvenlik Sistemi'ndeki açığı bir **"kara delik"** haline geldiği yalandır. Bunu kanıtlanmak amacıyla gazete ve TV haberlerinde birçok rakam ve açıklama yapılmıştır. Buna göre 2006'da 18 Milyar YTL olan açık, 2007 yılında 26.4 Milyar YTL olmuştur. Bu rakam 205 Milyar YTL olan 2007 bütçesinin yüzde

12.8'ine denk gelmiştir. Yine 2006'da devlet güvenlik sistemine 22.9 Milyar YTL ayırırken, bu rakam 2007'de 32.2 Milyar YTL ulaşmış. Bu rakamların gerçekliği ve ayrılın kaynakların gerçekte nerede ve nasıl harcandığı bir yana, eğer bir açık söz konusuysa bunun sorumlusunun **halk olmadığı** açıktır.

Sosyal Güvenlik Sistemi'ndeki açık ortaya konurken temel argümanlardan birini de emekçiler ile aktif çalışanlar arasındaki orantısızlık oluşturuyor. Bu yıl ilk kez, emekli başına düşen aktif çalışan sayısının 2'nin altına düşerek 1.99 olduğu belirtiliyor. Kısacası çalışanlardan kesilen paraların emekli aylıklarına karşılaştığı anlatılıyor. Emekliliği zorlaştırarak birçok kişinin emekli aylıklarından mahrum bırakılmasına veya daha kısa süre emekli aylığı alabilmesine yol açan yasalar da bu soru-

nun bir parçası olarak hayata geçiriliyor.

Devletin sosyal güvenlikle ilgili "kara delik" açıklamalarının emperyalizme peşkes çekilen, özelleştirme kapsamına alınan kurumlara ilişkin belirtilen **"zarar ediyor"** gerekçesinden öde bir farklılığı yoktur. Yine devletçe bu kurumları zarar etmesi sağlanıyor, yine sermayenin çıkarları garantili oluyor ve özellikle emperyalist şirketler ihya ediliyor. Fakat bu saldırının en çarpıcı yanılarından birini yıllarca devletin işlevi olarak yerine getirilen görevlerin bir çirpıda iktisadi zarar hesaplarına kurban edilmesiyi oluşturmaktadır. Anayasal temelleri de bulunmasına rağmen bugün devletin sosyal güvenlik görevi gibi bir zorunluluğunun olmadığı artık açıkça ifade ediliyor. Aksi halde eğer bir açık veya dengelessness varsa bunun giderilmesi-

nin de yine devletin görevi olduğu kabul edilmiş olacaktır.

Birçok yönüyle işlenebilecek Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı'nın özünde emperyalizmin artan sömürsüyle ilgili olduğunu tekrar belirtmek gerekir. Bu amaçla her kuruluş özelleştirilir ve devletin yükümlülükleri ortadan kaldırılırken, geniş kitleler de ölüm, açık, hastalık veya özel şirketlerin azgın sömürsüne maruz bırakılmaktadır. Adım adım yasalarla ve peşinden gelen uygulamalarla devlet her alanda bir bütün olarak yapılanmaktadır. Bu **"yeniden yapılandırma"** geçmişten bugüne hala devam etmektedir ancak bugün halka yönelik son büyük darbelerle en üst seviyeye gelmiş durumdadır.

Sonuç olarak tüm halkı kapsayacak bir yasa tasarısı **"reform"** adı altında halka yutturulmaya çalışılmaktadır. Başta en

yoksullar olmak üzere işçi sınıfı, köylülük ve diğer tüm emekçilerin bu saldırıdan büyük kayıplara yaşayacağı ortadadır. Bu noktada oluşturulan birlikteliklerde, ortak hareket etmek, bildiri dağıtmaları, panellerden yürüyüşlere kadar bir dizi eylem ve etkinliği örgütlemek saldırı karşısında önemli ve örgütlü bir güç yaratmak gerekmektedir. **27 Aralık** günü İstanbul'da **Saraçhane'de "Herkesin Sağlık, Güvenli Gelecek Platformu"**nun örgütlediği ve 1.500'ü aşkın kitenin katıldığı eylem bu noktada ilk olması açısından önemlidir. Ve izlenmesi gereken rotayı göstermektedir.

Gelişmelerin seyri bundan sonraki görevlerimizi de açık bir biçimde ortaya sermektedir. Bunun araçlarını yaratmak ise yine bize düşmektedir.

Biz kazanacağız!

Tarsus'taki **SCT işçilerinin 15 Mart 2006'dan bu yana devam eden grevi, toplu sözleşme yapılana kadar sürecek. Birleşik Metal-İş Anadolu Şube Başkanı Seyfettin Güleğül**, geçen yılın grevdeki işçiler için çok geçtiğini, ancak yine de mücadeleye devam ettiklerini söyledi. Fabrikanın Alman kökenli olduğunu ve sadece servis, yemek, 12 saat çalışma şartları olduğunu belirterek, işçilerin haklarının ana-yasaya dayanarak korunduğunu, fakat hiçbir hak taleplerinin karşılanmadığını, bu yüzden 2 yıldır grevde olduklarını söyledi. Şu aşamada fabrikada sadece iki bekiç, bir müdür ve bir sekreter istihdam edildiğini söyleyen Güleğül, "grev çadırında 37 işçinin 17'si kadın olmak üzere dönüşümlü olarak nöbet tutuyorlar. Diğer işçiler geçimlerini sağlamak için çevrede bulunan bağ, bahçe işlerinde yevmiye usulü olarak çalışmaktadır" dedi. (Mersin)

Kalibre'den çıkarılan işçiler direnişte

Gebze'de bulunan Kalibre Fabrikası'ndan, Birleşik Metal-İş Sendikası'na üye oldukları için bayram arifesinde işten çıkarılan işçilerin fabrika önündeki direnişleri sürüyor. Direnişlerini fabrika önüne kurdukları çadırda sürdürülen işçilere, diğer işyerlerinde çalışan sınıf kardeşleri de büyük destek veriyor.

İşçilerin üye olduğu **Birleşik Metal-İş Sendikası Kocaeli Şubesi, 5 Ocak** günü fabrika önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı eylemde çeşitli sloganları atıldı.

Açıklamayı yapan Sendika Şube Başkanı **Hami Baltacı**, 2006 yılında Kalibre Boru işçilerinin insanca yaşamak talebiyle sendikalaştıklarını ve sendikal örgütlenmenin duyulması üzerine patron ve vekilleri tarafından çalışanlar üzerinde çeşitli baskı ve tehditler uygulandığını vurguladı. (Kartal)

Yorsan işçileri yeni yıla direnişle girdi!

Balıkesir Susurluk'ta bulunan Yorsan Fabrikası'nda sendika hakkı için mücadele eden işçiler direnişlerini yeni yıla taşıdı.

Süt ve süt ürünleri imalatı yapan Yorsan Fabrikası'nda işçiler sendikalaşmak isteyince Yorsan patronu 400 işçiyi işten çıkardı. **Tek Gıda-İş Sendikası'na** üye olan ve sendikayı fabrikaya sokmak için Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na yetki başvurusunda bulunan işçiler, sendikalaşmakta kararlı.

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın fabrikadaki sendikalaşma mücadelesini Yorsan patronuna bildirmesi üzerine işçiler işten çıkarılan patronun temsilcileri, işçilerin istediği tüm hakları vereceklerini ancak işçilerin sendikadan istifa etmesini istiyor. Sıkça bahsedilen yeşil sermaye söylemleri yaşanan bu örnekte olduğu gibi bir kez daha yalanlanmaktadır. Yeşil sermaye ülkemizde işçilerin dini duygularını kullanarak örgütlenmelerini engellemek için kullanılan bir argümandır sadece. Ne zaman ki, işçiler sömürüye karşı koyar işte o zaman sermaye üstündeki yeşil örtüyü atarak gerçek yüzünü gösterir.

İşçiler, patronun baskılarına rağmen sendikalarına sahip çıkarak fabrika önünde kurdukları çadırlarda bir aya yakın bir süre direniş devam ediyor. Yeni yıla direniş çadırında geçiren işçiler yeni yıldan umutlu. (H. Merkezi)

Söyleşi Siyanür doğayı ve insanı zehirler!

Çıkarılan yasalarla ülkemiz çok uluslu şirketlerin rahatça hareket ettiği bir alana dönüştürüldü. Özellikle "Maden yasağı", şirketlerin ülkemize akın etmesinin önünü açtı. Altın arama çalışmaları için istedikleri yeri rahatça seçen, hiçbir yasal engelle karşılaşmayan bu şirketler ülkemizin havasını, suyunu, toprağını zehirlemektedir. Kullandıkları siyanür, suya karışarak canlıların ölmesine, insanlarda da kanser başta olmak üzere birçok hastalığa neden olmaktadır. Birçok ilde altın aramak için girişimlerde bulunan şirketler halkın tepkisi ile karşılaşüyor. Bunlardan biri de Rio Tinto isimli şirkettir. Şirketin Ovacık Hozat'ta altın aramak istemesine tepki gösteren yöre halkı 24 Aralık'ta bir eylem gerçekleştirdi. Biz de eylemin bileşenlerinden **Munzur Çevre Derneği Başkanı Ali Ekber Barmagıç**'le yaşananlara ilişkin konuştuk.

- Derneğinizin altın arama çalışmalarını ilgili görüşleri nedir?

Dünyada çıkarılan altının yüzde 4'ü bilim ve teknikte, yüzde 6'sı da tıp alanında kullanılmakta. Yüzde doksanı da stoklarda tutulmaktadır. Altın çıkarılacak zehirli bir metal olan siyanür kullanılıyor. 2000'de çıkarılan Maden Yasası ile birlikte uluslararası şirketlerin işi de kolaylaştı. Bu yasa ile birlikte ÇED raporu alma zorunluluğu kalktı. Çıkarılan altının onsu 328 dolara dışarı götürülürken aynı altını Türkiye, dışarıdan 800 dolara almaktadır.

- Yakın bir zamanda Ovacık'ta bir eylem gerçekleştirildi. Ovacık'ta Rio-Tinto isimli şirketin altın çıkarmak için çalışmaları olduğu biliniyor. Buna karşı neler yapılması düşünülmüyor?

Kanadalı Rio-Tinto 2004 yılında Ovacık Hozat Tunceli ilçesinde sondaj çalışmaları yapmaktaydı. Yöre halkının iş makinelerinin geldiğini haber vermesi üzerine yöre dernekleri ile birlikte 15 kişilik bir heyet bölgeye gitti. 24 Aralık'ta Ovacık'ta köy muhtarlarının, belediye başkanının da katılımı ile bir basın açıklaması düzenledik. Son birkaç ay içinde yerelde oluşturulan bir inisiyatif ile eylemi beraber örgütledik. **Şirketin çalışmalarının engellenmesi için yereldeki devrimci anlayışların öncülüğünde yapılacak bir mücadelenin zorunlu olduğunu düşünüyorum.** Bu anlamda yereldeki her türlü çalışmaya katkı sunacağız. En büyük eksiklik bu konuya ilişkin bilgi eksikliğidir. Bu konuda bilimsel akademik çevreden aktivistleri bölgeye götürerek köy köy dolaşmayı düşünüyoruz. Hozat ve Ovacık merkez olmak üzere demokratik kitle örgütleri ile birlikte bir koordinasyon kurmayı planlıyoruz. Konuyu kamuoyunun gündemine taşıyacak, şirketin çalışmalarına engel olacak bir mücadele hattı oluşturmayı hedefliyoruz.

- Köylüler şirketin çalışmalarını ve altın aramanın tahribatları hakkında yeterli bilgiye sahip mi?

Köylüler arama çalışmalarının yaratacağı çevresel tahribatı bilmiyorlar. Bu şirketler ekonomik olanakları kullanıyor. Pek çok insana toprağı için değerinin üzerinde fiyat veriyor. İş makinesi olanların iş makinesini kiralamak istiyorlar. Ayrıca hiçbir zararının olmadığı, bölgenin bu şekilde kalacağını, iş imkânlarının yaratılacağı propagandasını yapıyorlar. Geçmişte şirkete karşı olan insanları da yanlarına çekmişler. Bu bir Alevi dedesi, belediye başkanı, kaymakam, muhtar olabilir. Bunları ekonomik imtiyazlar sağlayarak yanlarına çekmeye çalışıyorlar. Köy yollarını yapıyorlar. Cemevlerini onarıyorlar. Gününbirlik işlerle bölge halkının tepkisini pasifize ediyorlar. Pek çok insana şirketin gerçek yüzünü anlatacağız. (İstanbul)

Tütün ve tütüncülük bitiriliyor AKP hükümeti kıraç topraklara açlık, yoksulluk ve işsizlik ekliyor

AKP hükümeti, izlemiş olduğu IMF, DB, AB eksenli tarım politikalarının bir parçası olan TEKEL'in özelleştirilmesinin yıl sonuna kadar bitireceğini, "babamın malı gibi sataram" diyen Maliye Bakanı Kemal Unakıtan "sevingle" açıklamıştı. TEKEL'in özelleştirme süreci 2002 Ocak ayında yürürlüğe giren Tütün Yasası ile Kamu İktisadi Kuruluşu statüsünden çıkartılıp Devlet Teşekküllü statüsüne sokulmasıyla başlamıştı. Bu kapsamda ilk olarak TEKEL'in içki bölümü 2004 Şubat'ında Mey İçki şirketine devredilmişti. Devredildikten 2 yıl sonra da aynı şirket yüzde 90 hissesini Texas Pasif Group (TPG) aldı Amerikan şirketine satmıştı.

Ülkemizde tütün ve tütüncülüğün bitirilmesinde en etkili adım, IMF ve DB dayatmaları sonucu 2002 Ocak ayında Tütün Yasasının kabulü ve yürürlüğe girmesi ile atılmıştır. Çıkarılan Tütün Yasası ile birlikte TEKEL'in, tütün üreticisini desteklemesi, ürün alım ve alım garantisini vermesinden vazgeçmiştir. Yüz binlerce tütün ekicisi köylü ve ailesi tütün ekiminden vazgeçmek zorunda kalmış, uygulanan kotalar ile de geriye kalan üretim iyice sınırlandırılmıştır.

Türkiye'de 4733 sayılı Tütün Yasası ile tütün üretiminde sözleşmeli üreticilik dönemi başlamıştır. TE-

KEL ve özel sektörün üzerinde birlikte çalıştığı, haklarının bilincinden yoksun ve tamamen korumasız olan köylülere imzalamaktan başka seçene bırakılmayan sözleşmeli üreticilik; üretici köylünün, alıcının (özel firmalar ve tüccar) eline teslim edilmesinin yasal kılıfından başka bir şey değildir. Tütün kıraç topraklarda susuz ve gübresiz yetişen bir tarım ürünü olduğundan, yerine başka bir tarım ürünü yetiştirilememektedir. Başka bir ürün ekme seçeneği olmayan köylü sözleşme yapmak zorunda bırakılmaktadır.

Tekel'in özelleştirilmesindeki ısrar ve nedeni...

Ülkemiz dünya tütün üretiminde 6. sırada, ihracatında ise 5. sırada yer almaktadır. 12 milyar dolarlık hacmiyle dünyanın 5. büyük pazarı durumundadır. 12 milyon dolarlık piyasanın yüzde 62'sine sahip olan çok uluslu şirketler bununla yetinmeyerek geriye kalan yüzde 38'lik payı TEKEL'in özelleştirilmesi ile elde etmiş olacaktı. Burada belirtilmesi gereken; çok uluslu şirketlerin Türkiye'de üretim yapmaları, yeni fabrikalar açmaları vb. önünde bir engel yokken TEKEL'in özelleştirilmesinde bu kadar ısrarcı olmalarıdır.

TEKEL'in yüzde 38'lik payı bir

Türkiye tarım alanında genel bir tasfiye sürecinde ilerlerken, AKP hükümeti bunun en keskin uygulayıcısı olmuştur. Üretim tasfiyesi için amacı ve yöntemi belirlenmiş IMF ve DB'nin tarım politikalarını (neo-liberal politikalarını) tek tek hayata geçiren, zirai ilaç, tohumluk ve mazot fiyatlarını yükselterek, ülkenin tarımsal üretim kapasitesi kırılmış ve dış alıma, dışa bağımlı bir konuma gelmiştir.

yandan iştah kabartırken diğer yandan da çok uluslu şirketlerin iç piyasaya hakim olmasında, fiyatların belirlenmesinde bir engel teşkil etmekte ve istediği gibi at oynatmaktadır.

Tütüncülüğe AKP darbesi

Türkiye tarım alanında genel bir tasfiye sürecinde ilerlerken, AKP hükümeti bunun en keskin uygulayıcısı olmuştur. Üretim tasfiyesi için amacı ve yöntemi belirlenmiş IMF ve DB'nin tarım politikalarını (neo-liberal politikalarını) tek tek hayata geçiren, zirai ilaç, tohumluk ve mazot fiyatlarını yükselterek, ülkenin tarımsal üretim kapasitesi kırılmış ve dış alıma, dışa bağımlı bir konuma gelmiştir. Uygulanan bu politikalar sonucu sadece 2004-2005 aralığında 1.3 milyon kişinin tarımdan kopmuş ve tarımdaki istihdamın 7.2 milyondan 5.9 milyona indiği belirtilmektedir. 2000 yılından bu yana "istikrarlı" bir şekilde çıkarılan Tütün Yasası, Şeker Yasası, Tarım Satış Kooperatiflerini Yeniden Yapılandırma Yasası, Tarım Yasası, Üretici Birlikleri Yasası, Tarım Ürünleri Sigortaları Yasası, Toprak Koruma ve Arazi Kullanma Yasası ve Tohum Yasası gibi yasalarla tarımsal üretimi ve sürdürülebilirliği her yıla oranla daha da geriletilerek tarım tasfiye süreci yasal kılıflar altında sürdürülmektedir. Hayata geçirilen her tarım politikası ve Meclis'ten alelacele çıkarılan her tarım yasası Türkiye tarımını, toprağının suyuna, üretiminden hasadına, tohumundan makinesine her şeyi ile emperyalist tekelere ve onların denetimine sunmakta.

Minareyi çalan kılıfını hazırlar misali her çıkarttığı yasanın "haklı" gerekçesini sunan AKP hükümeti Tü-

tün Yasasına da "verimliliğin artırılması, serbest rekabetin tesisi ve sermayenin tabana yaygınlaştırılması" şeklinde açıklama getirmektedir. AKP hükümetinin 2001 yılında uydurduğu bu kılıfın daha ilk yıllarda yırtılmaya başlayıp ardındaki tarımın tasfiyesi ve emperyalist politikaları yukarıda rakamlarla birlikte açıklamıştık. 2007'ye gelindiğinde ortada ne verimi artan tütün ne de sermayenin tabana yaygınlaştırılması vardır. Ortada tek bir şey var o da tütün üreticisi köylülerin her geçen gün üretmez duruma getirilmesi ve toprağından kopartılmasıdır.

Karnını doyurduğu kıraç topraklardan başka çaresi bulunmayan, her geçen gün daha da fazla açlık ve yoksulluğa karşı karşıya bırakılan köylülükün bugün içinde bulunduğu durum örgütlenme potansiyelini artırır niteliktedir. Ülkemiz kırsalında gelişmeler keskinleşmektedir. Bunun so-

mut yansımaları da görülmektedir. Ancak ortaya çıkan eylem ve tepkiler dağınık ve örgütsüz niteliktedir. Reformist çizgideki sendikal örgütlerin belli çalışmalarını yapmakla birlikte bunlar sonuç alıcı bir politika ve hedeften yoksundur. Ancak köylülüğün genel örgütsüzlüğünü ve MLM'lerin bu noktada ne kadar geri bir pozisyonda bulduklarını düşündüğümüzde, hem bu sendikalar da hem de mücadelenin ivmelendiği bölgelerde kitle çalışmalarına ağırlık vermeleri gerektiği açıktır. Kırsal alanda artan sınıfsal çelişkiler örgütlü ve devrimci bir güce dönüştürülmek zorundadır. Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin temel gücü olan köylülük siyasal mücadele alanına çekilmelidir. Bunun yolu Halk Savışı perspektifiyle kitle çalışmalarına yoğunlaşmaktan geçmektedir. Ve hala kat etmemiz gereken uzun bir yol olduğu bilinmektedir.

Elektrik borcu olan köylüler icraya verildi

AKP hükümeti bir taraftan yıkım politikalarını tek tek yaşama geçirirken, bir yandan da tarımın altın çağını yaşadığını iddia etse de yaşayanlar bu tabloyu yalanlamaya yetiyor.

MEDAŞ Niğde Müessesesi Müdürlüğü, tarımsal sulamadan kaynaklanan enerji borçlarını ödemeyen 2 bin 176 köylü için icra takibi başlattı. Edindiğimiz bilgilere göre önceki yıllardan kalan 172 milyon YTL tutarındaki alacağının peşine düşen MEDAŞ, borçlarını ödemeyen köylülere 2008 yılından itibaren enerji vermeyecek. MEDAŞ Niğde Müessesesi Müdürü **Erol Zor**, af beklentisi içinde olan köylülerin yıllardır, elektrik borçlarını ödemediklerini belirterek, "şu anda işletmemizin köylülerden 172 milyon YTL alacağı var. Bu borçların çoğunluğu geçmiş yıllardan kalmadır. Defalarca kez sözlü ve yazılı olarak uyarılmalarına rağmen köylülerimiz borçlarını ödememekte direndiler. Borçların ödenmesi için 5 ayı yapılandırılmaya gidildi. Ancak maalesef sonuç alamadık. Bu nedenle bugün itibarıyla 2 bin 176 abonemize icra takibi başlattık" diyerek hükümetin politikasını açık etti. (H. Merkezi)

Kazdağları'nda kadınlar en önde!

Kazdağları Koruma Girişimi üyesi kadınlar, Çanakkale'nin Ayvacık ilçesine bağlı Bahçedere Köyü'ndeki kadınlarla birlikte "Kazdağları'nda altın madencilik ve olası sonuçları"na ilişkin bilgilendirme toplantısı düzenledi. Köy kahvesinde yapılan toplantıya kadınlar, yoğun ilgi gösterdi. Toplantıda konuşan Ziraat Mühendisi **Melike As**, Kazdağları'nda yürütülen madencilik faaliyetlerinden en çok etkilenecek kesimin kadınlar olduğunu belirterek, "biz sahip çıkarsak yapamazlar. Kadınlar, köyüne, toprağına, ekmeğine sahip çıkarak madencileri Kazdağları'ndan gönderecek güce sahiptir" dedi.

Ülkenin birçok yerinde benzer girişimlerin devlet tarafından dayatılması üzerine örgütlenen köylüler içinde köylü kadınların katılımı gerçekten dikkat çekici. **Bergama, Uşak-Eşme, Kazdağları, Bursa-Kozağacı Vadisi, Develi, Efemçukuru, Naldöken** vb. bölgelerde örgütlenen mitinglerde en önde yer alan köylü kadınlar birlikte hareket edildiğinde daha güçlü olunacağına mesajlarını veriyor. (H. Merkezi)

Bitlis'te köylülerin iflas sebebi; "Kota uygulaması!"

Bitlis'in Tatvan ilçesindeki buğday, şeker pancarı ve patates üreticileri devletin koyduğu **kota uygulaması** ve pazar yeri sorunu nedeniyle iş yapamaz hale geldiklerine dikkat çekerek, AKP hükümetinin kendilerine destek yerine kota uygulaması ile engel olduğunu belirttiler. Ülkemizin birçok yerinde kota uygulamasının altında ezilen köylüler gibi Tatvanlı üreticiler de, uygulamanın kaldırılmasını istiyor.

Konuyla ilgili DIHA'ya açıklama yapan 20 yıldır üretici yapan **Kutbettin Günbay**, kota uygulaması

nedeniyle iflasyonun eşliğine geldiğini söyledi. Devletin kota uygulamasının tek nedeninin kendi köylüsünü öldürmek olduğunu dile getiren Günbay, "her yıl gübre ve mazot fiyatı yüzde yüz artarken, buğday, şeker pancarı ve patates yarı yarıya düşmektedir. Düşüşle birlikte geliştirilen kota uygulaması ise bizi tamamen iflasyonun eşliğine getirdi. 3 yıl önce 270 YTL olan şeker pancarını, bu yıl aynı fiyata bile zor satıyoruz. Devletin koyduğu bu kota çiftçinin belini kırdı. Pazar olmadı için ürettiğimiz ürünleri satamıyoruz. Ürünlerimiz elimizde

kaliyor" şeklinde konuştu.

Menduh Marangoz adlı köylü de, bu yıl ettikleri ürünlerden zarar ettiklerini belirterek, bu nedenle bölgede artık kimsenin üreticilikle uğraşmak istemediğini söyledi. Marangoz, "sözde bölgede bulu-

nan Ofis çiftçiye destek oluyor. Ofis buğdayı çiftçiden 300 YTL'ye alırken, buğday tohumunu çiftçiye 600 YTL'ye veriyor. Biz bu durumda nasıl kazanç sağlayacağız? Devlet kendi köylüsünü bilinçli bir şekilde bitiriyor" dedi. (H. Merkezi)

Bursa Valiliği Cargill'i kapatmıyor!

Bursa'nın Orhangazi ilçesinde 10 yıldır tüm tartışmalara rağmen işletilen **Cargill** şirketinin artık yasal olarak devam etmesini sağlayacak yasal bir mevzuat kalmadı. Mahkemenin yürütmeyi durdurma kararının ardından Valilik'in işletmeyi 24 Aralık'ta kapatması gerekiyordu. Ancak Bursa Valiliği hâlâ Cargill'e verilen izin iptali kararını kendisine tanıyan sürenin dolmasına rağmen uygulamıyor. Hatırlanacağı gibi AKP Bursa Milletvekili **Altan Karapaşaoğlu**'nun teklif ettiği yasa değişikliği, tarım arazileri üzerinde izin alınmadan kurulan tesislerin işlemlerini tamamlaması için

ek süre verilmesini öngörüyordu. Eski Cumhurbaşkanı'nın veto ettiği ancak TBMM'de kabul edilen yasanın iptali için Anayasa Mahkemesi'ne 9 Şubat 2007'de dava açılmıştı. 19 Şubat'ta Anayasa

Mahkemesi, yürütmeyi durdurma kararı verdi. 20 Şubat'taysa Bursa Valiliği Tarım İl Müdürlüğü bir gün önce verilen yürütmesi durdurulan yasaya istinaden Cargill'e işletmenin devamı için izin verdi. Şehir Planları ve Mimarlar Odası Bursa Şubeleri ortak olarak "19 Şubat'ta verilen yürütmeyi durdurma kararı verilmiş yasaya istinaden verilen iznin iptali" istemiyle dava açtılar. Bursa 3. İdare Mahkemesi 8 Kasım 2007'de izin işleminin yürütmesinin durdurulması kararını verdi. Karar Bursa Valiliği'ne 22 Kasım 2007'de bildirildi. Sonuç olarak Bursa Va-

ililiği yasal olarak kararı uygulamak zorunda, ancak 30 günlük sürenin 24 Aralık'ta dolmasına karşın Valilik henüz harekete geçmedi. (H. Merkezi)

Cargill'den hizmetler...

1865 yılında ABD'de kurulan ve bugün dünyanın 61 ülkesinde faaliyet gösteren Cargill, devletin aldığı tüm kararlara rağmen bir yandan faaliyetini sürdürürken diğer yandan da halka şirin görünmeye çalışıyor. 2003 yılında açılan Orhangazi Sağlık Ocağı'nın yanında geçtiğimiz yıl da Cargill İlköğretim Okulu'nun temelleri atılmıştı.

TKP/ML militanlarından pankart

Elimize e-posta kanalıyla geçen bir habere göre TKP/ML militanlarının İstanbul Altınşehir-Bayramtepe semtinde bomba süsü verilmiş pankart astıkları öğrenildi. Gazetemize gönderilen TKP/ML militanları imzalı bildiride şunlar söylendi: “Faşist TC devleti bir yandan sınır ötesi operasyonlarla HPG gerillalarını imhaya dönük saldırı gerçekleştiren, diğer yandan da Kürt halkını hedef göstererek ırkçı ve faşist saldırılarıyla imha ve inkâr politikası gütmektedir. Özde Kürt halkını hedefleyen bu ırkçı ve faşist saldırılar aslında bir bütün olarak tüm ilerici, devrimci-demokrat güçleri hedeflemektedir. Bu anlamda bir yandan kolluk güçlerini kullanarak diğer yandan da sivil faşistleri kullanarak şoven dalgayı büyütme çabası içerisinde.”

Bizler TKP/ML militanları olarak bu saldırılara karşı Aralık ayı boyunca bazı emekçi semtlerde pankart asma eylemleri gerçekleştirdik. Bu eylemlerden bir tanesini de **26 Aralık Çarşamba günü Altınşehir-Bayramtepe** semtinde gerçekleştirdik. Bayramtepe girişindeki yaya üst geçidine sabaha karşı **“İrkçı ve şoven dalgaya karşı parti safına TKP/ML”** imzalı bomba süsü verilmiş pankart astık. Pankartın asıldığı yer Bayramtepe emekçilerinin iş gitmek için kullandıkları durağın tam karşısındaydı ve işçiler işe giderken pankartın hala orada asılı olduğu gözlemlenmiştir.

TKP/ML militanları olarak bir kez daha ifade ediyoruz ki devletin ve sivil faşistlerin saldırılarına devam ettiği sürece bizler de çeşitli eylemlerimizle bu saldırılara yanıt olacağız.”

Bildiride **“Faşist saldırıların hesabını soracağız”**, **“Kahrolsun Faşist TC Devleti”**, **“Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk ordusu TIKKO, Gençlik Örgütümüz TMLGB”** sloganlarıyla son buldu.

Suruç'taki basın açıklamasına saldırı

DTP Suruç İlçe örgütünün sınır ötesi operasyon ve DTP Eşbaşkanı **Nurettin Demirtaş**'ın tutuklanmasını kınamak amacıyla düzenlediği basın açıklamasına yapılan polis saldırısının ardından 27 kişi gözaltına alındı.

Yaklaşık 300 kişinin katıldığı açıklamada **“Baskılar bizi yıldıramaz”** ve **“Biji aştı!”** sloganları eşliğinde DTP ilçe binasından Atatürk Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi. Kalabalığı meydan girişinde durdurulan çevik kuvvet ekipleri ile Suruç Belediye Başkanı **Ethem Şahin** arasında kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Ardından polis kitleye saldırdı. Saldırının ardından kitle Suruç Belediyesi önünde oturma eylemi yapmaya başladı. Gözaltına alınanların serbest bırakılmasını isteyen kitlenin eylemi yarım saat sürdü.

Ardından kitle, polisin saldırısını alkışlar eşliğinde protesto ederek DTP ilçe örgütüne gitti. **(H. Merkezi)**

İzmir'de sınır ötesi protesto edildi

İzmir Konak Kemeralı girişinde 5 Ocak günü bir araya gelen **Partizan**, **Kaldıraç**, **Alnteri**, **BDSP**, **HÖC** ve Mücadele Birliği Platformu üyeleri sınır ötesi operasyonları protesto etti.

Eylemde okunan basın açıklamasında bugüne kadar Kürt sorununu çözmek adına 25 defa sınır ötesi operasyon düzenlendiği hatırlatılarak, operasyonların hiçbirinin Kürt sorununun çözümünde sonuç vermediği belirtildi. Sorunun Kürtlerin katledilmesiyle, köy yakmayla, asimile, imha ve inkar politikalarıyla çözülemeyeceğine dikkat çekilen eylemde, “Genelkurmay tarafından başta DTP ve bazı kurumlar hedef gösterilirken, halklarda milliyetçilikle birbirine düşman edilmek isteniyor” dendi. Açıklama Türkiye topraklarında yaşayan bütün halkların saldırılara karşı birlikte hareket etmesi çağrısıyla son buldu. **(H. Merkezi)**

Sınır ötesi operasyon sırasında medyanın gösterdiği performans **“ilkeli habercilik”**, **“tarafsız gazetecilik”** söylemlerinin yeniden tartışılmasını zorunlu kıyor.

Egemenler yüzyıllardır sürdürdükleri tüm toplumu, kültürleri tek tipleştirme, asimile etme ve yapabiliyorsa yok etme anlayışını kan ve gözyaşına rağmen karalıklıla yürütüyor.

İktidarı ellerinde bulunduranlar, her türlü aracı kullanarak coğrafyamızda yaşayan çeşitliliği yok ederek, Türkleştirme ve Sünnileştirme anlayışını hiçbir zaman elden bırakmadı. Bunun için partiler kuran, gazeteler çıkaran devlet, teknolojinin gelişmesi ile birlikte kitle iletişim araçlarını büyük ağabeylerinden öğrendikleriyle daha etkin kullanmaya başladılar.

Ordunun sesi medya

Egemenlerin imha ve inkârına karşı başkaldıran, büyük bedeller ödeyerek başarılı bir gelenek yaratan Kürt halkı hedef tahtasının da merkezinde duruyor.

Kürt ulusunun imha ve inkârına karşı yükselttiği isyan bayrağı dağları kuşatırken, egemenleri de kaygılandırmayı başardı. Hâkim sınıflar Kürt ulusuna karşı yürüttükleri savaşta, her türlü imkânı kullanarak savaşın cephe gerisini kazanma telaşında. Halkımız arasında şovenizm tohumları ekerek Kürt ulusunun haklı ve onurlu mücadelesini zayıflatmak, dahası engellemek ve yok etmek isteyen egemenlerin en etkili silahı da medya olmaktadır.

Özellikle Hakkâri Yüksekova Dağlıca'da (Oremar) gerillanın saldırısı ve 8 askerin esir alınması ile şoven histeriyi artıran medya, Kürt düşmanı yüzünü bu defa daha azgın sınırsız bir şekilde gösterdi. Dillerinden **“ilkeli gazetecilik”**, **“tarafsız haber”**, **“objektif yorum”** iddialarını düşürmeyen medya, paşalardan aldıkları emirle ilk kurşunu sıkan oldu. **“Vatan, Millet, Sakarya”** ede-

Medya sınırı aştı!

biyatı ile kitleleri galeyana getiren milliyetçiliği, ırkçılığı pazarlayan, sokaklara dökülen medya yine sınırı aşıyor! Her haber programının bir savaş mevzisine dönüştüğü, spikerlerin dere-tepe savaş stratejisi tartıştığı medya, savaş tamamlanmasını çalıyor.

Sınır ötesi operasyon tezkeresi Meclis'ten geçmez anında hazırola geçen ve paşaların emirlerini bekleyen medya, boşaltılmış karakolların görüntülerini yayınlayarak sınır ötesi operasyona herkesten önce başladı. Uçakların dağları bombalamasını **“PKK'ya ağır darbeler indirdik”** spotları ile veren medya, kurduğu “birlikte” savaşa ilk başlayan oldu.

Türk ordusunun Kandil'e yönelik operasyonu ile iyice çığırından çıktı. **“Kandil'i söndürdük”**, **“Gece darbesi”**, **“Kandil baskını”**, **“Evine dön bombası”** manşetlerini atan **“medya birliği”** paşalarının gözüne girme gayretindeydi. **Ertuğrul Özkök**, **Oktay Ekşi**, **Fikret Bila**, **Taha Akyol**, **Fehmi Kuru**, **Murat Yetkin**, **Güngör Mengi** yazdıkları, söyledikleri ile sınır ötesi operasyon sırasında büyük “kahramanlık” gösterenlerden sadece birkaçı. Yaşar Büyükanıt paşadan

liyakat almaya hak kazanan bu medya askerleri medyanın halini de yansıtır. Her kritik süreçten, önemli dönemeçlerden önce kulakları çekilen, **“özgür”**, **“bağımsız”** medyamız bu defa dersine iyi çalışmış olmalı. Geliştirdikleri yeni konsept ile gerilla savaşına, PKK'ye karşı psikolojik savaşı daha da geliştirip; derinleştiriyor ve bunu kitleleri sokağa dökmek için etkili bir aracı olarak kullanıyor.

Türk ordusunun her söylediğini büyük bir coşku ile alkışlayan ve hiçbir şekilde sorgulamadın yayınlayan medya, gazetecilik etiğini de yerlere seriyor. Binlerce insan evsiz kalmış ve köyler bombalanmış iken fotoğraflar bunu

çok açık bir şekilde ispatlarken, medya milyonlarca insana yalan söylüyor. **“Türk'ün gücünü dünyaya gösteren”** medya, adeta askerlik şubesi gibi çalışıyor. Kameraları, fotoğraf makineleri ile mevzide gerilla karşı saf tutmuş kurşun sıkıyor.

“Ya bizimlesin ya da düşmanımız!”

Devlet bir yandan topluma yönelik kapsamlı saldırı yasaları hazırlarken öte yandan bunu kitlelere taşımanın araçlarını da geliştiriyor.

Hazırlanan yeni diziler, sinema filmleri ile milliyetçilik, şovenizm her daim diri tutulurken gerilla

“Maraş katliamını unutmadık!”

Yakın tarih, kıskırtılan ırkçı, şoven nefretin sıradan insanlara neler yaptırabilirdiğini pek çok örneğiyle dolu. Bunlara Maraş Katliamı, Çorum ve Sivas Katliamını örnek gösterebiliriz. Maraş Katliamını unutmamak ve unutturmak önemlidir, çünkü dün olduğu gibi bugün de aynı nefret üzerinden halk birbirine karşı kıskırtılı-

yor. Tarih, ortak düşmanı bir yana bırakıp birbirlerine karşı kırdırılan halkların hiçbir kazanımı olmadığını aksine bu duruma sadece sömürücü, talancı, katliamcı egemenlerin çıkarı olduğunu göstermiştir bizlere.

İşte bu bilinçle, **Kahramanmaraş Elbistan Gücük ve Çevre Köyleri Sosyal Yardımlaş-**

karalanıyor. Haber bültenleri, yazı dizileri ile toplumu kuşatan medya devletin bu yönelimini yansıtan medya ve psikolojik harbe böylesine ağırlık verirken bunun bir parçası olarak muhalif basına da yöneliyor. Halka, emekçilere gerçekleri duyuran, devletin sis perdesini aralayan, karanlıkları parçalayan yurtsever, ilerici, sosyalist basın üzerinde terör estiriliyor. **Gündem Gazetesi** daha basılmadan toplatılıyor. Çıkarılan tüm yayınlar ciddi hiçbir gerekçe gösterilmeden dağıtımı engelleniyor. Devlet, Kürt ulusunun, emekçilerin haklı, gur sesini sansür ile kısmak, kesmek istiyor. **Gündem**'den sonra **Kızılbaşrak** gazetesi, ardından Ankara'da infaz edilen **Kevsir Mızrak** ile ilgili haberler gerçekleştiren **Yürüyüş** dergisi kapatıldı.

Gazetecilikten holding gökdenlerine terfi eden medya, arkasına sermayeyi de alarak yol alıyor. Muhafız basın ise tüm engellemelere, yasaklamalara, ekonomik sorunlarına rağmen halktan besleniyor, emekçilere ezilenlere dayanıyor. Gücünü Kürt ulusunun onurlu mücadelesinden emekçilerin yoksulluğa, zulme karşı yükselen isyan çığlıklarından alıyor.

Muhafız basının sesi; Kürt ulusunun inkârına karşı direnişi, işçi sınıfının, köylülerin, emekçilerin sömürüyeye karşı mücadelesidir. **Tüm bunları susturmak mümkün mü?**

ma ve Kültür Derneği Gençlik Komisyonu 29 yıl önce yaşanan Maraş katliamını yaşamını yitirenleri unutmadı ve 30 Aralık günü dernek binasında bir anma gerçekleştirdi. Saygı duruşuyla başlayan anma belgesel gösterimi ile devam etti. Belgesel gösterimden sonra kısa söyleşi yapıldı. Etkinliğe yaklaşık 100 kişi katıldı. **(1 Mayıs Mahallesi İşçi-köylü okulları)**

Sınır ötesi operasyonlara tepkiler sürüyor!

Baskılara karşı ortak duruş!

Sınır ötesine ve demokratik muhalefete yönelik baskılara karşı birçok kurumun katılımı ile bir basın açıklaması yapıldı.

5 Ocak Cumartesi günü saat 15:00'te Galatasaray Lisesi önünde bir araya gelen ilerici, devrimci kurumlar sınır ötesi operasyonları, milliyetçiliği ve ırkçılığı kınadı.

“Operasyonlar durdurulsun Emperyalizme ve şovenizme karşı yaşasın halkların kardeşliği” yazılı pankart açan kitle adına yapılan basın açıklamasında Kürt halkına karşı yönelik askeri operasyonların durdurulması, sınır ötesi savaş tezkeresinin iptal edilmesi ve DTP'ye açılan kapatma davasının düşürülmesi istendi. DTP Genel Başkanı **Nurettin Demirtaş** başta olmak üzere tutuklu bulunan DTP üye ve yöneticilerinin serbest bırakılması gerektiğinin dile getirildiği eylemde, milliyetçi-

lik ve ırkçılıkla halkların birbirine düşürülmeye çalışıldığı ifade edildi.

Eyleme **Partizan**, **DTP**, **ESP**, **EMEP**, **HÖC**, **SDP**, **SEH**, **SDAP**, **HKM**, **Alnteri**, **BDSP**, **DHP**, **DİP Girişimi**, **EHP**, **Kaldıraç**, **Köz**, **Eğitim-Sen 3 Nolu Şube**, **Tekstil-Sen**, **Teori ve Politika** ve **Proleteryanın Kuruluşu** katıldı. Kitleleşen eylem, saldırılara karşı ortak bir yanıt olması yönüyle anlamlıydı. **(İstanbul)**

“Operasyonlar durdurulsun”

Devletin sınır ötesine yaptığı operasyona yönelik protesto eylemleri devam ediyor.

29 Aralık'ta Taksim Tramvay durağında biraya gelen kurumlar sınır ötesi operasyonları sırasında Kürt halkının üstüne bomba yağdırıldığını dile getirdi. **Partizan**, **HÖC**, **ESP**, **BDSP**, **Devrimci Hareket**, **Alnteri**, **Odak**, **Mücadele Birliği**, **HKM**, **PDD**, **EHP** ve **SDP** tarafından örgütlenen eylemde **“Operas-**

yonlar durdurulsun! Kahrolsun ABD emperyalizmi ve işbirlikçi iktidar!” pankartı açıldı.

Yapılan basın açıklamasında Başbakan **R. Tayyip Erdoğan**'ın yaptığı ABD gezisinde operasyon için ABD'den icazet aldığı ifade edilirken Kürt halkına karşı yapılan katliam tezkeresinin altında DTP dışındaki tüm partilerin imzasının olduğu belirtildi. **(İstanbul)**

DTP'li kadınlardan forum

DTP'nin çağrısıyla **29 Aralık'ta Beksav** da bir araya gelen kadınlar, sınır ötesi operasyonu, savaş durdurmanın yöntemlerini ve ülke gündemindeki daha bir dizi sorunu tartıştılar.

Foruma, çeşitli kadın örgütleri temsilcilerinin yanı sıra, DTP İstanbul Milletvekili **Sabahat Tuncel** de katıldı. Konuşmasına 2007'yi değerlendirerek başla-

yan **Tuncel**, hapisanede karşıladığı 2007 yılının, **Saddam Hüseyin**'in idamı ve **Hrant Dink**'in katledilmesi ile başladığını hatırlatarak, her iki gelişmenin de 2007'nin nasıl bir yıl olacağını ipuçlarını verdiğini ifade etti.

Yılın ilk aylarında milliyetçi, ırkçı-şoven bir dalga geliştirildiğine dikkat çekilen **Tuncel**, bu süreçte Kürt sorununun çözüm-

süzlüğünün daha da yoğunlaştığını belirterek, üretilen korku siyasetinin seçimlerden daha da güçlenerek çıkmasını sağladığı **AKP**'nin çözümünün de, daha çok ölüm ve gözyaşı olduğunu belirtti.

Konuşmasında, 2007'de yükselen şovenist dalgadan en çok kadınların etkilendiğini belirten **Tuncel**, kadına yönelik şiddete

de değinerek, kadınlar olarak sadece Kürt sorunu değil, kadın katliamlarından, Sosyal Güvenlik Yasası'na değin birçok soruna karşı daha aktif bir rol oynamaları gerektiğini söyledi.

Konuşmalarında SSGSS yasasına ve daha bir dizi soruna değinen kadınlar, bunlara karşı mücadele etmenin önemine dikkat çektiler. **(Kartal)**

“Operasyona ve savaş zamlarına hayır!”

Emperyalistlerden aldıkları izinle 2007 yılının son aylarında yürüttükleri sınır içi ve dışı operasyonlarla Kürt halkına yönelik imha hareketine girişen TC devleti, diğer taraftan da bu operasyonlara harcanan trilyonları yoksulluğa boğuşan emekçi halka savaş zamları olarak dayatıyor. TC devletinin bu uygulamalarının karşı **Halkların Kardeşliği Platformu** bileşenleri bir basın açıklaması yaptı.

29 Aralık günü **Partizan**, **DHP**, **ESP**, **BDSP**, **BATIS Sendikası**'ndan oluşan Platform bileşenleri **AVP Tiyatrosu** önünde **“Mermi, savaş uçağı lazım; doğalgaz, elektriğe zam yapalım diyorlar”**, **“Operasyonların parası halklardan alınıyor, bombalar halklara atılıyor”**, **“Asgari ücrete 16 YTL zam, askeri operasyona 4 saat için 20 milyon dolar”** vb. dövizler taşıyarak sembolik kefen giydiler. Açıklamayı yapan **Serpil Aslan** devletin katliam ve imha politikasına değinerek **“Kürt halkının ulusal demokratik mücadelesini tasfiye etmek için emperyalistlerle her türlü askeri, siyasi ve bölgesel işbirliğini geliştiren devlet, coğrafyamız halklarını da Ortadoğu batağına sürüklüyor”** dedi. **(Bursa)**

2007 hak ihlalleri araştırmaları gerçekleri ortaya koydu

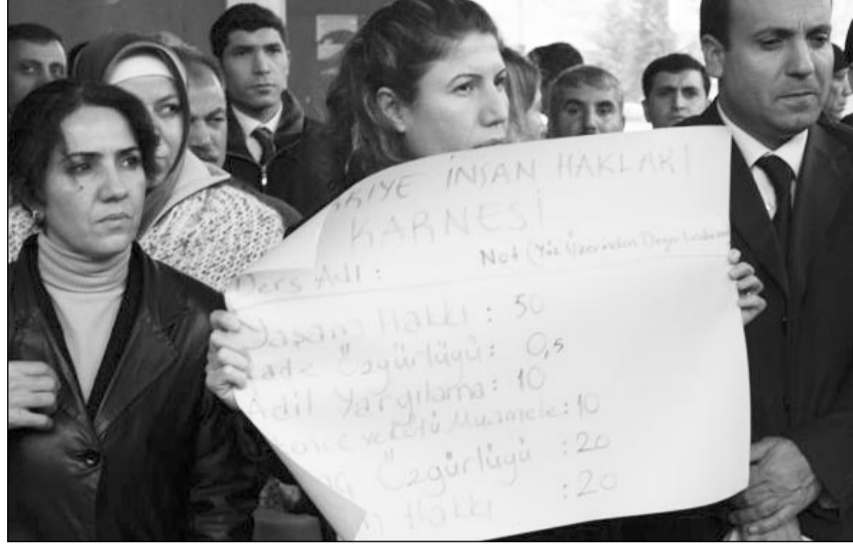
2008 yılının ilk günlerinde birçok kurum tarafından yapılan 2007 dökümleri insan hakları açısından yaşanan vahim gelişmelerin kanıtı oldu. AKP hükümeti her platformda insan hakları ve demokrasi alanında devrim niteliğinde reformlar yaptığını söylese de gerçekler hiç de öyle değil. 2007 yılı içinde rakı-şoven saldırılarla birlikte Kürt halkı ve kurumları ırkçı, şoven kesimler tarafından hedef seçilirken, Polis Vazife ve Salahiyeti Kanunu'nun (PSVK) verdiği yetkiyle polislerin yargısız infazları insan hakları karnesine yazıldı. Yıl boyunca 17 kişi "**dur ihtarına uymadığı**" gerekçesiyle öldürülürken, Siirt, Şirnak ve Hak-kari'nin "**yüksek güvenlikli bölge**" ilan edilmesinin ardından buradaki uygulamalar OHAL'i aşan düzeye ulaştı. Özellikle Türkiye Kürdistanı'nda yargısız infazlarda artış yaşanırken, **İstanbul**, **Ankara** ve **İzmir** gibi illerde de Polis Vazife ve Salahiyeti Kanunu'nun yasalama aşamasının ardından arka arkaya infazlar yaşandı. Bunlardan bazıları şöyle;

* 10 Ocak'ta Ankara'nın Cebeci semtinde **Mehmet Okur**, polisler tarafından öldürüldü.

* 16 Ocak'ta İzmir'in Tepelik semtinde "gaspçı olduğu" iddia edilen Şeyhmuz Girgin, polisler tarafından öldürüldü.

* Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Hrant Dink**, 19 Ocak 2007'de gazetenin Şişli'deki bürosu önünde uğradığı silahlı saldırı sonucu yaşamını yitirdi.

* 8 Şubat'ta Okmeydanı'nda "dur" ihtarına uymadığı iddia edilen bir araca polisler tarafından ateş açıldı. Polisin açtığı ateş sonucunda 17 yaşındaki Emrah Dervişoğlu öldü, Tuncay Karabulut ise ağır yara-

landı.

* 29 Ağustos'ta Beyoğlu'nda gözaltına alınan Nijerya uyruklu **Festus Okey** karakolda polisin silahından çıkan kurşunla öldü.

* Tunceli'nin **Mazgirt** İlçesi'ne bağlı Koyunuşağı Köyü'ne bağlı Gölek Mezrası'nda 5 Eylül 2007 tarihinde komşu ziyaretine giden **Seydali Taydaş** ve ağabeyi **Hıdır Taydaş** dönüşte Özel Harekat Timleri tarafından tarandı. Olay sonucunda Hıdır Taydaş ağır yaralandı.

* 13 Eylül'de Van'ın Özalp İlçesi'ne bağlı Aşağı Koçkırın köyünde Ejder Demir adlı köylü ablasının evine gitmek için evinden çıktığı esnada askerler tarafından tarandı. Demir ağır yaralı olarak kaldırıldığı hastanede yaşamını yitirdi.

* 18 Eylül'de Polonyalı **Dariusz Witek**, Yabancılar Şubesi'nde "intihar etti." Kimse görmedi.

* 27 Eylül'de Hozat Boydaş (Samöşi) köyü yakınlarında iki arıcı **Bülent Karataş** ve **Rıza Çiçek** askerlerin güpegündüz açtığı ateş ile vuruldular. Rıza Çiçek ağır yaralanırken, Karataş hayatını kaybetti.

* 7 Ekim'de 19 yaşındaki **Fer-**

hat Gerçek, Yenibosna'da Yürüyüş dergisi satarken çıkan arbede sonrası polis kurşunuyla vuruldu. Felç oldu.

* 24 Ekim'de Malatya'nın Kale İlçesi'nde HPG'li **Yüksel Nergiz** ve **İnan Akın**'ın bulunduğu minibüs, Kale İlçesi çıkışında polis tarafından durduruldu. Görgü tanıkları Nergiz'in polis tarafından infaz edildiğini bildirdi.

* 21 Kasım'da bir arkadaşı ile parkta oturun iki çocuk babası **Feyzullah Ete**, polis tarafından sol göğsüne aldığı darbe ile öldürüldü.

Zavar 13 ameliyat geçirmişti

Odak Dergisi eski Sahibi ve Yazarları Müdüğü **Erol Zavar**, Direniş Ha-

ETE'ye tekme atan polis serbest bırakıldı.

* 24 Kasım'da İzmir'de polisler "dur ihtarına uymadı, barikatta durmadı" diyerek ateş açtığı arabayı kullanan 20 yaşındaki **Baran Tur-sun**, kafatasına giren mermi nedeniyle 30 Kasım'da yaşamını yitirdi. Arabada bulunan arkadaşları Emre Ökçelik ve Atilla Doğan, kendilerine siren veya megafonla uyarı yapılmadığını, önlerine barikat kurulmadığını sadece tek el ateş edildiğini söyledi.

* 6 Aralık'ta Van'ın Özalp İlçesi'ne bağlı Yukarı Koçkırın (Koçkırana Jorin) Köyü'nde oturan **Nazmi Güler** adlı köylü, mazot kaçakçısı olduğu gerekçesiyle İran sınırı civarında askerler tarafından tarandı. Güler, olay yerinde yaşamını yitirirken, köylüler Güler'in yaralı olduğunu ancak askerler tarafından cesedin ortada bırakıldığı için donarak öldüğünü belirttiler.

* 10 Aralık'ta Ankara'da Terörle Mücadele Şubesi ekiplerince, DHKP/C'ye yönelik yapıldığı iddiasıyla bir eve yapılan operasyonda **Kevser Mızrak** katledildi.

(H. Merkezi)

Avukatları Erol Zavar'ın cezasının ertelenmesini istedi

Sincan I No'lu F Tipi Hapishanesi'nde tutulan kanser hastası **Erol Zavar**'ın avukatları, 26 Aralık tarihinde müvekkillerinin sağlık durumuna dikkat çekilerek amacılı İHD İstanbul Şubesi'nde bir basın toplantısı düzenledi. Toplantıya, Zavar'ın avukatları **Gülizar Tuncer**, Şafak Yıldız ile İHD İstanbul Şube Başkanı **Gülseren Yoleri** katıldı. Toplantıda konuşan Av. Şafak Yıldız, Zavar'ın uygun koşullarda tedavi olabilmesi için serbest bırakılmasını istediklerini söyledi. Adalet Bakanlığı'na defalarca yaptıkları başvurulardan bir sonuç alamadıklarını belirten Yıldız, DTP Diyarbakır Milletvekili **Selahattin Demirtaş**'ın konuyla ilgili Meclis'e soru önergesi verdiğini sözlerine ekledi.

Av. F. Ahmet Taner ise, avukatlar olarak Adalet Bakanlığı'na gönderilmek üzere hazırlanan dilekçeyi basına okudu. Dilekçede 110 avukatın imzası olduğunu belirten Taner, 5275 Sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirleri'nin İnfazı Hakkında Kanun'un 16/2 fıkrası uyarınca Zavar'ın cezasının ertelenmesini talep ettiklerini kaydetti. Söz konusu maddeye göre, hayatı riskte olan tutuklu ya da hükümlünün cezasının infazının iyileşinceye kadar geri bırakılabileceğine dikkat çeken Taner, ancak yasaların uygulanmadığını söyledi. Taner, "Sadece insani duyarlılık ve vicdani zorlamalar değil yasal gereklilikler de infazının geri bırakılmasını ön görmektedir" dedi.

Mesane kanseri Zavar'ın üç ayda bir yapılan tetkiklerden sonra her defasında ameliyata alınmasının zorunlu olduğuna, ameliyattan sonra da kanama ve ağrıların devam ettiğine vurgu yapan Taner, "Kontrol için hastaneyeye sevkleri, insani olmayan koşullarda ve hasta haklarına aykırı biçimde yapılmakta ve her defasında ciddi olumsuzluklar yaşamaktadır" dedi. İHD İstanbul Şube Başkanı **Gülseren Yoleri** de Zavar'ın gerekli koşullarda tedavi edilmesi için gereken mücadeleyi vereceklerini belirtti.

(İstanbul)

bulunmadığı" şeklindeki gerekçeler ve baştan savma fiziki muayeneler Zavar'ın hastalığını geri dönüşsüz bir noktaya götürdü. Bulunduğu Sincan I No'lu F Tipi Hapishanesi'nde hiçbir sağlık desteği almadan ve oldukça kötü koşullarda yaşam savaşını veren Zavar'ın hastalığı, defalarca talep etmesine rağmen gerekli tedaviyi göremediği için ilerliyor. Zavar bugüne dek 13 ameliyat geçirdi ve vücudundan toplam 39 parça ur alındı, geçirdiği son ameliyatta ise safra kesesi alındı.

Hapishanede kitap yasağına gerekçe; "Moral verir!"

Devlet, Malatya Hapishanesi'nde uygulamaya koyduğu gerekçe ile aslında hapishanelerde neyi hedef aldığını gösterdi.

Malatya F Tipi Kapalı Hapishane idaresi "**Anaya Söyleyin Herşey Bitti**" ve "**Analar ve Tanrıçalar**" kitabını moral verebilir gerekçesiyle tutsaklara vermedi. Hapishane idaresi ayrıca çeşitli yayınlarla yasak getirerek, tutsakların çeşitli ihtiyaçlarını karşılamalarını da engelliyor.

Söz konusu kitapları ailelerine geri vermeyerek, imha eden idarenin bu tutumu ile ilgili açıklama yapan tutsaklar, yeni müdürün **Tekirdağ F Tipi'**nden geldiğini ve oradaki uygulamaları Malatya'da da uygulamak istediğini belirtti.

Tutsaklar, ayrıca hapishaneye ilk gelenlerin girişte asker ve gardiyanlarca çırılçap soylup arama yapıldığını eklediler. (H. Merkezi)

Mahalle dernekleri "Kentsel Dönüşüm"ü ve TOKİ Başkanı protesto etti

5 Ocak Cumartesi günü Büyükşehir Belediyesi önünde toplanan İstanbul Mahalle Dernekleri Platformu bileşenleri, "Kentsel Dönüşüm" adı altında emekçi semtlere yönelik gerçekleştirilen yıkım ve yozlaştırma saldırılarını protesto etti. Platform

Sincan Kadın Hapishanesi'nde hak ihlalleri

Geçtiğimiz ay içerisinde **Sincan F Tipi Hapishanesi'**nde kadın tutsaklara yönelik hak ihlalleri şu şekilde;

İlk olarak tedavilerin engellenmesi halen devam ediyor. Son olarak 27 Kasım 2007 tarihinde **Deniz Tepeli** götürüldüğü hastanede, asker odadan çıkmadığı için tedavi olamadan geri götürüldü. Ayrıca yasal olmadığı halde avukatlara gönderilen mektuplara el konulması, elden götürülen belgelerin engellenmesi de devam ediyor. Ve son olarak 14 Kasım 2007 tarihinde **Fadime Özkan** avukatıyla görüş-türülmemiştir. Avukatında vekâletinin olmasına, hükümlü ol-

ması ve vasisinin olmasına rağmen hükümlü olduğu ve vasisinin vekâlet vermesi gerektiği gerekçe gösterilerek Özkan'ın avukatıyla görüşmesi engellenmiştir. Oysa yasalara göre aslında avukatta vekâlet olmasa bile

3

defa vekâletsiz görü-

Selam olsun İntifada'yı yaratanlara ve yaşatanlara!

Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği (FHDD), İsrail işgaline karşı Filistin halkının kitlesel isyanını dile getirdiği İntifada'nın 2. yıldönümünde bir etkinlik ve panel düzenleyerek İntifadayı yaratanları ve yaşatanları yaşadığımız coğrafyadan selamladı.

Makine Mühendisleri Odası toplantı salonunda başlayan etkinlikte ilk önce dernek adına İntifadın yıldönümü ve İsrail işgaline değinilirken, derneğin amacından ve çalışmalarından bahsedildi.

Yapılan konuşmanın ardından

Açıklamada bu uygulamaların, Anayasanın temel ilkelerinden "sosyal devlet ilkesi"ne aykırı olduğu belirtildi.

Basın açıklamasında ayrıca TOKİ Başkanı'nın yaptığı açıklamalarda gecekonduluları küçük düşürdüğü ve bundan dolayı gecekonduluların yaşadığı sorunların özür dilemesi gerektiği vurgulandı. (İstanbul)

şebilme hakkı var. Diğer taraftan Özkan hükümlü olsa bile devam eden başka davaları var. Buradan bakıldığında bile tamamen keyfi olarak savunma hakkını engellemeye yönelik olduğu görülecektir.

Yine tutsaklara keyfi cezalar verilmeye devam ediyor. Deniz Tepeli, 30 Kasım 2007 tarihinde mahkeme için hücreden çıkarılırken gardiyanlarca yapılan ayakbağı aramasında gardiyan tarafından ayağına vurulmuş, Tepeli'nin "neden ayağıma vuruyorsun?" sorusu karşısında kendisine "**hakaret ve tehdit ettiği gerekçesi**" ile soruşturma açılmış ve 2 ay iletişim araçlarından men cezası verilmiştir.

19 Aralık katliamının yıl dönümü nedeniyle tutsakların yaptıkları 3 günlük açlık grevine so-

ruşturma açılmıştır. Açılan soruşturmalarda **Fadime Özkan**, **Deniz Tepeli**, **Zeliha Bulut**, **Nurten Karataş**, **Münevver Şeker**, **Nilüfer Şahin** ve **Necla Çomak**'a 2 ay iletişim araçlarından men cezası isteniyor. **Sema Gül**, **Birgül Uzun** ve **Filiz Uluçelebi**'ye 2 ay ortak alan kullanımından men cezası verildi.

Tutsakların kantinden istedikleri ihtiyaçları "**sayım yapıyor, bayram tatili**" gibi gerekçelerle geç verilmeye devam ediyor. Süt, kahvaltılık malzeme, sebze gibi temel gıda maddeleri daha önce pek çok defa idare ile konuşulduğu ve düzeltileceği söylendiği halde tutsaklara verilmiyor.

Ayrıca 2007 Newroz günü havalandırmada ateş yakıldığı gerekçe gösterilerek bazı tutsaklara soruşturma açılmıştır.

(H. Merkezi)

Alevilerden Alman Konsoloslughu'na siyah çelenk

Almanya'da yayınlanan bir televizyon programında Alevilere yönelik rencide edici ifadelerin yer alması birçok kurum tarafından protesto edildi.

5 Ocak günü saat 13.00'te Alman Konsoloslughunun önünde biraya gelen **Pir Sultan Abdal Kültür Derneği** üyeleri Alman ARD kanalında yayınlanan dizinin yayından kaldırılmasını ve kanalı Alevi toplumundan özür dilemesini istedi.

"**Kahrolsun faşizm kahrolsun emperyalizm**" sloganlarını haykıran kitle Alman Konsoloslughuna siyah çelenk bıraktı. Tatort adlı dizinin 23 Aralık 2007 tarihinde yayınlanan "**Wem Ehre gebührt**" (Namusuma Layık Olmak) adlı bölümünde Alevi toplumunu aşağılayan ifadeler yer almış, bu durum Alevi inancından halkımızın büyük tepkisini çekmişti.

(İstanbul)

Kevser Mızrak mezarı başında anıldı

Ankara'da 10 Aralık günü bir eve yapılan baskın sonucu polisler tarafından katledilen **Kevser Mızrak HÖC** tarafından mezarı başında yapılan bir etkinlik ile anıldı. Ankara'nın Polatlı ilçesindeki Asri Mezarlık'ta bulunan Mızrak'ın mezarına kortejler oluşturarak bayrakları ile gelen HÖC kütlesi "**Kahraman Ölmez Halk Yenilmez**" pankartı açarak, "**Kevser Mızrak ölümsüzdür**", "Devrime meşale bizim kadınlarımız", "**Bize ölüm yok**", "Devrim şehitleri ölümsüzdür" şeklinde sloganlar attı. Mızrak'ın mezarı başında saygı duruşuna geçen kitle, mezar başında şiirler okudu. Mızrak'ın mezarına kızıl karanfiller bırakan HÖC üyeleri, sloganlar eşliğinde mezarlıktan ayrıldılar.

(Ankara)

Butto'nun, gerek Pakistan burjuva klikleri arasındaki gerekse emperyalistlerin bölgede oynamaya çalıştıkları oyun çerçevesindeki ölümü, gerçekte ise tasfiyesi ile birlikte, emperyalist kışkırtmalar sonucu zaten barut fıçısı haline gelen ülkedeki çatışmaların dozu üst seviyeye çıktı. Pakistan tam bir yangın yerine döndü.

Butto'nun ölümü, emperyalizmin yarı-sömürgelerdeki politikalarının sonucudur!

ABD emperyalizminin bölgedeki en sadık uşaklarından olan **Benazir Butto**, ABD ile yapılan anlaşmalar ve bu anlaşmalarda verilen taahhütler sonucu 8 yıldır bulunduğu sürgünden döndüğü gün gerçekleştirilen bombalı saldırıdan kurtuldu, ancak **28 Aralık**'ta gerçekleştirilen saldırıdan kurtulamadı.

Butto'ya dönük ilk suikastın ardından giderek tırmanan çatışmaların akabinde OHAL ilan eden Müşerref, böylelikle kendi iktidarını da pekiştirme gayretini sürdürdü. OHAL ilanı, hem Butto ile Müşerref arasındaki hem de Pakistan burjuva klikleri arasındaki çatışmaları daha da su yüzüne çıkardı. Butto'nun, gerek Pakistan burjuva klikleri arasındaki gerekse emperyalistlerin bölgede oynamaya çalıştıkları oyun çerçevesindeki ölümü, gerçekte ise tasfiyesi ile birlikte, emperyalist kışkırtmalar sonucu zaten barut fıçısı haline gelen ülkedeki çatışmaların dozu üst seviyeye çıktı. Pakistan tam bir yangın yerine döndü.

Emperyalistler arası dalaş, yarı sömürgelerin önemini artırıyor

21. yüzyıl hem emperyalistler arası çelişmelerin, hem de emperyalizm ile yarı-sömürge ülkelerin halkları arasın-

daki çelişmelerin yeni biçimler aldığı, keskinleştiği gelişmelerle başladı. **Yoksulluk, işsizlik ve baskıların artması sonucu gelişen halk hareketleri-direnişler, emperyalistleri saldırganlaştırmaktadır.** Bu durum, emperyalistler arası çelişmeleri de keskinleştirmektedir. Emperyalist dalaş, dünya ticaret yolları ile enerji kaynakları-hatları üzerinde yoğunlaşmıştır. Dolayısıyla emperyalizm yarı-sömürge ülkelerin işbirlikçi yönetimlerine yaklaşımları daha fazla önem kazanmıştır. Yarı-sömürgelerde kurulan yönetimlerin biçimi ise öteden beri, emperyalizmin özüne uygun olarak faşist diktatörlükler olmaktadır. Bunun yanı sıra çeşitli iktidar değişimlerine uğrayan ülkelerde, özellikle de eski SSCB ülkelerinde "renkli devrimler" aracılığıyla yeni işbirlikçi iktidarlara yönetime getirilmektedir. **Emperyalizmin, hangi ülkede hangi iktidar biçimini destekleyeceği, tamamen o ülkenin sınıfsal ilişkileri, klikler arası çelişkiler ve bu temel üzerinde emperyalist çıkarla ilgilidir.**

Emperyalizmin en yaygın olarak kullandığı yöntem **askeri faşist diktatörlüktür.** ABD emperyalizmi uzunca yıllardır, yarı-sömürgelere "demokrasi", "barış" adı altında veya "terörizmle mücadele" bahanesiyle askeri müdahalelerde bulunmakta, diktatörlükler kurup, beslemektedir. Diktatörlük kurarak, beslediği ülkelere biri de **Pakistan**'dır.

ABD son 60 yıldır güdümünde olan Pakistan'ın elde tutabilmesi için, son 8 yıldır iktidar-

tidarda olan Müşerref'i olduğu gibi, burada iktidara getirdiği diktatörleri her yönüyle besledi, destekledi.

Pakistan, bölgenin en yoksul ülkelerinden biridir. Hammaddeler enerji kaynaklarından çok jeo-stratejik önemi ile öne çıkmaktadır. Himalaya dağı sırasının geçit vermemesinden kaynaklı, Orta Asya ile Güney Asya arasındaki geçişler-yollar-boru hatları için kilit bir öneme sahiptir.

Bunun yanı sıra Pakistan, Ortadoğu petrolünü, özellikle Basra Körfezi petrolünü, Güney ve Doğu Asya'ya taşıyan deniz yollarının güvenliği ve körfezin girişinde yer alması dolayısıyla körfezin güvenliği açısından jeo-stratejik öneme sahiptir. Ortadoğu'ya, körfeze başta hâkim olan ABD açısından, Pakistan'ın önemi bu yönüyle de tartışılmazdır.

Ayrıca İran'ı ve Orta Asya ülkelerini çevrelemek açısından da önemli bir konuma sahip olan Pakistan, Şanghay İşbirliği Örgütü'ne gittikçe yaklaşan Hindistan ve NATO'nun bir türlü "istikrar" sağlayamadığı Afganistan'a komşuluğu nedeniyle de, ABD için önem arz ediyor. **Afganistan işgali için en büyük dayanak da yine Pakistan'dır.** Diğer yandan Hindistan'a komşu olması ve petrol boru hattı geçiş güzergâhında yer alması Pakistan'ın jeo-politik önemini iyice artırmıştır.

Hiçbir zaman, burjuva anlamda bile demokrasi yaşamamış olan Pakistan, geçmişte Türkiye ve İran'la birlikte SSCB'ye karşı "Yeşil Kuşak" denen çevreleme politikasının önemli bir aktörüdür.

ABD alternatif yaratma arayışında

Ancak, ABD'nin uzun yıllar SSCB'ye karşı Afganistan ve Pakistan'da beslediği büyüttüğü, radikal İslamcı örgütler son yıllarda denetimden çıkmışlardır. Bunlar artık hem ABD'ye hem de Müşerref'e karşı savaşmakta, iktidarını sarsarak, Pakistan'daki hegemonyasını tehdit etmektedirler.

ABD'nin Pakistan'ı kaybetme riski yanında, Pakistan'daki nükleer silahların ABD karşıtlarına geçmesi riski de bulunmaktadır.

Müşerref, ülke içinde görece istikrar sağlayamadığı ve ABD uşaklığı ayyuka çıktığı için iyice teşhir olmuştur. Ayrıca Afganistan'daki direnişçilere, Pakistan'dan giden yardımları da engelleyememiştir. Sınırdaki bazı bölgelerin denetimini de kaybederek, Taliban yanlılarının eline geçmesine neden olmuştur. Bu yüzden ABD'nin gözünden düşmüş olsa da, ABD hala onu desteklemektedir. Çünkü Pakistan'ın iç çelişmelerinden ve sınıflar arası dengelerden kaynaklı göstermelik de olsa "demokrasi" ile hâkimiyetini sürdüremeyeceğini; ancak diktatörlükle egemenliğini koruyabileceğini ve bunun için şu an en uygun kişinin Müşerref olduğunu iyi bilmektedir.

Ancak ABD aynı süreçte Müşerref'in alternatiflerini

geçtiğimiz Ekim'de Pakistan'a geri döndü.

Ülkedeki yıpranmışlığından kaynaklı, bu ABD dayatmasını kabul etmek zorunda kalan Müşerref ise, özte yine de Butto ile bir işbirliğine, iktidar paylaşımına karşıydı. Bunun içindir ki, devlet içindeki ve dışındaki Butto'dan rahatsız olan güçleri engellemeye dönük, önlem alma gibi bir girişimde bulunmuyordu. Ölümünün ardından "demokrasi havarisi" ilan edilen Butto, Müşerref Kasım ayında, OHAL ilan ederek ikinci darbesine imza attığında, ABD'yi Pakistan'a müdahaleye çağırıyordu. Emperyalistlerin yetiştirmesi olarak, emperyalistlerin çıkarlarına hizmet eden Butto, tüm siyasi yaşamı boyunca halkına ihanet içindeydi ve Pakistan halkının içinde bulunduğu yoksulluğun, sefaletin ve zulmün başlıca mimarlarından.

nın gözünde de itibar kazanamamıştı. Butto, taktik değiştirerek Müşerref'e eleştirilerini sözde "sertleştirse" de, pek işe yaramadı. Ve tırmanan çatışmalar eşliğinde Butto'nun siyaset sahnesinden tasfiyesi gündeme geldi. Bu tasfiye de Pakistan burjuva güçleri arasındaki iktidar çatışmasının büyük payı olsa da, esas olarak emperyalistlerin bölgedeki hegemonyalarını sürdürme gayretinin ürünüdür.

Butto'nun ölümünün ardından yapılan tartışmaların başında, nasıl ve kimler tarafından öldürüldüğü tartışmaları geliyor. Pakistan hükümeti hemen saldırının ardından yaptığı açıklamalarda El Kaide vb. İslami örgütleri fail olarak gösterirken, özellikle de Butto yandaşları, O'nun ölümünden Müşerref'i sorumlu tutuyor. Pakistan seçimlerinin arifesinde yaşanan bu gelişmeyle birlikte, ülkedeki siyasi durum daha da istikrarsızlaşmış ve zaten uzunca zamandır şiddetli iç çatışmalara sahne olan ülke tam bir yangın yerine dönmüş bulunuyor. Pakistan'ın geldiği noktaya ilişkin yapılan tespitlerde ise, mevcut durumun ABD'ye her fırsatta dillendirdiği müdahaleye fırsat yaratacağı görüşü ağırlık kazanıyor. Bir müdahalenin gündeme gelmesi durumunda, bunun kılıfı da yine büyük olasılıkla "demokrasi", "barış", "özgürlük" söylemleri olacaktır.

Emperyalist zincir her halkada parçalanmalı!

Ancak emperyalizmin "demokrasi", "barış", "özgürlük" dediği her yerde halklara yönelik baskı, savaş ve ölüm var. Emperyalistler hangi biçim altında egemenliklerini sürdürürlerse sürdürsünler halkların daha fazla sömürülmesi ve yoksullaştırılmasına yol açarlar. **Emperyalizm, siyasi gericilikle ayakta durmaktadır.** Onun, birakalım gerçekte özgürlük ve demokrasiye yol açmasını, bugün artık en ufak demokratik ve özgürlükçü harekete tahammülü kalmamıştır. Bir yandan büyüyen emperyalist dalaşlar, bir yandan ise halk ayaklanmaları ve direnişler, emperyalizmi daha da gericileştirilmekte ve saldırganlaştırmaktadır. Bu süreç onun sonunu hazırlayan gelişmelerden bağımsız düşünülemez. Afganistan'da ABD önderliğinde emperyalizmin karşılaştığı yenilgi, Irak'ta saplandıkları bataklık ve emperyalist planları altüst eden onlarca halk ayaklanması ve direniş, geleceğin daha büyük kurtuluş mücadelesinin ve emperyalizmin dünya çapındaki yenilgisinin de habercisidir. Nepal, Hindistan, Filipinler ve birçok yarı-sömürge, yarı-feodal ülkedeki MLM'Ler önderliğinde gelişen halk savaşları ve halk iktidardarı dünya halklarına gerçek kurtuluşun yönünü göstermektedir. Emperyalist zincir, her halkada parçalanmalı ve sınıfsız-sömürsüz bir dünyanın yolu açılmalıdır. Bu konuda MLM'lere temel görevler düşmektedir.

Pakistan Halk Partisi'nin kurucusu ve 1971-1977 yıllarında devlet başkanlığı ve başbakanlık yapan **Zülfikar Ali Butto**'nun kızı olan **Benazir Butto**, emperyalistlerin kendilerine sadık işbirlikçi-uşaklar yetiştirdiği Harvard ve Oxford Üniversitelerinde eğitim gördü. Babası Zülfikar Butto, aynı zamanda Pakistan'ın en büyük aşiretlerinden Butto aşiretinin başıydı.

Butto, eğitimini tamamladıktan sonra, ordunun babasını devirmesinden hemen önce, 1977'de ülkesine döndü. Babasının General Ziya Ül Hak'ın askeri yönetimi tarafından 1979'da idam edilmesinin ardından partinin liderliğine geçti. 1987 yılında çimento fabrikatörü **Asif Ali Zardari** ile evlendi. İlk kez 1988'de başbakan oldu. 1990'da ise dönemin devlet başkanı tarafından yolsuzluk suçlamasıyla

Butto kimdir?

la görevinden alındı.

Butto ile eşinin 1.5 milyar dolarlık yasadışı banka hesapları ve paravan şirketler ağı oluşturduğu belirlendi ve çift hakkında pek çok soruşturma açıldı. Eşi Zardari artık, ihalelerden aldığı

rüşvetlerden dolayı "bay yüzde on" olarak anılıyordu.

Benazir Butto, ABD'nin baskısı sonucu, Devlet Başkanı Pervez Müşerref'e yaptığı güç paylaşımı pazarlığında yolsuzluk suçlamalarının çekilmesi ile af elde ederek,

Halkların kardeşliğine kurşun işlemez!

19 Ocak 2007 tarihi ülkemiz topraklarında yaşayan çeşitli milliyetlerden halkın arasına ekilmeye çalışılan kin tohumlarının "filizlenmeye" başladığının, en önemli işaretlerinden oldu.

Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Hrant Dink**, bu tarihte, arkasındaki güçlerin kimler olduğu çok açık olan, faşist bir tetikçinin hain kurşunlarına hedef oldu.

Bir gazeteci olmanın ötesinde, ilericisi, demokrat, aydın bir kişiydi Hrant Dink. Ama aynı zamanda da bu topraklarda binlerce yıldır yaşayan, ancak Türk egemen sınıflarının Türkleştirme politikası doğrultusunda, milyonlarca ifade edilen bir kesimi, tehciye ve soykırıma uğratılan Ermeni ulusunun bir mensubuydu. Kin tohumları iyi tutsun diye, egemenler ve onların uzantısı faşist zihniyetlerce katliamda öne çıkarılan yan da bu oldu.

Hrant'ın yerde yatan cansız bedeni üzerine örtülen örtünün dışında kalan ayaklarında ilk göze çarpan, altı yırtık ayakkabıları oldu. O, bu "sıradan" haliyle aslında, ne kadar içimizden biri olduğunun da mesajını veriyordu.

Ancak "öteki" olduğu yönünde hemfikir olanlar, bu mesajı Ermeni-Kürt-Türk ve bu topraklarda yaşayan çeşitli uluslardan halkın almaması, halkların kardeşliğine sıkılan kurşunla-

yordu.

Katliamın yüz binleri sokağa dökmesi, cenazeye katılan yüz binlerce insanın hep bir ağızdan "hepimiz Ermeniyiz" sloganını haykırması, bölgeyi bir sahipleniş bekleyenleri paniğe getirdi. Ve sahte methiyeler yerini "gerçek niyetlere", halkları birbirine karşı kışkırtmaya zemin hazırlayacak söylemlere bıraktı.

Katliam gözdağı ve gündem saptırmayı hedefliyor

Kontra faaliyetlerin uzantısı olan bu katliamın zamanlaması da, hayli kritik bir döneme denk gelmekteydi. Benzer kontra saldırılarda olduğu gibi, Hrant'a dönük katliamın hedefini bir yandan, özeldir Türk olmayan milliyetlere genelde ise tüm topluma gözdağı verme oluştururken, diğer yanını da gündemin saptırılması oluşturuyordu.

Katliamın sanığı ise belki de tarihte görülmedik biçimde, hemen bir-iki gün içinde "açığa çıkarılmış" ve akabinde Oğün Samast adlı "küçük katil", daha doğrusu tetikçi, "yakalanmıştı". Ancak bu "açığa çıkarma" ve "yakalama" durumu, benzer birçok katliamda olduğu gibi, beraberinde devlet -sivil faşist odaklar-çeteler ve daha bir dizi faşist örgütlenmenin, aralarındaki bağı da bir kez daha açığa çıkarmıştı.

Bu katliamın en önemli ayrıntılarını

dan birini ise hiç kuşkusuz failin küçük yaşlarda bir tetikçi olması oluşturuyordu. **Küçük tetikçiler** ise, son dönemlerde gerçekleştirilen faşist katliamlarda "tercih nedeni" olmuştu. Tıpkı Hrant'ın katlinden bir süre önce gerçekleşen ve rahip cinayetinde olduğu gibi.

Anlaşılan konracılar böylelikle töre cinayetlerinde, az ceza alınması için, cinayetin yaşı küçük aile ferdine işletilmesi gibi bir yöntemde de başvurmaya başlamışlardı. Böylece hem katliam sözde hemen "aydınlatılmış" oluyor, hem de genç birinin milliyetçi duygularla işlediği bir cinayet gibi gösterilerek, "münferit" olarak yansıtılması kolaylaşıyordu. En önemlisi de, faşist devletin kontra faaliyetlerinin bu şekilde gizlenmeye çalışılıyor olması.

Hrant Dink ve Rahip Santaro katliamı ile dikkatlerin toplandığı bir diğer nokta ise, bu küçük tetikçilerin Trabzon'dan çıkması oluyordu. Çeşitli milliyetlerin yüz yıllardır iç içe yaşadığı bu kent, buradaki çok kültürlülüğü ve kardeşçe yaşamı ortadan kaldırmaya dönük ırkçı-faşist örgütlenmelerin merkezi haline getirilmeye çalışılıyordu. Bu çabaların sonucu ortaya çıkan katliamlarla birlikte, tüm Trabzon halkı töhmet altında bırakılmak, sanki tüm Trabzon halkı bu ırkçı-faşist yönelimi sahipleniyor izlenimi yaratılmak isteniyordu. Oysa gerçek hiç de böyle değildi ve Trabzon halkının onurlu ses-

leri, aynı süreçte bunu var güçleriyle haykırıyordu.

"Küçük katil" "ağabey" oldu

Hrant Dink katliamının yankıları haftalar aylar boyu dinmedi. Bu yankı bir yandan yurtiçinde ve yurtdışındaki geniş çaplı bir sahipleniş ortaya çıkardı, diğer yandan ise kardeş kavgasını körükleyenlerin linç kampanyalarıyla sürdü.

Katliama ilişkin soruşturmada ise yine bir dizi ilişki ağı ortaya saçıldı. Bu ilişkilerden biri de, Susurluk dahil, bir dizi kontra faaliyetle birlikte anılan emekli General Veli Küçük'tü. Veli Küçük sağlığında da Dink'i telefonla tehdit edenler arasındaydı ve daha önce de Dink'in 301. maddeden yargılandığı davanın duruşmasına gelerek, provokasyon yaratmıştı.

Telefon görüşmelerinden ve daha bir dizi ilişkiden elde edilen bulgular, başta emniyet birimleri olmak üzere, devletin çok sayıda kurumuna kadar uzanıyordu. Ancak bir kez daha tutuklananlar alt düzeyde tetikçiler oluyor-du.

Hrant Dink katliamının ilk duruşması 2 Temmuz'da gerçekleşiyor ve Dink'in eşi Rakel ve çocukları burada da faşistlerin sözlü vb. tacizlerine uğruyordu. Açıkça "bu ülkeden gidin" deniyordu, bu toprakların gerçek sahiplerine. Hrant'a da bu topraklardan

çekip gitmesi söylenmişti. Ancak O'nun cevabı halkların kardeşliğini kurşunlayanlara, dün ve bugün bombalayanlara, bir tokat gibi iniyordu: "Evet bu topraklarda gözüm var, ama toprağın altında. Çünkü ben bu topraklara gömülmek istiyorum" diyordu Hrant, kendisini vatan haini ilan eden, gerçek vatan hainlerine.

Hrant Dink katliamına ilişkin hala birçok veri ortaya çıkıyor. Gerçek adresi de gösteren bu verilerin çoğunun üzeri ise büyük bir gayretle kapatılıyor. Geçtiğimiz günlerde "küçük katil"e ilişkin de bir veri ortaya çıktı. Katliamı gerçekleştirdiğinde 18 yaşından küçük görünen Oğün Samast'ın kemik yaşının 19 olduğu yönü bir veri bu. Kesin karar ise mahkemeye bırakılmış. Eğer kemik yaşına ilişkin bu veri mahkemece kabul edilirse, ağırlaştırılmış müebbet alması söz konusu olabilecektir. Ancak şundan eminiz ki, artık "ağabey" sınıfına dahil olan Samast bu cezayı alsa bile, bu sadece göstermelik olacaktır ve beş yıldızlı otel konforunda ağırlandıği hapisin bir an evvel çıkarılmasını yolu bulunacaktır. Gerçek katiller olan kontra şeflerine ise yine dokunulmayacaktır!

Taa ki inadına kardeşliği savunan halkın adaleti, işledikleri tüm suçların hesabını sormaya başlayınca yadardar.... Çünkü halkların kardeşliğine kurşun işlemez!

Maske düştü, zamlar görüldü!

Açıklanan asgari ücret ve işsizlik rakamları, bir kez daha bu bağlamda ekonomik gelişmeleri kısaca değerlendirmeyi zorunlu kılıyor. Son günlerde söylenen yalanları deşifre etmek için bu zorunludur. Çünkü son gelişmelere ilişkin tüm sınıflar kendi bakış açlarına ortaya koyuyor.

Emperyalizm uyguladığı neo-liberal politikalarla; devletin küçültülmesi, sermayenin serbest dolaşımı, KİT'lerin özelleştirilmesi, işçi ve emekçilerin ücretlerinin düşürülmesi vb. saldırı politikalarının uygulanmasını dayatmaktadır. Ülkemizde de emperyalizmin uşağı olmaktan öte bir işlevi olmayan hükümetlerin tümü bu politikaları hayata geçirebilmek için canla başla çalışmışlardır. AKP hükümete gelinceye kadar bu konuda istedikleri kadar yol alamadıkları, AKP hükümeti ile birlikte bu sürecin daha hızlandığı ortadadır. AKP de bu konudaki başarısını Cumhuriyet'in kurulduğu günden kendi hükümetine kadar olan süreçte gerçekleştirilen özelleştirmelerin toplamından çok daha fazlasını yaparak efendilerine de ne kadar sadık bir uşak olduklarını göstermeye çalışmaktadır. Emperyalistler bu dönemde kârlarına kâr katarak işçiler, köylüler, memurlar, esnaflar yani halkın büyük bir kesimi her geçen gün daha da yoksullaştı-yoksullaştırılıyor.

Reklamı yapılan sözde olumluluklara rağmen ne işsiz sayısında bir düşüş olmuş ne de çalışanların ücretlerinde reel olarak bir artış, yükselme olmuştur. Tam tersi hem işsizlik artmış, hem de çalışanların ücretleri reel olarak düşmüştür.

Köylülük açısından da durum farklı değildir. Uygulanan politikalar ne sanayi üretiminde ne de tarımsal üretimde emekçilerin, köylülerin lehine bir durumu ortaya çıkarmamıştır. Tarım sektörünün serbest piyasa koşullarına açma adı altında tasfiye edilmek istenmektedir. TEKEL'in özelleştiril-

mesiyle iyice bitirilmek istenen tütün üretimi, şeker fabrikalarının özelleştirme süreciyle azaltılmak istenen pancar ekimi vb. ile tüm üretim emperyalist ve komprador burjuva şirketlerin eline bırakılmak isteniyor. Bunun sonucu milyonlarca köylü toprağından olacak ve daha da yoksullaşacaktır.

En son TÜİK (Türkiye İstatistik Kurumu) tarafından açıklanan 2007 Temmuz ayı işsizlik rakamları bunu göstermektedir. Temmuz ayı verilerine göre işsiz sayısı 45 bin kişi artarak 2.7 milyona ulaşmıştır.

AKP'nin uyguladığı yeniden yapılandırma uygulamalarına genel olarak bile baktığımızda; geçen 5 yıllık dönemde istihdam yaratmayan, üretimi yatırımları yapmayan bu nedenle "gerçekleştirilen büyümenin" şişirilen bir balondan ibaret olduğu görülecektir.

AKP hükümeti sürecince gerçekleştirilen özelleştirmelerle yüz binlerce işçi sokağa atılmıştır. İşini kaybetmeyenler ise işten atılma korkusu, tehditleri ile sefalet ücretine mahkum edilmiştir.

Gelinen aşamada artık mızrak çuvala sığmıyor ve AKP hükümeti birçok yalan "olumluluğu" anlatıp sıraladıktan sonra işsizliğe çözüm bulamadıklarını, istihdamı arttıramadıklarını mecburen kabul etmek zorunda kalıyor.

Emekçilere asgari yaşam!

Yine AKP'nin hazırlayıp Meclis'e sunduğu 2008 Bütçesi başka cephe-den tüm gerçekçi gözler önüne seriyor. Bütçenin 1/4'ü borç faizlerinin ödenmesine ayrılmıştır. Yatırımlar için ayrılan pay 2007 bütçesinde ayrılan paydan daha azdır.

"Uzun bir aradan sonra ilk kez işçi, işveren ve hükümetin uzlaşması ile belirlendiği" iddia edilen asgari ücrette değişen bir şey olmadı. Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun yaptığı toplantı sonrasında açıklama yapan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik, asgari ücretin 2008'in ilk altı ayında yüzde 4, ikinci altı ayında yüzde 5 artırılmasının kararlaştırıldığını söyledi. Yılın ikinci yarısında ise bekar olanlar 505, evliler 515, bir çocuklu 522, iki çocuklu 530, üç çocuklu 534, dört çocuklu 539 YTL asgari ücret olacak. Gariptir ki, yukarıda bahsi geçen işçi-işveren uzlaşmasının işçi temsilcisi olan Türk-İş, asgari ücrette onay vermesine rağmen, ardından yaptığı açıklamada "aslında asgari ücretin açık sınırının altında belirlenmesini doğru bulmadıklarını" ve Aralık ayı itibarıyla 4 kişilik bir ailenin açık sınırının 688 YTL, yoksulluk sınırının da 2 bin 241 YTL'yi bulduğunu bildirdi.

TÜSİAD'ın istekleri

TÜSİAD Başkanı Arzuhan Yalçındağ'ın 19 Eylül'de açıkladığı "Ekonomik Görünüm ve Politikalar" raporunda yer alan 21 maddelik yatırım ve istihdamın artırılmasına yönelik taleplerine baktığımızda, istenenlerin şu ana kadar uygulanan yeniden yapılandırma politikalarının daha da azgınca ve sınırsızca uygulanmasından başka bir anlamı olmadığı görülecektir. İşte TÜSİAD'ın isteklerinden bazıları:

* Özelleştirmeler hızla tamamlanmalı ve özelleştirme gelirleri kamu borç stokunun azaltılmasında kullanılmalıdır.

* Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık

Sigortası Kanunu, temel esaslarından geri adım atmadan yeniden ele alınmalıdır.

* Tarım sektöründe devletin piyasaya müdahalesine son verecek piyasa mekanizmalarının işleyişini sağlanmalıdır.

Zamlarda patrona kıyak!

AKP hükümetinin seçim öncesi de çokça reklamını yaptığı "zamsız hayat" sona erdi.

Yeni yılın ilk günlerinde açıklanan ulaşımdan elektrige, doğalgazdan pasaport ücretlerine, çeşitli vergilerden trafik ihlallerine kadar getirilen zamlar, 2008 yılının emek-

emekçilerin tüm kazanılmış haklarını tırpanlamayı hedefleyen hükümet, diğer yandan asgari ücreti yoksulluk rakamlarının oldukça altında belirleyerek seçim öncesi verdiği vaatlerin dönemin acısını çıkartmalyız der gibi "uzun süredir zam yapılmadığını, bu sektörlerde zarar edildiğini" belirtti. Aslında yapılan bu açıklamanın tek başına kendisi bile gerçekte zarar eden kim olduğunu, hükümetin kimi koruduğunu göstermeye yetmektedir.

Uzun süre zam yapmamakla övünen AKP hükümetinin zam yaptığı alanlar, yaşamın olmazsa olmaz ihtiyaçlarının karşılandığı sektörler olma-

çiler açısından zor bir yıl olacağını gözler önüne seriyor. Bir yandan SSGSS Tasarısı ile

Elektrik Mühendisleri Odası tarafından yapılan bir açıklama halkın cebindeki hirsızın kim olduğunu ortaya koydu.

"2006 yılı verileri esas alınarak, bu yıl için beklenen yüzde 8'lik talep büyümesi dikkate alındığında meskenlerin toplam yıllık tüketiminin yaklaşık 36 milyar kilovat saat, bunun mali değerinin de 4.8 milyar YTL olduğu hesaplanmak-

tası açısından da emekçileri zor günlerin beklediğini gösteriyor. Su, elektrik, doğalgaz vb.

Asgari ücretle geçinmeye çalışan emekçilere AKP hükümeti halka "paran yoksa soğuktan donabilirsin", "suyun yoksa içmeyebilirsiniz", "yol paran yoksa evden çıkmayabilir ya da işine, hastaneye, okula veya herhangi bir ihtiyacına yürüyebilirsiniz" demektedir. AKP'nin uyguladığı tüm politikaları emperyalist ağa babalarının ve yerli uşaklarının çıkarlarını ve kârlarını arttırmayı hedeflemektedir. Emperyalizmin sadık uşağı ve memurlarından daha farklı bir uygulama beklemek de hayaldir. **Kitleler ancak kendi üzerlerinden geçirilmeye çalışılan "buldozeri" devirmek için birleştiğinde ve AKP'nin çuvalına sığmayan mızrağı alıp hedefe yani iktidara yönlendirildiğinde gerçek refaha ve özgür geleceğine kavuşacaktır.** Bunun için biz, proleter devrimci bıkmadan usanmadan her zamankinden daha kararlı ve sabırlı bir şekilde çalışmalı; kitlelerle birlikte onlara yol göstererek bizim üzerimizden geçirilmek istenen "buldozeri" egemenlerin üzerinden geçirmeliyiz.

Yapılacak yüzde 15'lik zamlar mesken tüketimleri üzerinde 720 milyon YTL fazladan tahsil edilecektir. Ortalama bir ailenin asgari yaşam standardına göre aylık elektrik tüketiminin 230 kilovat saat olduğu dikkate alındığında, mevcut durumda diğer bedeller, fon ve vergiler dahil olmak üzere aylık 39.10 YTL fatura ödenirken, elektrik tutarına yapılan zamlar diğer bedeller, fon ve vergilerin de artmasıyla fatura 45.9 YTL'ye yükselecektir. Böylece açıklanan yüzde 15'lik zam oranı da faturalara yüzde 17.4 olarak yansıtılacaktır.

Röportaj 12 Aralık 2007'de yapılan grevle, Sosyal Güvenlik Yasası'na karşı ilk güçlü direnişini ortaya koyan Yunanistan işçi sınıfı ve emekçilerinin mücadelesi önemli bir virajdan geçmekte. "Sosyal Güvenlik" Yasası'ndan işsizliğe, bürokrat-reformist sendika yönetimlerinden özelleştirme-re kadar ülkemiz emekçi halkının sorunlarıyla neredeyse birebir aynı sorunları yaşayan Yunanistanlı emekçilerin direniş deneyimleri bizler için önemlidir. Bu nedenle Yunanistan işçi sınıfının bu süreçte içinden geçtiği zorlukları, deneyimleri anlamak için Sınıf Yürüyüşü (Taksiki Poria)'den Grigoris Konsandopoulos ile yaptığımız röportajı İşçi-Köylü okurlarına sunuyoruz.

İşçi-köylü: Yunanistan'da işçi sınıfının ve mücadelesinin genel durumu hakkında bilgi verebilir misiniz?

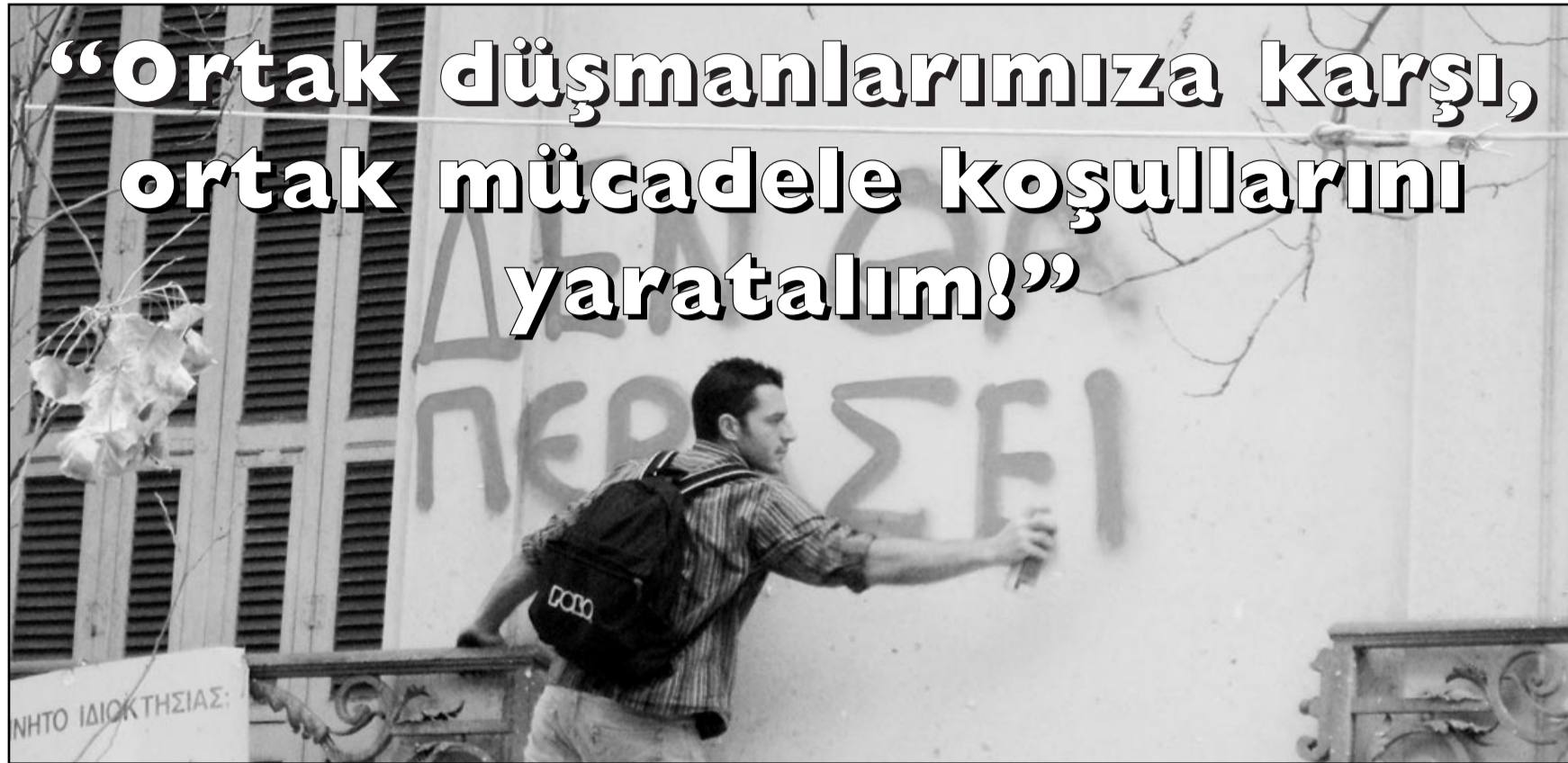
- Yunanistan'da işçi sınıfı, geçiş sürecinde bulunmakta. Bir tarafta işçi sınıfının geri çekilme ve hayal kırıklığı verileri varken, diğer taraftan da uyanış göstergeleri bulunmakta. Ancak esas olan son yıllarda, emekçi sınıfların uyanışıdır. Gerileme ile ilgili olarak, bu temel nedeni, uzun süreli olarak işçi sınıfı ve sendikal hareket üzerinde etkili olan burjuva-reformist hâkimiyetidir. Bugün gelişmeler olumlu yönde ilerlemekte ve bu ülkemizde, Avrupa'da ve dünyada sermayenin emekçilere yönelik saldırılarına bağlıdır. Saldırı, işçi sınıfının hak ve kazanımlarını hedeflemekte ve bu sermaye için stratejik bir nitelik barındırmakta. Bu stratejik saldırının amacı, işçi sınıfı üzerinde tam hâkimiyeti sağlamaktır. Egemenlik sadece işyerinde değil, bunun da dışında sağlanmak istenmektedir. Bu egemenlik çerçevesinde, sendikaların ve kolektif direnişin dağıtılması bulunmakta ve bu yönde de ilerlemektedir.

Örneğin, işsizlik, gerek Yunanistan'da gerekse Avrupa'da bilinen bir olgu. Ve bu, emekçiler için güvensiz bir ortam yaratmakta. Özellikle son 20 yıldır işsizlik meşru bir karakter kazanmıştır. Bugünkü işsiz sayısı yaklaşık 400.000'dir. Eğer çalışanların sayısının 2.750.000 olduğunu düşünürsek, yaklaşık her bir işçi, üç yıl işsiz kalmaktadır.

Toplam çalışan nüfusun 800-900 bini kamuda çalışmakta. Bunun dışında kalan 1.750.000 çalışan, işsizlik-çalışma döngüsü içinde hareket etmektedir. Bu durum çalışan için güvensizlik ve patronun baskısı karşısında çaresizlik demektir. Bunu, sermaye ve hükümetleri sınıf ve emek karşıtı yasalarını geçirebilme fırsatı olarak görmekteler. Önemli bir kesim geçici işlerde çalışmakta, part-time çalışmakta ve bu da yarı hak anlamına gelmektedir. Diğer taraftan da 350.000 dolayında sözleşmeli çalışan bulunmakta ve bunlar yılın 8 ayında çalışmaktalar. 12 ay çalışmayan bu kesim böylece kadrolu da olamamakta. Yine, yaklaşık 500.000 kişi kaçak olarak çalışmakta. Bütün bunlar emekçi kesimlerde genel bir güvensizlik yaratmakta ve sermayenin saldırılarında da kolaylaşmasına yol açmaktadır. Son yıllarda işçi sınıfında, öfke ve tepki hâkim durumdur. Çeşitli mücadele nüveleri görülmekte fakat, sendikal önderliklere hâkim olan burjuva-reformist anlayış ne sınıfın haklarını koruyabilir ne de bunu istemektedir. Mevcut durumda çelişkiler keskinleşmekte ve kitlelerin baskısı sonucu sendikal liderlikler grev kararı almak zorunda kaldılar. Kitleleşme ve militan bir eylem oldu. Gazetelerin de yazdıkları gibi son yılların en büyük grevi oldu.

- Sosyal Güvenlik Yasa Tasarısı neleri içermekte ve çalışanları nasıl etkilemektedir?

- 1992 yılından itibaren Yeni Demokrasî Partisi yeni bir yasa gerektiren emeklilik yaşını erkeklerde 60'dan, 65'e, kadınlarda ise 55'e çıkarmak istedi. Yasa 92'den sonra sosyal güvenlik sistemine dahil olanları kapsamaktaydı. Yeni yasa da ise, yapılan düzenlemelerle normal şartlarda emekliliğini alacak olanlar (ya-

ni 92 öncesinde çalışmaya başlayanlar) haklarını yitirerek 65 yaşında almak zorunda kalacaklar. Yani daha fazla çalışacaklar.

Yasanın bir tarafı buyken, diğer tarafı ise, bir yandan emeklilik yaşını yükseltmekte ve emeklilik maaşını düşürmekte. Emeklilik maaşı hesaplamalarındaki yeni yöntemle, yani önceden olduğu gibi son iki yıl değil de son on yıl üzerinden hesaplama ile emekçiler maaşının yaklaşık % 35'ini yitirmektedir. Yardımlaşma sandığından yapılan desteğin oranı % 20'nin altına düşürülmekte. Yapılan diğer bir şey de emekli sandıklarının birleştirilmesidir. Bazı iş kollarında çalışan emekçiler daha fazla emeklilik maaşı almaktalar. Birleştirmeye, bütün emekçiler aynı düzeyde ve az oranda emeklilik maaşı alacaklar. Maaşın düşürülmesinin yanında kıymetli haklar da yitirilmiş olacaktır.

Yasanın diğer bir hedefi ise, ağır iş kollarıdır. İşlerinin ağır ve sağlık açısından tehlikeli olması nedeniyle bu iş kollarında çalışanlar 5 yıl erken emeklilik almaktalar. Daha fazla sigorta pulu almaktalar. Bu alanlarda çalışan işçilerin genele oranı % 35'dir.

Genelleşen saldırılar sadece bizde değil, zannedirim ki, Türkiye'de, Avrupa'da ve dünyada uygulanmakta ve tüm emekçi kesimleri kapsamaktadır. Amaçları, hiçbir şey ayakta kalmamasın, emekçilerin hakları olmasın. Toplu sözleşmeler kaldırılınsın, sınıfı kişisel düzeyde istiyorlar. Örneğin ülkemizde sermaye, asgari ücretin kaldırılmasını istemektedir. Bunun yerine işçi ile işveren arasında bir anlaşmanın olmasını istiyorlar. Böylece işçinin kolektif ürettikten gelen gücünü yok etmek istiyor. Fakat yasal düzlemdeki bu durum pratikte çok daha vahimdir. Bugün hiç kimse 65 yaşında emekliliğini alamamaktadır. Çünkü kimse zorunlu olan 35 yıllık fiili çalışma süresini dolduramamaktadır. Bu durumda, ya yarı emeklilik alacaklar ya da çalışmaya devam edecekler.

Ekim Devrimi, tüm bu sorunları çözmüştü. Gelişen hareket, kapitalist ülkelerde sermayeyi talepleri kabul etmeye zorlamıştır. Fakat bugüne varıldığında, sosyal güvenlik kurumları içleri zamanla boşaltılarak, "işlemez oldukları", "zarar ettikleri" propagandası yapılmakta. Ve sosyal güvenlik

sistemini çökeceğinden bahsetmektedirler. Bütün bunlar korku senaryolarıdır. Sosyal Güvenlik sisteminin çökmesi, kapitalist sistemin çökmesi anlamına gelecektir. İşçi sınıfının, kapitalist sistem içinde hiçbir alışverişi olmaz. Ortaklaşmaları olmaz. Buna karşı mücadele ederler, sistemle çatışırlar.

- Diğer bir saldırı dalgası ise "özelleştirmeler". Buna da biraz değinebilir misiniz?

- Son 25 yılda kapitalistler arasındaki var olan gelişmeler ve emperyalistler arası çelişkiler keskinleşmekte. Revizyonizmin egemenliğindeki kapitalizme geriye dönüş egemen sınıfa tüm şiddetle saldırma olanağı sunmakta. Özellikle 89-91'de revizyonist rejimlerin dağılması ile bunlar kapitalizme açıkça geçiş yaptılar. Yeni durumda çeteci, soyguncu bir yapı oluştu ve devletin varlığını tüketmeye başladı. Bu durum normal kapitalist gelişimden farklıdır. Pek çok sözde "sosyalist" rejim kadrosu hızla kapitalistleşme yoluna girdi. 89-91 sonrasında pek çok bilim adamı sermayenin safına geçti. Gelişmeler sonucunda işçi sınıfını, sendikalarını vb. kurumlarını dağıtabileceklerine inanmaya başladılar ve bu öncekilerden çok farklı bir durumdur.

Özelleştirme saldırısı ise Thatcher ve Reagan döneminde başladı ve bütün ülkelerde uygulanır oldu. Saldırının bir ayağını da Yunanistan oluşturmaktadır. Burada neden özelleştirildiklerine bakmak gerekir. Önceleri kamusal hizmet için kurulan büyük işletmelere (hastaneler, limanlar, yerel yönetim işletmeleri vb.) sermaye yeni bir alan olarak bakmaya başladı. Sermayenin girişi için öncelikli talebi, bu kurumlardaki kamusal yapının değiştirilerek, özel sektördeki yapının getirilmesiydi. Özelleştirme serisinin son halkalarından birini Olimpik Havayolları oluşturmaktadır. Ülkenin coğrafi yapısı gereği uçakların adaları sürekli sefer yapması olanaklı değildir. Bunun için de devlet, giderlerin bir kısmını ödüyordu. Ancak hükümet üyeleri yaptıkları etkinliklerde, havayollarını kullanıyorlardı, fakat ödeme yapmıyorlardı. Şimdi de kurumun yük olduğundan bahsediyorlar. Binlerce işçinin işsiz kalması söz konusudur.

- Bundan sonrası için bu direnişler nasıl boyut alabilir?

- Son yapılan grevle özelleştirme saldırısı ile karşı karşıya olan bu işletmelerden binlerce işçi katılmıştır. Özelleştirmelere karşı zaman zaman grevler ve direnişler ortaya konmakta. 5 yıl önce bir bankanın özelleştirilmesine karşı, çalışanlar üç ay boyunca grev yaptılar. Mücadelenin gerileme sürecinde uyanışa geçmiştir. Bugün ise hareket uyanışa geçmiştir ve o kadar kolay da olmayacaktır. Sola, mücadeleye dönük bir gelişmeye sahne olmaktadır. Geçtiğimiz süreçte gençliğin, öğretmenlerin, üniversite hocalarının eylemlerine tanık olduk. Burada yapmamız gereken, gelişmeleri doğru okumaktır. Biz Sınıf Yürüyüşü olarak 12 Aralık 2007 grevinin kitleleşme sürecini bekliyorduk. Kimi endişelerimiz vardı. Çünkü, mücadelenin gelişim seyri hala tam netliğe kavuşmamıştı. Emekçi kitleler sosyal güvenlik yasası ile gerçek anlamda dostlarını ve düşmanlarını tanımlıyorlardı. Bu çok önemli bir gelişmedir. Bu, reformistlerin etkinliği sonucu yitirilen

gereci giriyoruz ve her yeni şey, zamana ihtiyaç duymakta. Hükümet kızgın ve sıkışmış durumda. Ve saldırısını nasıl yapacağını hesaplamakta. Grev sonrasında yapılan açıklamalarda, hükümetin yumuşak önlemler alacağı ifade ediliyordu. Emekçiler bunlara inanmamalı. Mücadelerine kararlılıkla devam etmelidir.

Bizi kaygılandıran nokta, sınıfın mücadele azmine rağmen kendi çıkarlarına savunacak güçlerde bir ışık görmemesidir. Mevcut durumda sendikal liderliklerin ve reformistlerin etkinliği hala devam etmekte. PAME (YKP'nin sendikal örgütlenmesi) ise gerçek anlamda ne mücadele etmek istemekte ne de mücadele edebilecek durumdadır. Daha çok YKP'nin oy oranlarını artırmak için çalışmakta. Seçimler içinden sistemi değiştireceklerini söylemektedirler. Sistem değişikliği mücadele ile ve toplumsal dinamikle olabilir. YKP ve PAME'nin sistemle çatışma gibi bir derdi yoktur. Halk hareketinin PASOK'a yarayacağını düşünerek ayrı ve kendi içinde eylemler yapmakta. Emekçiler bunu

- 12 Aralık grevi işçi sınıfının mücadelesi anlamında nasıl bir öneme sahiptir?

- Sermaye ve hükümet grev sonrasında oldukça endişelenmiş durumda. İlk noktada endişelenmektedirler. Birincisi, sınıf karşıtı politikaları geçirme noktasında zorlanmaktadır. Çünkü, emekçilerin güçlü direnişini ile karşılaşacaklarını biliyorlar. Diğer bir endişeleri ise, emekçi kitlelerdeki uyanışın belirginleşmesidir. Bu grevle işçiler dışında küçük burjuva kesimleri de kitlesel katılmıştır. Bilim adamları, doktorlar, gazeteciler, noterler, küçük esnaf vb. Yani grevle, halkın öfkesi ve tepkisi ifadesini buldu. Ve bu sistem için daha da kaygılandırdı. Çünkü karşısında sadece işçi sınıfını değil, geniş halk katmanlarını görmekte ve bu kitleler mücadele içinde politik kavrayışa da erişecektir, tabii ki burjuva sınıfını fazlasıyla kaygılandırmaktadır.

sınıf bilincinin yeniden kazanılması ve kendi gücüne inanma anlamında paşa biçilmez öneme sahiptir. Sınıf bilincinin kazanılması mücadele cephesinin genişletilmesi anlamında önemlidir. Ancak, her şey hala açıktır. Geri dönüş de olabilir. Ama esas durum, kitlelerin uyanışıdır.

- Daha önceki gençlik eylemlerinde işçi sınıfı ile gençliğin bütünleşmesini göremedik. Bundan sonrası için bu cephenin oluşumu mümkün mü?

- Ortaklaşma yönünde ilerliyoruz. Toplumun farklı kesimleri, sosyal güvenliğe yönelik saldırıda ortak mücadele etmektedirler. Şunu belirtmeliyim ki, bu saldırı genel saldırının bir parçasıdır. Sonuçta ise, sosyal, psikolojik anlamda mücadele azmi oluşmuştur. Bunu açık bir şekilde eylemlerde gördük. İnsanlar grev sonrasında ne olacağını, hükümetin geri adım atıp atmayacağını soruyorlardı. Sendika yöneticileri, artan tepkiye karşı fazla koymadı, aksi halde bunlar koltuklarını kaybedecekti. Onların yerine de sınıfın çıkarlarını savunacak olanlar geçecekti. Emekçilerin kitlesel katılımı, yeni bir şeydir. Gençliğin yalnız mücadele ettiği noktasında söylediğin doğru. Ancak yeni bir sü-

retlere, kamu kuruluşlarına işçi kiralamaktadırlar. Bu AB'nin onayladığı bir anlaşmanın sonucunda olmaktadır. AB zirvelerinde alınan işçi ve halk karşıtı politikalar oy birliği ile alınmakta. Ancak hükümet politikalarına duyulan tepkilere karşı, AB'nin dayatmasını gerçekleştirmektedir. Ama kararları birlikte almaktalar. AB emperyalist bir kuruluştur. Büyük devletlerin çıkarına çalışan, işçi sınıfının düşmanı bir birliktir. Bize göre her ülke emekçileri, bu birlikten çıkılması için ülkelerinde mücadele etmelidirler. Çünkü halklar için sadece sorun ve baskıların artırılmasına neden olmaktadır. Yunanistan'da emekçiler AB'nin niteliğini anlamaktadırlar. Bütün pankartlarında AB karşıtı sloganlar yazılmakta. Mücadele veren tüm dinamikler, az veya çok AB karşıtlığını dilendirmektedirler.

- Sınıf Yürüyüşü bu dönemde nasıl bir rol oynamalı?

- SY'nün temel amacı, mücadelenin güçlendirilmesini sağlamak, kitlelerin kendine inancını güçlendirmektir. Kesin olan bir şey, eğer bu çarpışma kaybedilirse, her şey daha da kötü olacaktır. Sistem ve hükümet yapılan grevle oldukça zor pozisyona düşmüştür. Ve bu mücadele devam etmelidir. Diğer mücadele güçleri, mücadele noktasında kafa karışıklığı içindedir. Bunlara karşı, sınıf ve emekçiler içinde bağlarımızı daha da güçlendirmeliyiz. Kitleleri mücadelenin kazanılabileceğine inandırabilmeliyiz. Mücadele dışında başka bir yolun olamayacağını anlatmalıyız. Farklı yöntemlerle, mücadeleyi sınıfın çıkarları doğrultusunda biçimlendirmemiz gerekiyor. Kitlelerin, sınıfın sorunu kendi ellerine almalarını sağlamalıyız. Ve tüm bunları ülke geneline yaymalıyız. Grev dolayısıyla, ülkenin farklı 20 noktada komiteler kurarak mücadelenin gelişmesi için girişimlerde bulunuldu. Burada vurgulamak istediğimiz bir şey var, bu çalışmalar yapılırken, kitlelerle yapılmalıdır. Onlardan ayrı ve uzak bir şekilde yapılmamalıdır. Sınıf pratiğinden öğrenmesi ve mücadelesini sahiplenmesi için bu zorunludur. Aksi durum sistemin çıkarlarına hizmet eder. Sistem, kitleleri karşısında gördüğü tehdide korkuya kapılmakta. Sokağa çıkan milyonlar karşısında egemenler sadece birer "kağıttan kaplandılar".

- İş hayatına katılan genç bir nüfus var. Sınıf Yürüyüşü bunlar için neleyi yapmayı hedeflemektedir?

- Maalesef genç işçiler, sendikal liderliklerin umurunda değildir. Yeni çıkarılan yasalarla, yeni işe alınacak gençleri kişisel sözleşmeler yapılarak işe almaktadırlar. Ve bunların hiçbir hakkı yoktur. Bizim bu kesime ağırlık vermemiz gerekiyor. Çünkü işçi sınıfının ve mücadelesinin geleceğini teşkil etmektedir. Öncelikle kitlenin bilinçlendirilmesi gerekiyor. Bu kitle yapılan grevle kitlesel olarak katıldı. Saldırının büyüklüğünü anlamaktadırlar. Bu gençlerin büyük bölümü kamu kesiminde işe alınmaktadır. İşe alınanlar ise sözleşmelidirler. Kadrolu olamamaktadırlar. Bunlar 7 aylık deneme sonrasında hiçbir tazminat ödemesi yapılmadan işten çıkarılabilmektedir. Bu kesimi dikkate almak zorundayız. Bunun için genç işçilerin sendikalara üye olması noktasında çaba sarf ediyoruz. Genç işçilerin sorunu tek başına çözülemez. Ancak genel mücadele içinde çözülebilir.

- Son olarak okuyucularımıza söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- Son olarak, Türkiye'de, mücadele eden emekçi kitlelere, işçi sınıfına ve hapishanelerde direnen tutsaklara en içten selamlarımı iletirim. Dayanışma dileklerimizle, ortak düşmanlarımızı karşı, ortak mücadele koşullarını yaratmaya çalışmalıyız.

(Yunanistan'dan bir İK okuru)

Yaşamı boyunca savaşanların anısına!

Her ülkenin sınıf savaşımı tarihinde unutulmaz tarihi günler vardır. Sınıfların yaşamlarında bellek ve vicdanlarında ağırlıklı yer eden, onların bilinçlerinde iz bırakan günler vardır. Ocak ayı, Türkiye proletaryasının ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkın bilinç ve vicdan dünyasında, takvim yapraklarında yaşanan sıradan bir değişimin adı olarak anılmaktadır. Ocak ayı, Türkiye proletaryasının yaşam ve bilinç dünyasında ağırlıklı bir iz bırakmıştır.

Ocak ayı bağımsızlık, özgürlük, halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşen devrimin ve özel olarak da Proletarya Partisi'nin kadro ve militanlarının anıldığı aydır. Ocak ayının son haftası Proletarya Partisi için anlamlı ve tarihsel özgünlüğü olan bir haftadır. Ocak ayı, büyük devrim yürüyüşünde, davamızın en yürekli temsilcilerinin bedenlerini devrim yolunda basamak yapıp düşünce ve ideallerini özgürlüğün ışıklarına döndürdükleri bir aydır.

Şehitlerimiz, devrimimizin teori ve pratiğinin her bir kilometresinde ki yapı taşlarıdır. **Onlar büyük bir devrimci cüret ve inançla yaşamlarını devrime armağan ettiler. Onlar çok iyi biliyorlardı ki özgürlüğün ve bağımsızlığın doruğuna ancak bedeller ödenecek varılır.** Buncandır ki, geleceği biçimlendirme sanatı uğruna yaşamalarını feda eden ustalar, yapıcılar en çok saygı ve sevgiyi hak edenlerdir.

Bugün özgürlük, bağımsızlık ve halk demokrasisi ideallerini yok etmeye ve bu uğurda yürütülen mücadeleyi kan ve ateşle boğmaya çalışan emperyalizme, faşizme ve her türden gericiğe karşı savaşımızda şehitlerimiz **"mücadeleye devam edin"** şiarının somut ne anlama geldiğini, bu onurlu görev ve sorumluluğu onlara layık bir şekilde yerine getirmemiz için neler yapmamız gerektiğini daha güçlü kavramalı ve hissetmeliyiz.

Bunun günümüzde hangi görev ve sorumluluklarla ve ne düzeyde ortaya konacak çaba ve feda ruhuyla yerine getirilmesi gerektiği iyi kavranmalıdır. Onların son sözleri örsle çekmiş, yivle set arasında ateşe dönmüş, geleceği biçimlendirmenin en gelişkin sanat abideleridir. **Onların son sözleri biz ardıllarına mücadele ve**

*Zayıflar savaşmaz
İbraz güçlü olanlar
Savaşurlar belli bir saat
Daha güçlüleri savaşurlar yıllarca
En güçlüleri ama
Ömrü boyn savaşurlardır
Onlarsız olmaz*

(Bertolt Brecht)

direnış geleneğini kesintisiz sürdürmenin ve soylu devrim yürüyüşünü büyütüp geliştirmenin emanetidir. Bu emanet asla elden bırakılmayacak ve dillerden düşmeyecektir.

Dünyaya, doğru pencereden bakalım!

Proleter devrimcilerin sınırlı yaşamalarını sınırsız bir davaya adamalarının nedenini anlamak için öncelikle dünyaya ve ülkemize, doğru pencereden bakmalı, yaşananları ve gelişmeleri sağlıklı biçimde algılamalıyız. Emekçileri sömürme ve ezme üzerine kurulu olan emperyalist-kapitalist sistemin dünya çapında saldırılarını yoğunlaştırdığı günümüzde, şehitlerimizin verdiği güç kendisini daha çok hissettirmektedir.

Her tarihsel dönemin ilişkilendiği toplumsal olaylar ve politik gelişmeler vardır. Günümüzün emekçiler dünyasını yakıcı ve sarsıcı şekilde meşgul eden olayların başında enternasyonal proletaryanın ve ezilen dünya halklarının düşmanı emperyalist işgalcilerin Ortadoğu'da gerçekleştirdikleri katliamlar ve pervasızca işledikleri cinayetler bulunmaktadır. İşgalci zorbalara ve onların bir avuç burjuva-feodal uşakları, ezilen dünya halklarının başına bela olmaya devam etmektedir. Bugün Irak'ta yaşananlar Saddam döneminden daha ağır ve ürkütücü boyuttadır. İşgalci emperyalist besleyip destekledikleri bünyüştür iktidar yaptıkları Saddam'ı idam etmekle, Irak direnişini böle-

ceklerini korku ve ölüm dağlarını bü yüteceklerini zannettiler.

Saldırgan işgalci haydutlar sadece enerji kaynaklarının doymusuz sahipleri olmakla Ortadoğu halkları tarafından tanınıp bilinmemektedir. Onlar aynı zamanda yoksul halklarının yaşadıkları toprakları ölüm tarlalarına çevirecek kadar gözü dönmüş barbar ve usta işkenceci olduklarını bir kez daha ortaya koydular. Barbarlık ve vahşetlerinin sınırlarını sayısız ülkede oluşturdukları işkence merkezlerine taşıyarak, sömürü ve işkence merkezlerini dünyanın dört bir yanına yaydılar. ABD emperyalizmi ve onun suç ortağı İngiliz emperyalistleri bugün dünden daha fazla işgal, yıkım ve işkence ile birlikte anılmaktalar. Ama Ortadoğu halkları özgürlük ve bağımsızlık haklarını en yaratıcı devrimci kahramanlık silahlarıyla savaşarak korumaya çalışmaktadır. İşgalci haydutlara en güzel direniş ve kararlılık örneklerini göstererek hak ettikleri dersi vermekte, dünya halklarına ilham ve direniş kaynağı olmaktadır.

Yitirmeden kazanılmaz...

Üzerinde yaşadığımız ve sınırları egemenlerce zor ve şiddetle çizilmiş toprak parçasında; ezilenlerin, devrim ve direniş örgütlenmesinde şehitlerin her biri bir damla emek, bir kıvılcık bilinç ve bir tuğla direniş olmuştur, yükselen dalgağa güç vermiştir. Onlar işçi sınıfının ve çeşitli milliyetlerden emekçi halkın devrim ve sosyalizm ihtiyaçları yüce komünizm ideallerinin somut ifadesi olmuştur.

ki her tutarlılık varılacak hedefin yolunu aydınlatıp, emekçiler ordusunun gücünü artıracaktır. Onlar enternasyonal proletaryanın kurtuluş bayrağını daha yüksekte dalgalandırmak görevini yüklediler ve "hiçbir özgürlük uğruna savaşılmaksızın kazanılmamıştır" dediler. Yanlış söylemediler. Özgürlük düşünün büyüklüğü öncülerin yürüyüş bilincile ve kararlılık gücüyle orantılı hale gelir, bu bilinç ve kararlılık örsle çekmiş, bu bilinç ve kararlılık gücüne dönüşür.

Adları milyonlara rehber olanlar ölümsüzdür!

Şehitlerimiz biz ardıllarına güçlü olmayı emretmektedir. Güçlü olmak doğru bir dünya görüşüne, Marksizm-Leninizm-Maoizm ideolojisine sahip olmak demektir. Dünyayı, ülkeyi tanımak bilmek, değiştirip dönüştürmenin gücüne ve bilincine sahip olmak demektir. Devrim ve örgüt bilgisine sahip olmak demektir. Ülkemiz sorunlarına, emekçi halk gerçekliğine vakıf olmak demektir.

Ocak ayı, Parti ve devrim uğruna canlarını feda etmiş olanların saygıyla ve onurla anıldığı aydır. Parti ve devrim adı, zor koşullar altında devrimi örgütleyen, partiyi geliştirmenin umudu büyütmenin adıdır. Partiyi ayakları üzerine dikmenin mücadelesidir. Kararsızlık içinde umudun, yılmama içinde yapılaşmanın adıdır. Savaş kazanmanın adıdır. Komünist yaşamın, bilme ve yapmanın, gelişim ve ilerlemenin, adım adım yükselmenin, partinin ve devrimci savaşın yasalara kavrama ve uygulamasına adanmanın mütevası adıdır.

Devrim ve parti şehitleri, sınıf savaşımı dalgalarına korkusuzca atılmanın, sınırsız bir fedakarlığın, süreli ilerleyen devrimci kahramanların adıdır. Devrim istemini ve özgürlük düşünü emekçilerin ellerinde haklı davaya çevirme mücadelesinin adıdır.

Onlar, ezilenlerin kurtuluşunu örgütleme ve yönetme biliminin ileri doğru her gelişiminde "şöhretsiz" sıra dışı devrimcilerin ve komünistlerin adıdır.

Bu ad biz ardıllarına şeref ve onur olacaktır.

Kavgada ölümsüzleşenler

Meral YAKAR: 22 Ocak 1973'te bir evde meydana gelen kaza sonucu yaralanan Meral YAKAR, kendisini tanyan polisler tarafından işkenceye alınarak **Proletarya Partisi'nin ilk şehidi** olarak ölümsüzleşti. **Ali Haydar YILDIZ:** 24 Ocak 1973'te Dersim Vartinek'te **İbrahim Kaypakkaya** ile birlikte kaldıkları köm bir ihbar sonucu düşman güçlerince sarılır. Kaypakkaya'nın yaralandığı bu çatışmada Ali Haydar Yıldız, **TİKKO'nun ilk komutanı** olarak şehit düşmüş ve adını tarihe kazandırmıştır.

Atilla ÖZKAN: 1957 Kayseri doğumlu olan Atilla ÖZKAN'ın kaldığı ev bir ihbar sonucu düşman güçlerince sarılır. Çatışma sonucunda yaralı olarak ele geçirilen ancak hastaneye kaldırılmayarak ölüme terk edilen **Özkan, 18 Ocak 1976'da** şehit düştü.

Mehmet GÜNALP: 1960 Erzincan Refahiye doğumlu olan Mehmet GÜNALP, İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi'nde okurken tanıştığı devrimci düşüncelerle. **16 Ocak 1980'de** İstanbul Şişli'de sivil faşistler tarafından katledildi.

Hazro Şehitleri: 24 Ocak 1981 tarihinde Diyarbakır Hazro'da bir ihbar sonucu faşist TC'nin attığı pusuda **Haydar ASLAN** ve **İhsan PARÇAK** uzun süren bir çatışma sonrası şehit düştüler.

Polat İyit: TKP/ML'nin önder kadrolarından olan Polat İyit 20 yıllık devrimci yaşamı boyunca halka karşı her türlü saldırıya karşı onurluca savaşmış, defalarca kez tutuklanmış. Son olarak 3 Mayıs 1996'da tutuklanan Polat İyit, Sağlıkçıların zindanında Süresiz Açlık Grevi ve Ölüm Orucu direnişinde görev almıştır. Zaferle sonuçlanan direniş sonrasında bedeni yakalandığı kanser hastalığına yenik düşmüş ve **15 Ocak 1997'de** şehit düşmüştür.

Yusufeli Şehitleri: 24 Ocak 1994 tarihinde TIKKO gerillaları ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada TKP/ML TIKKO komutanlarından **Erhan Öztürk** ve **Hasan Özdoğan** ile TKP/ML üyesi ve Siyasi Komiseri **İhsan Şimşek** ve TKP/ML üyesi **Muharrem Kaya** şehit düştüler.

Yel Dağı Şehitleri: 1993 yılının Ocak ayının sonlarında TIKKO II. Mıntıka birliğinin üslenme alanının defne olması ve düşmanın hava taarruzuna maruz kalmaları üzerine yer değiştirmiş durumda kalan 50 kişilik gerilla birliği Yel Dağı'nda bir destan yarattılar. Zeki Peker, Erkan Fener, Ali Demirdağ, Barbara Anna Kistler, Ali Ekber Batasul ve Ali İhsan Yalçın Yel Dağı şehitleri olarak tarihteki onurlu yerlerini aldılar.

Pusula

Teorik derinlik, militanca duruş başarının teminatıdır!

Uluslararası planda devrimciler ve komünistlerin saflarında teorik ve ideolojik anlamda kafa karışıklıkların ve netsizliklerin yaşandığı bir dönemden geçiyoruz. Bu kafa karışıklıkları her türlü anti-MLM anlayışa karşı mücadele etme pratiğinin de zayıflatıyor. İleri kitlelerin oportünizmden etkilenmesine neden oluyor. Tüm bu anti-MLM anlayışlara karşı ilkeli ve tutarlı bir mücadele yürütmek için MLM teorije hakim olmak ve onu yaratıcı bir tarzda uygulayacak bir partinin yaratılmasını sağlamak, proletaryanın zaferi için temel bir koşuldur. Bunun neden böyle olduğu sorusunu yanıtını Bolşevik Parti'nin tarihi tecrübelerinde aramalıyız.

"Bolşevik Partisi'nin tarihi bize ne öğretti?" sorusuna, Bolşevikler şu temelde yanıt veriyor: 1) "Partinin tarihi bize her şeyden önce, proletaryanın devrimci bir partisi olmaksızın, oportünizmden arınmış, uzlaşıcılara ve teslimiyetçilere karşı ödünsüz, burjuvaziye ve onun devlet iktidarına karşı devrimci bir parti olmaksızın, proletarya devrim zaferinin, proletarya diktatörlüğü zaferinin olanaksız olduğunu" öğretiyor.

Partinin tarihi bize, proletaryayı böyle bir partiden yoksun bırakmanın, onu devrimci öncülüğünden yoksun bırakmak olduğunu, proletaryayı devrimci öncülüğünden

yoksun bırakmanın da proletarya devrim davasını yıkarak olduğunu öğretiyor.'

Bolşeviklerin tarihi tecrübeleri yalnız düne değil, bugüne de ışık tutmaktadır. Burjuva egemenlik sistemini yıkıp onun yerine proletarya önderliğinde demokratik halk diktatörlüğünü kurmak için, MLM teorik bir donanıma, perspektife sahip bir parti olmazsa olmazdır. Bu parti yalnız dıştaki sınıf düşmanlarına değil, aynı zamanda onların parti içindeki ideolojik uzantularına karşı da tereddütsüz bir savaşım içine girmek zorundadır. Çünkü; parti içinde de sınıf mücadelesi sürüyor. 20. yy.da yaşanan sosyalizm deneyimleri bize asıl düşmanın ve tehlikenin parti içinde boy verdiği gerçeğini bütün çıplaklığıyla gösterdi. Bu anlamıyla Başkan Mao'nun proletarya diktatörlüğü altında sınıf mücadelesinin sürekliliği konusunda MLM hazinesine yaptığı katkılar oldukça değerli ve anlamlıdır.

Bolşevik Partisi'nin tarihi tecrübeleri bize, çıkış noktası için devrimci bir partinin varlığını şart koşar. O halde partizis, örgütsüz veya parti çalışmasını, partili ve örgütlü yaşamı dejenere etmeye çalışan, partinin kitleler üzerindeki otoritesini ve saygınlığını zayıflatan her türlü girişime karşı devrime hizmet eder. Hiç kimse parti adına, halkın davasına hizmet etme

adına, devrimin temel aracı olan partiyi kitleler nezdinde zayıflatma, saygınlığına gölge düşürme hakkına sahip değildir. Devrimci hareketin tarihine baktığımızda bunun onlarca olumsuz örneğini görebiliriz. Yani yıllarca içinde mücadele ettiği yapıda çeşitli gereklerle ayrılarak ve ayrılığın meşruluk kazandırmak için yaptığı hızlı bir teşhir faaliyetinden sonra tekrar bencil-bireyci yaşamına doğru demir atan samimiyetsiz, düşünce pratikler vb. vb.

Yanlış bir anlamaya meydan vermemek için konuyu biraz daha açma gereğini duyuyoruz. Her şeyden önce bireyler partili yaşama gönüllü katıldıkları gibi, kendi istekleri doğrultusunda da ayrılabilirler. Fikir ayrılığına düşebilirler. Tüm bunlar sınıf mücadelesi içinde anlaşılır şeylerdir. İtirazımız buna değildir. Bizim itirazımız; partili ve örgütlü yaşamı küçük düşüren, ideolojik hesaplaşma içeriği zayıf olan, sıradan, yanlış-yalan pratik yaklaşımlardır. Bu yaklaşımların temelinde **"bana yar olmayana, başkasına yar etmem"** ilkel zihniyeti vardır. Dolayısıyla küçük burjuva ideolojik şekillenişe sahip olan bu unsurların böylesi süreçlerde devrimin-sosyalizmin, partinin ve devrimci hukuk adına söyledikleri tüm "parlak" sözler, gerçekliklerini gözlemeye dönük sahte sözlerdir. Çünkü; burada gerçek olan, bu tipten unsurların girdiği oportünist ve teslimiyetçi rotadır.

Burada çıkarılması gereken en önemli devrimci sonuç, parti içinde sürmekte olan sınıf savaşımında anti-MLM anlayışlara karşı her koşulda ilkeli bir tarzda mücadele yürütmektir. Oportünist ve teslimiyetçi anlayışları defne ederek, partiyi uyanık kılmaktır. Partide yaratılacak bu uyanıklık, oportünizmin parti tabanı içinde yaratacağı ideolojik tahribatı önlemeye, asgari düzeye indirgemeye hizmet eder. Bunun için de her partinin, her örgütlü militanın görev ve hakları konusunda ısrarlı ve istikrarlı bir rota izlemesi gerekir. Örneğin, partiyi anti-MLM anlayışlardan korumak herkesin görevidir. Herkes nasıl ki parti hukukuna uygun olarak eleştiri yapma hakkına sahipse, hatalarına karşı da özeleştirel bir tutum takınma görevini de yerine getirme yükümlülüğüne sahiptir. Yine özeleştirel sorumluluğundan kaçınarak hep eleştiri hakkını kullanmak da doğru ve ahlaki bir tutumdur.

Tüm bu görevler ve haklar örgütlü bir mekanizma içinde kullanılır. O mekanizma partidir. Partinin tüm bunları, adına layık bir tarzda yerine getirmesi için derin bir teorik kavrayışa, yığınların gücünü arkasına alma perspektifine uygun olarak kavgada ısrarlı bir duruşa sahip olması gerekir. Burada sözünü ettiğimiz kavga; ideolojik, siyasi, askeri ve kültürel kavga. Yani iki sınıf arasındaki kapsamlı savaşım.

Sorunu daha iyi anlamak bakımından yeniden Bolşevik Parti'nin tarihi tecrübelerine bakalım; Partinin tarihi bize, ayrıca işçi sınıfı partisinin, işçi sınıfı hareketinin ileri teorisine, Marksist-Leninist teoriye iyice hakim olmadıkça, işçi sınıfının önder rolünü, proletarya devriminin örgütleyicisi ve önder rolünü yerine getiremeyeceğini öğretiyor.

Marksist-Leninist teorinin gücü, bu teorinin partiyi her durumda doğru yönü bulma, olayların iç bağlantılarını anlama, olayların açık yönünü önceden görme ve yalnızca bugün nasıl ve hangi yönde geliştiklerini değil, gelecekte de nasıl ve hangi yönde gelişeceklerini görme olanağını sağladığıdır.

Ancak, Marksist-Leninist teoriye iyice hakim olan bir parti, güvenli adımlarla yürüyebilir ve işçi sınıfını ileri götürebilir. (...)

Devamla 'Marksist-Leninist teoriye hakim olmak; asla onun bütün formlerini ve tezlerini ezberlemek ve her sözcüğüne bağlanıp kalmak demek değildir. Marksist-Leninist teoriye hakim olmak için, öncelikle onun sözcük örgüsüyle özünü birbirinden ayırt etmeyi öğrenmelidir.

Marksist-Leninist teoriye hakim olmak; bu teoriyi özümlemek ve onu proletaryanın sınıf savaşımının değişen koşulları içinde devrimci hareketin pratik sorunlarının çözümü için kullanmayı bilmek demektir." (**Bolşevik Parti Tarihi**)

Uzunca yaptığımız aktarmalar Bolşeviklerin, Marksist-Leninist teoriye dair ortaya koydukları tarihi tecrübelerin özeti niteliğindedir. **Peki, bu tecrübe bugün bizim için ne anlam ifade ediyor?** Her şeyden önce bugünü anlamak, bilimsel bir tarzda çözümlemeler yapmak için MLM teorije hakim olmanın bir zorunluluk olduğunu ifade ediyor. Bugün bu teorije hakim olmak, Marksist kuramcıların kitaplarını ezberleyerek bolca nutuklar atmak değildir. Bu tarzda bir kavrayış, MLM'yi somut koşullara uyarlama anlayışının inkârıdır. Unutmayalım ki; **"somut şartların somut tahmini"** gözardı eden her pratik kavrayış dogmatizm çamuruna batmakta kendini kurtaramaz.

Değişen bu koşullar içinde sınıf savaşımının sorunlarına doğru bir tarzda çözümler sunmak için, teorik bir kavrayışa, sınıf savaşımının bilimsel yasalarına hakim olmak bir zorunluluktur. Bu kavrayıştan yoksun olanların, sosyalizmin pratiğinde alınan geçici yenilgiler ve bu yenilgilerin devrimci cepheye yarattığı tahribatlar sonucunda ezilenlerin-emekçilerin saflarında ideolojik olarak nasıl büyük bir kirlenmeye yol açtıklarına tanıklık etmeye devam ediyoruz.

Tüm bunlar bize; bugün içinden geçmekte olduğumuz süreci doğru bir temelde anlamak ve çıkış noktasını yakalamak için, MLM teorije hakim olmayı ve onu yaratıcı bir tarzda uygulama pratiğine yönetmeyi emrediyor. Aydınlanmak için aydınlanmak, karanlıklara ışık olmak için, MLM ışığıyla donanmak şart.

MLM teorisi sınıf mücadelesinin sorunlarını kavrama -pratik çözümler geliştirmek için derinlemesine kavranılması-devrim iddiasını taşıyan her partinin tüm kadro ve ileri militanları için öncelikli bir görevdir. Pratik sorunların çözümü için teorik donanım, anti-MLM anlayışlara karşı yürütülecek kapsamlı bir hesaplaşma için teorik-ideolojik eğitim, tarihi tecrübelerden öğrenme ve bilinç ışığında somut inceleme, çözümsüzlüklerin çözüm olma, yanlış bakış açılarını doğru bir temelde mahkum etme gücünü açığa çıkarır. Teori ile pratiğin diyalektiği de budur.

2007 yılı kadınlar için nasıl geçti?

Geçtiğimiz yıllarda olduğu gibi 2007 yılı da kadınların maruz kaldığı şiddet açısından korkutucu olayların yaşandığı bir yıl oldu. **DİHA**'dan **Rojda Kızgın**'in düzenlediği habere göre sadece resmi kayıtlara geçen bilânço bile oldukça ağır. Yaşanan cinayet ve tecavüz olayları kadar, bu olaylara gerekçe gösterilen nedenler ve yargı kurumlarının aldıkları tavırlar kadınların gelecekte maruz kalacakları şiddet konusunda bizleri uyarıyor. Kadını meta gibi gören, cinselliklerini ön planda tutan, günlük yaşamda doğuştan görevi hizmetçilik ve "sahibi" olarak dayatılan erkeğin kölesi durumuna sokan zihniyetin kaynağı sokaktaki erkek değil **devletin kendisi** ve ona bağlı hareket eden **tüm kurumlarıdır**. Bu nedenle cezasız kalan suçlular artmakta, mağdurken mahkemelerde suçlu durumuna düşürülen kadınların gördüğü şiddet de buna paralel olarak artmaktadır. "**2007 kadına yaramadı**" başlığı altında yayınlanan haberde kağıt üzerine toplanan kadın hakları şu şekilde sıralanıyor:

Namus adı altında cinayetler devam etti

BM rakamlarına göre dünya genelinde her yıl 5 bini aşkın kadın **namus** gerekçesi ile katlediliyor. Türkiye'de de kadınlar polis, eşlerinin, yakınlarının ya da tanımadıklarının tacizine, saldırısına ve tecavüzüne uğradı; eğitim, sağlık, çalışma gibi yaşamın tüm alanlarında ayrımcılığa tabi tutuldu. Bir yılda

onlarca kadının yaşam hakkı "namus" adı altında sonlandırıldı. Kadınlar, Türkiye'nin farklı bölgelerinde farklı illerinde aynı nedenler gerekçe gösterilerek yakınları tarafından katledildi. İdari ve yargı mekanizmaları kadın cinayetleri ve kadına yönelik şiddete karşı sorumluluklarını hiçe saydı.

Kadın katliamlarında "tahrik" indirimi

Kadın cinayetlerinde mahkeme kararlarında sadece yasaların kadının lehine değiştirilmesinin yeterli olmadığını yasa uygulayıcılarının da bakışının değişmesi gerektiğini bir

kez daha ortaya koydu. Mahkemelerde çıkan dava sonuçları hukuku uygulayan kişilerin de toplumsal cinsiyet açısından eğitimden geçmesi gerektiğini gündeme getirdi. 1998 yılında çıkan 4320 Sayılı Ailenin Korunmasına Dair Kanun'a göre ekonomik, psikolojik, cinsel ve her türlü şiddet gören kişi hakkında koruma kararı çıkarılması gerektiği, kişinin karara uymaması halinde 3-6 ay hapis cezası verilmesi ibaresi yer alıyor. Ancak İzmir'de veresiye bebek bezi aldığı için eşi tarafından sokak ortasında dövülen **Müjgan Çetinel**, şikayetçi olmadığı için bir şey yapılmadı. **Oysa ki kanuna göre kadı-**

nın şikayetçi olması gerekmiyor. Çevredekilerin olayı anlatması bile yeterli. Bir diğer örnek de Diyarbakır'da yaşandı. Bağlar Beldesi'nde yaşayan **Ayşegül Alparslan** eşi Abdurrezzak Dikici tarafından 5 çocuğunun gözü önünde öldürüldü. Ayşegül öldürülmeden önce defalarca savcılığa giderek koruma talebinde bulunmuştu. Eşi Abdurrezak Dikici yapılan yargılaması sonucunda müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Dikici'nin cezası resmi nikahı olmadığı gerekçesiyle 25 yıla indirildi. Halbuki söz konusu kanunda "aynı çatı altında" olunması yeterli, eşlerin resmi nikahının olup olmaması önemli değil.

Kadının uyuşu tecavüz kriteri sayıldı

Bu yıl da kadın katliamlarıyla ilgili açılan davalarda verilen tahrik indirimleri problem olmaya devam etti. Bu davalara bir kaç örnek:

Istanbul 3. Ağır Ceza Mahkemesi "Fuhuş amacıyla örgüt kurmak" iddiasıyla yargılanan Ejder Toprak ve Mehmet Doğan'a yönelik tecavüz iddiasını "**yabancı uyruklu kadınların Türkiye'ye ne amaçla geldikleri bilinen bir gerçek**" diyerek beraat kararı verdi.

11 Ekim 2006 da Afyonkarahisar'da İsmail Kiraz, "**Neden çok**

sık banyo yapıyorsun? Yoksa beni aldatıyor musun?" diyen eşi Ümmü Kiraz'ın boğazını bıçakla kesti. Hamile eşini benzin döküp yaktı. **Afyonkarahisar 2. Ağır Ceza Mahkemesi**'nde görülen duruşmada İsmail Kiraz, olay günü eşinin kendisini tahrik ettiğini ileri sürdü. Eşinin kendisini aldatıldığını savunan ve birlikte olduğu erkekle fotoğraflarını mahkemeye delil olarak sunan Kiraz, önce ağırlaştırılmış ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Ancak, ağır tahrik unsuru göz önünde bulundurulmuş hapis cezası 15 yıla indirildi. Kızını yaralamaktan da 5 yıl ceza alan İsmail Kiraz'ın toplam hapis cezası 20 yıl olarak belirlendi.

"15 dakikada tecavüz olmaz"

Almanya'da çalışan Adanalı Öznur T, 7 yıl önce zihinsel engelli kızına tecavüz ettiğini ileri sürdüğü, ancak "15 dakikada tecavüz olmaz" savunmasıyla beraat eden zanlı için AİHM'in vereceği kararı bekliyor. Adana 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılanan zanlı için 4 Temmuz 2003 tarihinde verilen beraat kararında, "bu kadarlık çok kısa bir süre sayılabilecek zaman içinde, sanığın, hiçbir iz bırakmayacak şekilde mağdurenin ırzına geçmesi mümkün görülmemiştir" ifadelerine yer verilmişti.

Kadına yönelik şiddet olaylarından sadece bazıları:

* Şanlıurfa'da ailesinin izni olmadan sevdiği kişiyle evlenen ve bir süre önce de yakınlarının yanına gelerek eşinden ayrılmak istediği iddia edilen 19 yaşındaki Yasemin K, geç saatlerde boş bir arazide tabancayla öldürülmüş halde bulundu. Polis cesedin başında bulunduğu Yasemin K'nin babası İbrahim Halil Ç., ilk ifadesinde kızının intihar ettiğini öne sürdü, daha sonra cinayeti işlediğini itiraf etti.

* Diyarbakır'da 5 çocuk annesi Ayşegül Alparslan "fuhuş" yaptığı suçlamasıyla nikahsız yaşadığı eşi Abdurrezzak Dikici tarafından öldürüldü.

* Asyen Cihangir ile kızı **Bahargül Öztürk**, eşlerinden dayak yedikleri için Kars'taki evlerini terk ederek Gebze'nin Dilovası Beldesi'ne yerleşti. Kısa bir süre sonra anne ve kızı evlerinde sopyayla dövülerek öldürülmüş şekilde bulundu. 19 yaşındaki Ersin Cihangir annesi ve ablasını yegenlerinin gözleri önünde öldürdüğü gerekçesiyle gözaltına alındı. İki kadın cinayetten önce polise kapılarının zorlandığını bildirmişti.

* Eşi hapisanede olan Gazi antep'te yaşayan bir çocuk annesi **Gönül Dede**, evden kaçtı. Başka bir erkekle kaçtığı gerekçesiyle ailesi tarafından şikayet edilmesi üzerine polis tarafından bulunan Dede ailesine teslim edildi. Genç kadın iki gün sonra 17 yaşındaki kardeşi tarafından öldürüldü.

Fatih Ağuş (31), 9 yıllık eşi Sevgi Ağuş (24) ve 7 ve 5 yaşındaki iki çocuğuyla alışveriş merkezine gitti. Alışveriş merkezinde dolaştıkları sırada iddiaya göre, eşinin bir erkekle konuştuğunu görünce sinirlenen Fatih Ağuş, "**çevredekilerle civeli konuşuyorsun**" diyerek eşyle tartışmaya başladı. Otoparkta da devam eden tartışmada Fatih Ağuş, iki çocuğunun ve onlarca müşterinin gözleri önünde karısını 15 yerinden bıçaklayarak öldürdü.

* Yozgat'ın Şefaati İlçesi'nde, 3 yıl önce ailesinin karşı çıkması üzerine kaçarak evlenen 22 yaşındaki Zehra, 27 yaşındaki eşi Barış Akbaba ile 11 aylık bebeği Aleyna, Zehra'nın 25 yaşındaki kardeşi İlhan K. tarafından öldürüldü. İlhan K., ifadesinde kız kardeşinin kaçarak evlenmesini içine sindiremediğini ve bunu namus meselesi yaptığını, cinayetleri bu nedenle işlediğini söyledi.

Kadınlar iş yaşamının dışına itiliyor!

AKP hükümetinin işyerlerinde kreş ve emzirme odası zorunluluğunu kaldırma planı birçok kesim tarafından eleştiriliyor ve kadınlar üzerinde sömürünün artacağına dikkat çekiliyor. Ancak AKP yine de düzenlemenin yaşama geçmesi için kolları sıvamış durumda. AKP, 2008 başında patronlar üzerindeki istihdam masraflarının bir kısmını Hazine'ye devrederek, bir kısmını da işçi haklarından yapılacak kısıntılarla azaltacak bir düzenleme planlıyor. Çalışmanın ilk gündeme geldiği dönemlerde o dönemin başkanı Murat Başgesioğlu Aralık 2006'da "**çok işçi çalıştırana kreş yap demişiz. Bu işletmeye büyük yük getiriyor. Bu yükümlülüğü işletmeden alacağız. Devletin kurumları var, bunu o kurumlar yap-sin**" demişti. Ancak bununla birlikte hükümet kamuda da bakım hizmetlerine yatırımı bırakıyor. Hazırlanan ILO raporuna göre, Maliye Bakanlığı'nın bütçenin hazırlığı için kullanılan 2007-2009 Yatırım Programı Hazırlama Rehberi'nde de zorunlu olmadıkça kamu tarafından kreş, bakım evi yatırımı yapılamayacağı söyleniyor.

Sonuç itibarıyla hükümet zaten devletin yetersiz kaldığı ve yatırımı yapılmayacağını söylediği bakım hizmetleriyle ilgili patronun üzerindeki kısıtlı yükümlülüğü de önümüzdeki dönemde kaldıracak.

Bu konuda bir açıklama yapan Yıldız Teknik Üniversitesi'nden Prof. Dr. **Meryem Koray**, kadınların işgücüne katılmadıkları için toplumsal hayatta ezilen grup haline geldikleri söyleminin yerine ezildikleri için işgücüne katılmadıklarını vurguladı.

Yine konuyla ilgili bir açıklama yapan KESK Kadın Sekreteri **Sevgi Göyçe** de "bu açık bir manipülasyon. Kreş zorunluluğu toplumsal cinsiyet ayrımcılığı nedeniyle çocuk bakımı üzerine yüklenen kadınların istihdamda katılabilmesi için önemli bir araç; tarih bize bunu gösteriyor" dedi.

Yapılan araştırmalara göre şu an Türkiye'de dört kadından biri çalışıyor. Üstelik varolan kadın istihdamının giderek daha da azaldığı vurgulanıyor. Tarımda ücretsiz işçi, mevsimlik işçi olarak, ev işçisi olarak çalışan kadınlar iş piyasasında da ancak düşük ücretli, sosyal güvencesiz işler bulabiliyor.

Hükümet şimdi de bakım işlerini kadınların üzerinden alacak hizmetleri ortadan kaldırarak onların istihdam olanaklarının daha da azalmasına yol açıyor.

Yapılan taciz kadınlara değil, insanlığımıza

Yeni yıl kutlamaları için 31 Aralık gecesinde İstanbul'da bulunan 22 yaşındaki Avustralyalı **Mandi Keighran** ve yanındaki arkadaşları Taksim Meydanı'nda neredeyse 100 kişilik bir grubun tacizine uğradı.

Yıllar geçip gidiyor ama, yılbaşlarında ortaya konan dehşet verici sahneler değişmiyor, hatta cezasız kaldığı için artıyor. 2006 yılına girerken yine Taksim'de yaşanan taciz olayında birkaç kadının kalabalık bir grup tarafından tacize uğrayışı düşmüştü karelere. **Aldıkları alkol ve sürü psikolojisinin verdiği güçle, kadınlara saldıran bu "insanlar" kendilerini kaybetmiş değiller aslında, sistemin teşvik ettiği "erkeklik" hallerini bulmuşlardı alanda.** Kadınların insandan önce bir cinsel obje olarak

görüldüğü ataerkil düzende bu yaşananların tekrar etmesi şaşırtıcı değil ama üzücü.

Bir de bu sene "**bizden değil**" psikolojisiyle suçlanan bir **İranlı** olması dikkat çekici. Sonra tacize uğrayan genç kadının ifadelerinden öğreniyoruz ki hedef gösterilen İranlı **Abhari Arzanagah** taciz etmeye değil turist kadını korumaya çalışıyor. Yani suçları dışındaki herkes suçlanıyor. Gözaltına alınanlar yarım saat tutulup bırakılıyor. Hâlbuki tek "suçları" basın açıklamasına katılmak, ya da sadece Kürt veya başka bir ezilen ulusa mensup olmak olan insanların sebezince gözaltına alınıp, günlerce işkenceye tutulduklarını hatta bazılarının oradan hiç çıkmadıklarını biliyoruz. **Tacizciler için durum öyle olmuyor.** Hemen serbest kalan saldırganlar 57 YTL gibi komik bir para cezası alarak kurtulabiliyor. Aralarında küçük yaşta pek çok kişinin de bulunduğu bu saldırganların patolojisi, Türkiye'de yaşayan halkın yozlaştırma ve

uyuşturma politikalarından aldığı payı gösteriyor. Yaşanan olay sonrasında çeşitli kitle örgütleri durumu protesto ederek açıklamalarda bulundular.

Gökkuşu Kadın Derneği Üyesi **Rahime Özatik** "en ufak bir demokratik eyleme bile sert şekilde müdahale eden polisin yaklaşımı çok komikti. Para cezası bile formalite olarak veriliyor. Tacizin polisin gözü önünde ve meydanda yapılması ayrıca bir şey ifade ediyor, "kadın taciz edilebilir" deniliyor. Erkek egemen bakış açısının en resmi halidir" şeklinde konuşma görüşlerini dile getirdi.

Ankara Barosu avukatlarından **Ali Eren** ve **Oya Aydın** yaptıkları açıklamalarda görüntülerde çok açık cinsel saldırı suçunun işlendiğini ve Kabahatlar Kanunu çerçevesinde tacizcilerin serbest bırakılmayacağını belirttiler ve cinsel saldırı suçundan tacizcilerin 2 ila 8 yıl arasında hapis cezası istemiyle yargılanmaları gerektiğine vurgu yaptılar.

(H. Merkezi)

Yakılarak öldürülen 5 emekçi kadın unutulmadı!

2 yıl önce **29 Aralık 2005** tarihinde Bursa'nın Calı Mahiyesi'nde bulunan **Özay Tekstil** fabrikasında, biri 15, biri 17 yaşındaki sigortasız işçi çocuklar, biri evli ve dört aylık hamile, ikisi genç yaşta olan kadın işçiler patronun kâr hırsı sonucu yakılarak öldürüldüler.

Özay Tekstil patronunun aşırı kâr hırsı nedeniyle, elyaf-sünger ve tiner gibi yanıcı madde bulunan işyerinde hiçbir güvenlik önlemi alınmamış, üstelik kapılar kilitletiği için işçi kadınlar dışarı

çıkıp kendilerini kurtaramamışlardı. Yakılarak öldürülen 5 kadın işçi, yapılan eylemlerle anıldılar.

İlk eylem, 29 Aralık sabahı **BATİS Sendikası** tarafından Yalvacık köyünde 15 yaşında yanan Ayşe Denizaldan'ın evinin önünde anma şeklinde yapıldı. Ardından Özay Tekstil Fabrikası önünde de saygı duruşu yapıldı.

İkinci eylem de aynı gün **Bursa Kadın Platformu** bileşenleri tarafından gerçekleştirildi. Platform üyesi kadınlar,

Orhangazi Parki'nde bir araya gelerek "**1857 New York'ta 150 işçi kadın, 2005 Bursa'da 5 kadın işçi yakılarak öldürüldü. Yanmak değil yaşamak istiyoruz**"-Bursa Kadın Platformu imzalı pankartı açarak, yakılarak öldürülen 5 emekçi kadın işçiyi unutulmadıklarını dile getirdiler.

Platform bileşenleri adına açıklama yapan Eğitim-Sen Yönetim Kurulu üyesi **Güler Yılmaz** "bundan 2 yıl önce herkes yılbaşı telaşındayken, bir fabrikada

meydana gelen yangında 5 kadın yanarak can verdi" dedi. Açıklamanın ardından kitle sloganları ve alkışlarla "Çalışma yaşamı ve kadın" panelinin yapılacağı Eğitim Araçları salonuna kadar yürüdüler.

Birçok açıklama ve etkinlikte anılan 5 kadın işçiyi unutmayan kurumlardan biri de, **29 Aralık** günü Kadıköy'de konuyla ilgili bir basın açıklaması yapan EKD oldu. "**Bursa'da yandık, Novamed'de kazandık**" yazılı bir pankart açarak, bir araya gelen EKD'li kadınlar adına **Derya Eğilmez** tarafından okunan açıklamada, iki yıl önce yanarak yaşamını yitiren kadın işçilerin unutulmadığı vurgulandı.

(Bursa/Kartal)

Kenya'da artan sosyal adaletsizlik ve son yaşanan gelişmeler...

Kenya'daki başkanlık seçimleriyle bağlantılı çatışmalarda en az 300 kişi yaşamını yitirdi. On binlerce kişi ise evlerinden-yerlerinden kaçmak zorunda kaldı. İktidardaki Kibaki, seçimlerin hemen ardından oyların % 46.7'sini aldığı iddia ederek, zaferini ilan etmişti. Rakibi Odinga ise oyların % 44.3'ünü almıştı. Ancak hemen akabinde Kibaki'nin 230 binlik oy farkı muhalefet tarafından sorgulanmaya başladı ve seçimlere hile karıştırıldığı iddiaları gündeme geldi.

İki rakip adayın sempatanları arasında çatışmaların çıkması ise gecikmedi. Çatışmalar özellikle de Odinga'nın oy potansiyeli olan, Nairobi'nin gecekondular semtlerinde ve yakın bölgelerinde patlak verdi. 1 Ocak'ta Eldoret şehrinde bir kilise, içindeki insanlarla birlikte yakıldı ve çoğu çocuk, 50'ye yakın insan yaşamını yitirdi. Benzer olaylar birçok yerde yaşandı.

Kibaki, ülkenin en büyük ve ekonomik yaşam üzerindeki en etkin etnik grubu olan Kikuyu mensubu. Odinga ise daha küçük bir halk topluluğu olan Luo'lardan.

İki etnik grubun arasında çıkan çatışmalarda çok sayıda ölüm yaşansa da, görgü tanıkları katliamların esas olarak devlet güçleri tarafından gerçekleştirildiğini söylemekte. Ölen kişilerin bedenlerinde, bu güçlere ait silahlardan çıkan çok sayıda kurşun olması da söylenenleri doğrulamakta. Hükümet bu durumu yalanlansa da, adını vermeyen bir polis yetkilisi, bir haber ajansına verdiği demeçte, kendilerine kesin vur emri verildiğini itiraf etmiş.

Nairobi'nin yoksulları yaşanan etnik kinin, kendileri güvenli yerleşim bölgelerinde oturan politikacılar tarafından kışkırtıldığını söylüyorlar.

Emperyalist manevraların rolü

ABD ve İngiltere'nin Kibaki'yi yine iktidarda görmek istedikleri ise sır değil. Çünkü Kenya ABD emperyalizminin, Afrika'ya dönük "güvenlik operasyonları" açısından stratejik bir merkez konumunda. Kenya, Somali ve Etiyopya'ya sınır olman yanı sıra, Doğu Afrika'nın ticaret merkezi. Bunun içindir ki, günlerce katliamlara seyirci kalan Avrupa ve ABD emper-

yalistleri, gelişmelerin denetimlerinden çıkması ve buradaki çıkarlarına zarar vereceği kaygısından, oy sayımının yeniden yapılması için baskı oluşturmaya başladılar. Oysa ABD ve İngiltere, seçimlerin hemen ardından yaptıkları açıklamalarda, seçimlerin çok iyi geçtiğini söyleyerek, Kibaki'yi kutlamışlardı. Emperyalist devletler birçok bölgede olduğu gibi, burada da yıllardır halkın kendi kaderini özgürce belirlemesinin önünü kesmeye dönük bir dizi manevra gerçekleştirmişlerdir. Bu manevralarını bugün yine sürdürmekten geri durmamaktalar.

İkinci kez seçimlerin galibi ilan edilen Kibaki, ilk hükümet olduğu dönemde, BM Genel Sekreteri tarafından "demokrasinin Afrika'daki aydınlık örneği" ilan edilmişti. Kibaki aynı zamanda ABD tarafından, bölgedeki "anti-terör" müttefiklerinden biri olarak görülmekte.

Ancak "demokrasi örneği" Kibaki döneminde ülkedeki yoksulluk iyice artmış, rüşvet, yolsuzluk had safhaya ulaşmış, Kibaki'nin kişisel serveti giderek büyümüştü.

Kenya halkı şimdi çatışmalar ve protestolar eşliğinde, Kibaki'nin seçim hilesi yoluyla hükümette kalarak, yolsuzluklarına devam etme ve kişisel zenginliğini daha da artırma girişimini engellemeye çalışmakta. Kitleler rüşvet ve yolsuzlukların son bulmasını ve adil bir seçim yapılmasını talep ediyor. Hükümetin

cevabı ise bu talepleri azgınca saldırılarla bastırma yoluna gitmek oluyor.

Ekonomide büyüme yoksullukta artış

Kibaki, rüşvete ve kötü yönetim biçimine son vereceği sözü vererek, 2002 yılında % 63'ü aklar seçilmişti. Kenya, çok iyi tarım koşullarına ve zengin maden yatakları

la dünya açık örgütünün verileriyle de doğrulanmaktadır. Bu verilerde Kenya'nın son yıllardaki ekonomik kalkınmasından halkın payına % 1 bile düşmediği belirtilmektedir. Had safhada yoksul olan Kenyalıların sayısında son beş yılda büyük bir artış yaşanmış. Ekmek fiyatları sadece geçtiğimiz yıl iki katına çıkmış. Aynı şekilde süt ve diğer temel gıda maddelerinin fiyatlarının

gelinece; solcu olarak bilinen bir politikacının oğludur ve yoksul yığınlarda umut uyandırmıştır. **Ancak Kibaki hükümetinde bakan olmaya razı olduğunu açıkladığı bilinmektedir.** Örnek aldığı ülke ise Almanya ve bu süreçte Almanya Dışişleri Bakanı'yla görüşmeler yapmaktadı. Bunun anlamı Avrupalı emperyalistlerin Odinga'yı desteklediğidir.

na sahip bir ülke olmasına karşın, emperyalist yağma ve talandan kaynaklı, halkı büyük bir yoksulluk içinde.

Bugün kabileler arası çatışma gibi yansıyan çatışmaların özünde yatan da aslında halkın içinde bulunduğu bu yoksulluk ve sefalet. Yani sosyal adaletsizlikteki artıştır. Halkın içinde bulunduğu sefalet ve yoksul-

artışında da adeta patlama olmuş. **Tekrar etmek gerekirse,** Kenya'da yaşananların özü, egemen güdümlü medyada verildiği biçimiyle, Luo'ların Kikuyulara karşı verdiği kabile çatışması değil. **Daha çok da, çeşitli kabilelerin en yoksullarının, ülkeyi yağmalayanlara karşı ayaklanmasındır.** Diğer başkan adayı Odinga'ya

Kibaki ise emperyalistlerin bu son manevrasına karşısında, onları Çin'le işbirliğine gitmekle tehdit etmekte.

Emperyalistlerin ve onların uzantılarının, Kenya'nın yoksul yığınları üzerinde oynadıkları oyunları boşa çıkarmanın yegane yolu ise, Kenya'nın tüm ezilenlerinin bunlara karşı yükseltecekleri ortak mücadeleden geçmektedir.

Önümüzdeki Nisan ayında yapılacak seçimlerle birlikte Nepal'de cumhuriyetin ilan edilmesinin önündeki en önemli engel de kalkmış oluyor.

Maoistlerin zaferi: Monarşi kalkıyor!

NKP(Maoist) önderliğinde on yılı aşkın yıldır sürdürülen Halk Savaşı, geçtiğimiz yıl yapılan anlaşmayla yeni bir güzergâha girmişti. Bu anlaşmayla birlikte kabineye giren Maoistler, geçtiğimiz Ekim ayında anlaşmaya uyulmaması nedeniyle kabineden çekilmişlerdi. Ancak yapılan görüşmeler sonucu, Aralık'ın ikinci haftası tekrar kabineye dahil olunmuştu.

Maoistlerin kabinede kalma koşullarının başında gelen Monarşinin kaldırılması talebi ise, **28 Aralık'ta sonuç verdi.** Nepal Parlamentosu'nda yapılan oylamada çoğunluk monarşinin kalkması için oy kullandı. Böylelikle, önümüzdeki Nisan ayında yapılacak se-

çimlerle birlikte Nepal'de cumhuriyetin ilan edilmesinin önündeki en önemli engel de kalkmış oluyor.

Bu kararlarla birlikte aynı zamanda, yaklaşık 200 yıllık Gyanendra Hanedanlığı'nın da sonuna gelmiş bulunul-

makta. Kral Gyanendra'nın siyasi düşüşü 2005'in Şubat'ında parlamentoyu feshetmesi ve tüm idari gücü kendi üzerinde toplaması ile başladı. **Kral bunun, Maoist isyana son vermek ve bozulan düzeni yeniden tesis etmek adına tek yol olduğunu savunmuştu.** Fakat, bu ağır eylem, muhalefetin kendisine karşı birleşmesi, şiddetin tırmanması ve sonunda Nisan ayında parlamento yeniden tanınmak zorunda kalması sonuçlarına yol açtı.

Yeni sivil yetki ise Kral'ın yetkilerini elinden aldı, hukuki dokunulmazlığına ve ordu üzerindeki yönetim gücüne son verdi. Şimdi ise sahip olduğu sifata son veriyor.

Evrensel Bakış

"Tedbirler" bumerang etkisi yaratıyor

ABD doları son 10-15 yılın en alt seviyesine düştü. Petrolün varil başı fiyatı ise 100 Dolar'ın üzerine çıktı. '70'li yıllarda yaşanan petrol krizinden daha büyük bir krize doğru gidildiği artık saklanamaz bir gerçek. Doların, aynı zamanda Euro karşısındaki bu düşüşü, ABD emperyalizminin paniğini giderek artırıyor. Avrupalı emperyalistleri ise, dünya hegemonyasındaki yerlerini üst sıralara çıkarma yönü hamlelerinde, atak üstüne atak yapmaya itiyor. Burjuva ekonomistlerin, emlak krizi olarak başlayan krizle birlikte, aylar öncesinden yaptığı tespitlerin ve bu tespitler ışığında yaptıkları, tedbirlerin artırılması yönü uyarılarının doğruluğu da böylece kanıtlanmış oluyor. Bu süreçte alınan ve özü yoksulluğu, sömürüyü artıran sosyal yıkıma dayalı, eko-

nomik tedbirlerin işe yaramadığı artık çok net biçimde görülmekte.

Bunun böyle bir sonuca varacağı da hesaplanarak, uzunca zamandır gidilen siyasi-askeri "tedbirler" ise, **bumerang** etkisi yaratarak, geri dönüp sahiplerini vurmaya sürdürüyor. Askeri saldırganlığın öne çıktığı bu politikaların, 2000'li yılların başından itibaren, eskisine oranla daha hızla hayata geçirildiğini tekrarlamaya gerek bile yoktur. Ancak gelinen noktada, hem krizden çıkmanın hem de dünya hakimiyetini pekiştirmenin yolu olarak görülen **askeri saldırganlık** politikaları birbiri ardına iflas ediyor.

Orta Doğu merkezli yürütülmeye çalışılan emperyalist projelerin, daha biri sonlandırılmadan bir başka bölgede hayata geçirilme çabası, emperyaliz-

min geniş bir alanda hakimiyetini güçlendirmeyi değil, aksine **daha da güçsüz** bir pozisyona düşmesini getirmiştir. Şimdi bu güçsüz pozisyondan çıkışın yolları aranmakta. Bu arayış ise planlarda ciddi değişiklikleri gerektirmektedir. Son dönemde yaşanan gelişmeler de, adamların bu yönlü atıldığına işaret etmekte. Rejim değişikliklerini de öngördüğü çok açık olan son hamleler, **İrak'tan Pakistan'a, Filistin'den İran'a** kadar, Orta Doğu politikalarının merkezinde bulunan bir dizi ülkeyi içine almakta.

Pakistan özgülünde, Butto'nun ölümü de dahil yaşananlar da, yine bu hamleler dahilinde gerçekleşmektedir. Müşerref'e alternatif arayışı içindeki ABD emperyalizmi, bir piyonunun ölümüne mal olan gelişmelere yön verme çabalarını sürdürüyor. **Bu çabaların bir ABD askeri müdahalesine kadar gidebileceği, hatta Pakistan'ı yangın yerine çeviren mevcut durumun bu amaçlı kışkırtıldığı da giderek varsayımı olmanın çıkmaktadır.** Pakistan'ı bombalarla taş-

devrine çevirme tehditleri sürmektedir. Pakistan'ın elindeki nükleer silahların İslami örgütlerin eline geçmesi gibi bir tehlikenin varlığından giderek daha fazla söz edilmesi bile, bu niyeti açığa vurmaktadır.

Diğer işgal edilen ülkelere dönük başlıca işgal gerekçesi yapılan ve bugün Pakistan özgülünde bir kez daha kullanılan bu argümanın İran boyutunda ise, farklı bir gelişme ortaya çıkmıştır. Bu gelişmenin bölgedeki politikalarda değişikliğe girmenin açık sinyalleri olarak algılanabilecek bir gelişme olduğunu söylemek pek de yanlış olmayacaktır. **Söz konusu gelişme,** ABD emperyalizminin 16 istihbarat biriminin birinden bire ortaya atıkları ve raporlarla sundukları, İran'ın nükleer silahlanma faaliyetini 2003 yılından beri durdurduğu ve ancak 2015 yılında böyle bir şeyin mümkün olabileceği yönü açıklamalar.

ABD'nin çeşitli kurumları tarafından aynı süreçte yapılan açıklamalar da istihbarat birimlerinin açıklamalarını tamamlayacak nitelikte. Bu da ABD em-

peryalizminin İran ve aslında da bir bütün olarak Orta Doğu politikasında değişikliklere gitmeyi hedeflediğinin göstergelerindedir.

İran'ın bu noktadaki tutumuna gelince; İran gerici rejiminin tüm çıkışlarına rağmen, içten içe, BOP çerçevesinde bölgede etkin bir güç olmayı arzulanması uzak bir ihtimal değil. Gerici rejimlerin ve gerici hareketlerin emperyalistlerle uzlaşma zemini her zaman mevcuttur. Çünkü onları yaratan, varlık koşullarını oluşturan, emperyalist-kapitalist sistemin kendisidir.

Afganistan işgaline gerekçe yapılan Taliban'ın, bugün işgal güçleriyle iktidar pazarlığı yaptığı bilinmektedir. Yine Hamas'ın, geçtiğimiz günlerde, AB ve BD emperyalistlerine dönük yayınladığı bir açıklamada, kendilerine karşı olmadıklarını, sadece tanınmayı istediklerini ilan etmesi de, gerici güçlerin esas kavgasının, halklarının kurtuluşunu sağlama değil, kendi iktidarlarını pekiştirme kavgası olduğunun son örnekleridir.

Emperyalistler, dengeleri kendi

Irak

Avustralya Başbakanı Kevin Rudd, Irak'ta bulunan 550 Avustralya askerinin Haziran 2008'e kadar geri çekileceğini duyurdu. Ancak "eğitim amaçlı" burada bulunan 450 askeri personel kalmaya devam edecek. Irak'ta asker bulunduran diğer ülke olan Polonya da buradaki 900 askerinin görev süresini **31 Ekim 2008'de** sona erdireceğini açıkladı.

Güney Kore

Daha iyi iş koşulları için mücadele eden, **Kore Göçmen Sendikası-MTU** ile dayanışma dünya çapında büyüyor. Soul hükümeti MTU'nun biri Nepalli diğeri ise Bangladeşli olan iki önderini tutuklayarak, sınırdışı etmişti. Bu sınır dışı olayı ve göçmenlere dönük hak gaspları, Manila'daki (Filipinler) Güney Kore Elçiliği önünde yapılan eylemlerle protesto edildi. Güney Kore'de tahminen 50 bin Filipinli göçmen işçi çalışmakta.

Bangladeş

Bangladeş'in Dacca kentindeki tekstil fabrikalarında çalışan binlerce işçi, 20 tekstil fabrikasının kapatılması kararının ardından sokaklara dökmü. Kapatma kararı, bir işçinin iş kazasında yaşamını yitirmesiyle birlikte, diğer çalışanların greve gitmesinin ardından geldi. İşçiler sokaklarda barikat kurarak, yolları 12 saat süreyle işgal ettiler.

Şili

Şilili bakır üreticisi **Codelco**'da çalışan binlerce işçi, daha yüksek ücret talebiyle greve çıktı. Bir devlet işletmesi olan Codelco, aynı zamanda dünyanın en büyük bakır üreticisi. Şili'nin Angamos limanında gerçekleşen bu grevle birlikte oldukça zor bir süreç giren firma, binlerce işçiye verdiği kadro sözünü de yerine getiriyor ve bu da yine grevin talepleri arasında yer alıyor.

Fransa

Sosyal yıkım politikalarına paralel olarak, göçmen ve mülteciler üzerindeki baskıların da giderek arttığı Fransa'da son günlerde gündeme gelen sınır dışı olayları, **Sınırdışı Merkezleri**'nde gözaltında tutulan mültecilerin başlattığı açık grevleriyle protesto ediliyor. **Paris'te Mesnil-Amelot Sınırdışı Merkezi**'nde başlatılan açık grevi diğer merkezlerde de yayılmaya başladı. Mesnil-Amelot'da 120 göçmenin başlattığı açık grevinden sonra, **Vincennes Sınırdışı Merkezi**'nde de 400 mülteci açık greve başladı. Bu mültecilerin hiç birinin oturma izni yok. Mülteciler Fransa'da son dönemde artan mülteci avını ve tutukluluk koşullarını protesto ediyorlar.

leherine çevirmek, içinde buldukları krizin etkilerini azaltmak (çünkü kısa ve hatta uzun vadede bile içinden çıkılmayan olanaksız olduğunu bilmekteler) için birbiri ardına geliştirdikleri projeleri devreye sokma yönü adamlarını hızlandırdılar. Bu projeler kapsamında uşak-ışbirlikçileri ve tüm uzantıları ile gerek ayaklarına çağırarak, gerekse doğrudan yanlarına giderek, birbiri ardına görüşmeler gerçekleştirmektedirler.

Bu görüşmelerin tümünün merkezinde ise yine "terörle mücadele" konsepti bulunmaktadır.

Bu konseptin gerçek hedefinin işçiyemekçi yığınlar, ezilen yoksul halk yığınları ve onların sınıfsal temelde yükselttiği mücadeleler olduğu ise artık bir sır değil. Emperyalistler ve onların gerici-faşist tüm uzantıları bundan böyle bu mücadeleleri boğmak için daha büyük bir güç birliğine girmenin gayretini büyütmektedirler. Çünkü politikalarının bumerang etkisi yapmasını sağlayan özde bu mücadelelerdir. Bunların büyümesi ise en büyük korkularındır.

Zonguldak, Cibali, Kavel'den günümüze... En güzel direniş henüz yaşanmamış olandır!

Ocak ayı, sınıf mücadelesine adını al-tın harflerle yazdırmış Devrim ve Parti şehitlerinin varlığıyla bir anlam taşırken diğer bir anlamı da farklı yıllarda yaşanan ve işçi sınıfı açısından dönüm noktası diyebileceğimiz bir takım grev ve direnişlerle tanıklık etmesidir. **Zonguldak** maden işçilerinin eylemleri, **Paşabahçe** ve **Kavel** direnişleri, **Cibali Tütün Fabrikası**'ndaki direniş, **Singer Fabrikası**'nda işçilerin polisle çatışması, **TARİŞ**, **Hasköy Tersanesi** ve **Tramvay** işçilerinin sonuç alan direnişleri mücadelemizde önümüze ışık tutmaktadır. Bu direnişlerden kimi işçi sınıfına grev hakkını hediye etmiş, kimi 1980 sonrası ilk eylem olmuş, kimisi kadınların öne çıkmasıyla anılmış, kimisi de sınıf dayanışmasının güzel örneklerini dünden bugüne taşımıştır. Kavel'den Paşabahçe'den **SEKA**'ya, **TEKEL**'e, **TELEKOM**'a uzanan süreç, elbette ki dünün bu çok önemli deneyimlerinin dersleri ile örülmüştür, örülecektir ve örülmelidir.

"...Ve soluğum tükenmedikçe bu doyumuz dünyada, Güneşe karışmadıkça etim Kavel Grevcilerinin türküsünü söyleyeceğim." (Hasan Hüseyin)

Kavel direnişlerinin türküsü...

Kimi direnişler vardır, içinden geçilen süreçte tarihsel olarak önemli bir döneme işaret ederler ve asla unutulmazlar. **28 Ocak 1963**'te, İstanbul İstinye'deki Kavel Kablo Fabrikası'nda 170 işçinin başlattığı Kavel Grevi de böyledir. En önemli özelliği; grev ve toplu iş sözleşme hakkını "**fiili olarak**" kazandırmış olmasıdır.

Vehbi Koç'a ait olan fabrikada, ABD'den gelen genel müdürün göreve başlamasıyla işçiler üzerindeki baskılar artar, fazla mesai ve kıdem esasına göre verilen yıllık ikramiyeler kaldırılır ve sendikadan istifa etmeleri yönünde baskılar yaşanır. Patronun, ikramiyelerin ödenmeyeceğini ve kimi çalışanların ücretlerinin düşürüleceğini ilan etmesi üzerine işçiler oturma eylemi başlatırlar, bunun üzerine patronlar, tüm işçileri işten atar. Türkiye Maden-İş Sendikası'nın örgütlemesi ile 31 Ocak'ta fabrika bahçesinde grev başlar. Ancak, o dönem grev ve toplu sözleşme hakları özel bir hükme tabidir. **Yani**

grev hakkı yasal değildir. İşçiler, fabrikanın kapılarını kaynaklayarak kendilerini içeri kilitletiler. Bir hafta içerisinde kalan işçiler, daha sonra seslerini duyurmak için dışarı çıkar ve fabrikanın önüne çadır kurarak direnişe geçerler. Dağılın uyanısına uymayan işçilere; "**Sizi komünistler, ben sizi dağıtmasım bilirim**" diyen bir polis komiserinin emri üzerine cop ve tabancalarla saldırılır. Saldırıda 9 işçi yaralanır. Önce 2 daha sonra da 7 iş-

çi tutuklanarak **Sultanahmet Hapishanesi**'ne gönderilir.

Bu direnişin önemli yanlarından birisi de ilerleyen günlerde işçilerin çocukları ve eşlerinin de direnişe katılmasıdır. Umulan, grevin halka halka büyümesidir. Ve beklenen olur, grevin etkisi yayılır. İstinye halkı, aynı patronun diğer fabrikasındaki işçiler direnişe destek vermeye başlar.

27 Şubat'tan sonra tüm işçiler mahkemeye verilir. Direnişin bitirilmesi için bir arabulucu heyet oluşturulur. Heyetin oluşturulmasının ardından grev sona erer. Böylece 36 gün süren direniş kazanımla sonuçlanır: İşçilerin ikramiyeleri ödenecelik, atılan işçiler geri alınacak ve ücretlerde indirime gidilemeyecektir.

Grev ve toplu sözleşme kavramının sadece adının var olduğu, fiilen yasak olduğu, grev gidenlerin ağır yaptırımlarla cezalandırıldığı bir süreçte gerçekleşen Kavel Direnişi, Türkiye işçi mücadelesi tarihinde bir dönüm noktası olmuştur denilebilir, çünkü **işçi sınıfına grev hakkını kazandırmıştır.** Tüm bu kazanımları işçi sınıfının tarihine altın harflerle yazılmıştır.

"Yine toplandı uzun saçlılar"

Kadın hakkına ve elbette insan hakkına sahip çıkmanın biricik yolu mücadeleden geçiyor. Dünya emekçi kadın mücadelesine göre, ülke tarihi, kadınların toplumsal hayata katılmaları nedeniyle daha geç başlasa da, güçlü ve onurlu mücadelelere sahne oldu. Şimdi bir zaman tüneline girelim ve tarihe bir yolculuk yapalım. Perdeyi tarihe "**yine toplandı uzun saçlılar**" dizeleriyle geçen doku-

yapmaya başladılar ve ancak müdahale ile sustular. Çıkan kargaşada, kadınlardan birçoğunun itilip kaldığı söylenmektedir."

Bu kadınlar, 1870'ten sonra sık sık rastlanacak birikmiş ücretlerini istemek için toplanma, devlet kapısında "bağırıp çağırma", sesini basın yoluyla duyurma eylemlerinin saptanabilen ilk gerçekleştirenicileridir.

İlk büyük grevlerden olan **Tersane Grevi** de işçilerin eşleri, anneleri, kız kardeşleri ve çocukları tarafından desteklenmiştir. Bu destek grev kırıcılarla yaşanan savaşta da görüldü. İşçilere destek veren kadınlarla dönemin gazeteleri "**hanım kuvvetleri**" diye dalga geçse de kadınların ait olmaları sınıf adına sokağa çıkışlarının ileri bir adımdır bu direniş.

Aynı destek **Tramvay Grevi**'nde de görüldü, tramvayların seferi çıkmasını engellemek için tramvaycıların eşleri rayların üzerine yatarlar.

1990'da Zonguldak işçilerinin büyük yürüyüşünde bu kez maden işçisi eşleriyle kol kola Ankara'ya yürürken görürüz emekçi kadınları. 1991'deki Paşabahçe direnişinde işçiler fabrikayı, eşleri ise Beykoz'un sokaklarını işgal eder. 1993'teki Fiskobirlik grevi kitaplarına konu olur.

macı kadınlarla açıyoruz.

18. yüzyılda Bursa'da dokumacılık yapan kadınların piyasa koşulları ve gece zorluğu yüzünden ayaklandığını halk biyatının tanıklığından öğreniyoruz:

"Yine neffir-i amm oldu uzun saçlılar"

**Arkası feraceli koynu taşlılar
Yüzleri yaşmaklı, yaprak başlılar
Vurun aslanların erik sizdedir."**

Feraceli, yaşmaklı, elleri sopalı, kohnuna taş doldurmuş bir sürü kadın. Dokumacılar ve dokumacıların eşleri... Geçim zorluğu yüzünden Sirmakeş hanımı basıyor. Kul Halil diye de anılan Aşık Halil'in dizelerinde anlatılan da bir ayaklanmanın hem de bunun ilk kez olmadığının kanıtı.

19. yüzyıldaki işçi hareketlerinden biri de **4 Ocak 1867** tarihli The Levant Herald adlı İstanbul gazetesinde çıkan şu haberle saptanır: "Geçen Salı günü, maliyeden 20-30 parayı geçmeyen alacakları bilinen bir küme kadın, tekrar ücretlerinin ödenmesi isteğinde bulundular. Cevap olarak alılmış 'para yok' sözünü işi-ten kadınlar gittikçe daha fazla şamata

neyim hanesine yazıldı, gelecek bir zamanda en güzel direnişi yaşamak adına..."

1996'dan 2002'ye Paşabahçe

"Biz işçiyiz. Paşabahçe'de bir fabrika işe ve cam yapar, orada çalışınız. Beyoğlu'nda süslü bir mağazası var. Tabaklar, bardaklar görürsünüz de iftihar edersiniz. İşte onları yaparız biz. 1800 derece hararetin altında çalışırız."

"Bugün 80 günü geçti gene de hakkımızı istiyoruz. Dağlarda ebegümeci topluyoruz, labada topluyor, balık olursa oltayı alıp koşuyoruz. Evde fazla eşya vardı kilim, mintan, iskemle gibi. Onları da satıyoruz."

1966 yılının Nisan ayında üzerlerinde grev gözcüsü önlükleriyle İstanbul'un kalabalık caddelerinde bildiri dağıtan Paşabahçe işçileri, halka böyle sesleniyordu. **Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikası**'ndaki grevin 80. gününde "**Sayın İstanbul halkına**" şeklinde başlayan bildiri, grevin amansız koşullarda kararlılıkla sürdürüldüğünü özetliyordu.

Grev sırasında işçiler vapurlarla Karaköy'e geçip patron sendikasının önünden Taksim'e kadar yürürler. Bu arada işçilere yapılan silahlı saldırı sonucunda iki işçi yaralanır. **2 bin 200** işçinin katıldığı greve dayanışma için Deri, Kundura ve TEKEL işçileri de eylemler örgütler.

Bu grevin dikkat edici özelliği demokratik kamuoyu, sendika çevreleri ve demokratik kitle örgütlerinin yanında, doğrudan semt halkı tarafından desteklenmiş, sahiplenilmiş olmasıdır.

Ancak tüm bu deneyim ve birikim 2002 yılında işçilerin 17 gün 17 gece sürdürdükleri direnişin zaferle sonuçlanmasını getiremedi ve 67 yıllık Paşabahçe Cam Fabrikası'nın kapatılmasını engellemeyemedi.

Paşabahçe, 40 yıl önce kaleme alınmış grev bildirisiyle adeta günümüze sesleniyor: "**Biz Cemiyette yalnız kalmadığımızı anladık. Sen de hemşerim, sen de sesini yükselt, yapılan işlerin, haksızlığın hesabını sor."**

Onların sesleri bugün Telekom'da, Tekel'de, Novamed'de yankısını buluyor. Onların sesleri yine gelecektir, sonra hep dalgalanacaktır işçi sınıfı... En durgun sandığı zamanlarda bile. Ellerinin gücünü bilir çünkü.

İşçi direnişlerinden...

* **1872** yılında, **Kasımpaşa Tersanesi** işçileri, 11 aydır ödenmeyen ücretlerini almak için greve çıkmışlardı. Bu grev, Türkiye tarihinde bir ilkti. Kasımpaşa Tersanesi işçileri mücadeleye karar verdikleri o gün, bizlere de bir mücadele geleneği bıraktılar.

* **Cibali Tütün Fabrikası** işçileri militan bir mücadele geleneği yaratmışlardı. **1912** yılında sendikalaşma çabaları çerçevesinde eylemler yapan Cibali tütün işçilerinin yarından fazlası kadındır.

* **1 Ocak 1971**'de **Zonguldak**'ta ücretleri ödenmeyen 600 maden işçisi ocaklara inmedi ve bir eylem süreci başlattı. **4 Ocak 1991**'de 36 gündür grevde olan binlerce maden işçisi Zonguldak'tan Ankara'ya yürüyüşe geçti. 8 Ocak'ta hükümetle anlaşan maden işçileri eylemlerine son vererek Zonguldak'a döndüler.

* **2 Ocak 1962**'de İstanbul'da **liman işçileri** greve başladı.

* **3 Ocak 1991**'de Türkiye'de yüz binlerce işçi 1 günlük işe gitmeme eylemi yaptı.

* **11 Ocak 1969**'da **Singer Fabrikası**'nda işçilere polis müdahale etti; 9 polis ve 14 işçi yaralandı. Fabrika bir gün önce işçiler tarafından işgal edilmişti.

* **19 Ocak 2005**'te **SEKA İzmit İşletmesi**'nin kapatılma kararını protesto eden çalışanlar, fabrikadan çıkmama kararı aldı.

* **22 Ocak 1873**'te **Kasımpaşa Tersanesi** işçileri greve çıktı.

* **22 Ocak 1980**'de polis arama yapmak için **TARİŞ** (İzmir, İncir, Üzümlü, Pamuk ve Zeytinyağı Tarım Satış Kooperatifleri Birliği) işletmelerine girmek istedi; 50 kişi yaralandı, 600 işçi gözaltına alındı. TARİŞ'e bağlı işyerlerinde işçiler direnişe geçti. 31 Ocak 1980'de Tarış'te direniş bitti, işçiler işbaşı yaptılar.

* **23 Ocak 1971**'de emekçiler Ankara'da Emekli Sandığı binasını işgal etti.

* **25 Ocak 1972**'de **Hasköy Tersanesi** işçileri greve çıktı.

* **26 Ocak 1921**'de İstanbul **Tramvay işçileri** greve çıktı.

* **26 Ocak 1992**'de 12 Eylül'den sonra ilk kez memur eylemi düzenlendi.

* **27 Ocak 1969**'da **Teksif Sendikası**'na bağlı 5 fabrikada daha grev başlandı. 7915 işçi işi bıraktı

* **28 Ocak 1963**'de İstanbul'da İstinye'deki **Kavel Kablo Fabrikası**'nda çalışan 170 işçi oturma grevi yaptı.

* **31 Ocak 1966**'da **Paşabahçe Şişe ve Cam Fabrikası**'nda 2400 işçi greve başladı.

Kültür-Sanat

Fazıl Say'ın Almanya'da bir gazetyeye tarif ettiği Türkiye "**gerçeği**" ve bu "**gerçekten**" duyduğu endişe üzerine yine kuru bir gürlütle yayıldı geçtiğimiz haftalarda. Say'ın Türkiye'de laik düzenin tehlikede olduğuna, Bakan eşlerinin bile türbanlı olduğuna içlenerek "**biz azınlıkta kaldık, Türkiye hayallerim öldü, Türkiye'yi terk edebirim**" sözlerini "laikçi" Kemalist cephe derhal siyaset borsasına sürdü. Böylesi medahar-ı iftihar edilen bir Türk dahisinin bile Türkiye'de yaşayamaz hale gelmesinden bir mağduriyet cephesi açılarak, AKP şahsında "**dinci, şeriatçı**" cepheye top atışları başladı. Biz halk kitlelerinden "laik-demokratik" cumhuriyetin kalelerine sığınmamız talep edildi yeniden...

Türkiye kamuoyunun nabzına göre son 10-15 yıldır başta Genelkurumla ve sözcülerince "laik devlet düzenimizin" gitti-gidecek olduğu hatırlatılıp duruldu. Oysa "laik düzen" hep yerinde kaldığı gibi, "irtica-şeriat" korkusu Ordu kurmaylarına biz halk kitlelerini hizalamak ve yönlendirmek için kullanılan psikolojik hareket argümanı haline getirildi. Say da ister dahi çocuk popülizmiyle olsun, ister laikliğin siyasi hesaplarının gönüllü figüranlığıyla olsun sahnedeki yerini aldı. O'nun sözleri ve kaygıları bir "sanatçı aydın" katından bizlere sunuldu. Bu yüzden Say'ın, hangi sınıfların duyarlılığıyla hareket ettiği ve ülke gerçekliğiyle nasıl ilişkili olduğuna bakarak "**aydın**" kimliğini sor-

Fazıl Say gitmesin, sadede gelsin!

gulamak gerekiyor.

Tekrar etmekte fayda var; laiklik ve laik cumhuriyet söylemi Türk egemen sınıflarından Ordu merkezli bürokrat kliğin temel argümanlarından birisidir. Var olduğundan bu yana hiçbir zaman laik olmamış bir ülkenin, dinin alabildiğince yaygınlaşmasını, sömürüsünü ve denetimini esas almış rejim güçlerini kullanılmış suni bir kimliktir. Emperyalizmin ekonomik-askeri reçetelerini uygulamakla vazifelenmiş olan egemen sınıfların, halkın yoksulluğu ve sefaleti üzerine yalandan başta tek bir sözü, projesi olmayanların halkı sokup çıkararakla bir korku tünelidir. Halk "**laik düzenimiz tehlikede**" diye uyarırken "**aydın**"; bu tehlikeyi engellerken "**kahraman**" kesilen düzen bekçilerinin ellerinde her şekle giren bir siyaset hamurudur laiklik olgusu. Esası ise, "laik" cepheye kenetlenmiş sınıfın sınıf çıkarlarını kamufla eden hokkabazlık oyunudur. Say da bu iktidar oyununun sevecenliğine kapılmış ve laikçi argümanlara sarılmış bir "**dahimizdir**". **Yani daha baştan, Say'ın kafası aydınlık değildir.**

Say'ın dünya ve ülke siyaseti üzerine, yaşamımız üzerine bütünlüklü, tutarlı politik bir görüşü yoktur esasen. **O'nun sözlerini bu laikliğin suni kaygılarından, sayıklamalarından ibaret olarak görmek yerinde olacaktır.** Türkiye'den gitme isteğini de bu yönde açıklamaktadır zaten: "...Türkiye'nin ye-

ni konumuyla ilgili kaygılarımız oluyor. Gazeteleri her gün görüyoruz ve ilerleyen yükselen değerlerin hepsinin farkındayız ve biraz tedirginlik yaşıyoruz insan olarak bir vatandaşa olarak" diyerek tevaazuyla içini döküyor. Ülkenin "İslami değerlerinin" yükselmesine karşı erken aydın alarmı veriyor kendince. Ancak görüldüğü gibi Say, "**laiklik-şeriat**" yayının gerilmesinde rol almaktan, halkı aydınlatmak bir yana onların gözünü perde olmaktan öteye gidemiyor.

Say'ın sanat üretimine ve ülke gerçekliğine mesafeli yaşam ve düşüncelerine bakıldığında bunda şaşılacak bir durum yok aslında. Say Kemalist rejimin koruyucu sıcaklığında yetişmiş, bu rejimin kültür sanat üretiminde yer edinmiş bir müzisyendir. Bu yaniyla Cumhuriyet-

kanlı köşküne bir defalığına davet edilememiş olmasından duyduğu kırılgılığı da anlıyoruz elbette. Oysa Say, koltuklarını yıldızı bol paşaların, saygın işadamlarının ve onların zarif eşlerinin doldurduğu akustik konser salonlarına parmakla gösterilmeye, çılgınca alkışlanmaya alışmış, burjuva-bürokratik elit ile etle-tırnak olmuş bir sanatçı(mız)dır. Bu sanatsal akrabalık ilişkisinin, Say'ın sanatının niteliğine dair anlamlı bir yerde durduğunu söylemek gerekiyor; O, iktidar elitinin sanatçısıdır.

Say'ın bu sınıfsal mevkii, O'nun sanat içeriğini de, düşünsel dünyasını da belirlemektedir.

Örneğin sanat çizgisinin idolü olarak gördüğü piyanosundan eksik etmediği Nazım Hikmet'e Kuva-i Milliyeci bir üni-forma giydirerek laikçi cepheye asker yapmaya çalışması bu yüzdendir. Öte yandan, Nazım Hikmet için, "**Yaşasaydı, Amerika'nın Afganistan işgaline dair Amerika'ya hak verirdi**" diyebilmesi tipik bir burjuva "aydın" şaşkınlığı mıdır, yoksa bizim olan Nazım'ı emperyalist fikirler ambalajıyla piyasalaştırma dehası mıdır bilemiyoruz. Bildiğimiz; devrimci şair Nazım Hikmet'i Türkiye halkı başta olmak üzere dünyanın ezilen tüm halklarının, savaşan devrimcilerinin sesinden, soluğundan koparıp kendi salon elitine çerezlik niyetine sunma gayretidir.

Say'ın laiklik sandalye açıldığı ülke denizinde de bambaşka fırtınalar kopmaktadır. Mesela, gelir dağılımının kapanmaz bir uçurum gibi derinleştiği, ahlak sınırını altında yaşayan ülkenin yarısından yoksulluk içinde yaşayan büyük kısmından bihaber midir? İster laikçi, ister "irticacı" olsun rejimin tüm hükümetlerinde tarım, sağlık, eğitim gibi her alanda halkın sefalete, soyguna sürüklendiğinden bihaber midir? Halen askeri darbe anayasasıyla yönetilen bir ülkede Susurluk'cuları, Şemdinli'de "iyi çocuklarını" koruyan, ülkede olup bitene kendisi gibi gözünü kapamayan aydınları mahkeme kapılarında linç ettiren, hapse tıkan "adalet" çatısı altında yaşadığımız farkında mıdır? Rejimin ve hişmine uğramayı bir parça göze almış, ülke gerçeği üzerine bir parça söz söyleyen ilercici, aydın insanların yine devlet uzantılı tetikçilerce katledildiği bir ülkede Say halen Çankaya Köşkü'nde kokteyli yudumlayamaktan mı dert yanmaktadır? Rejimin atış menziline giren yazarların, aydınların hem bu tetikçilerce hem de valileri ve bakanlarınca "akıllı olun" diye aynı makamdan tehdit edildiği bir ülkede Say kendini halen aydın çıkarında mı görmektedir? **Hrant Dink** ismi ne çağırıştırılmaktadır kendisine? Evinde güpegündüz katledilenlerin, sokak ortasında polis kurşunu ve tekmesiyle yere serilenlerin, dili yasaklanan, inkâr edilen ve üzerlerine bombalar yağdırılan Kürt halkının, işkencelerin, gözaltıların, hapishanelerde tecrit zulmü altında yaşayanların çığlıkları Say'a ulaşıyor mu acaba?

Say'ın halkanı taşıyan, emekten, özgürlükten ve adaletten yana bir derdi olmadığı -şu küçük laikçi küskünlüğünün dışına-

da -açıktır. O'na göre bu halk, laik-İslamcı diye tasnif edeceği ve sanatçı kaprisinin yankı bulacağı bir kalabalık olmasından öte değildir. Say'ın ülke diye bildiği küçük, apoletli bir iktidar eltidir ve oralar-dan bizleri aydınlatması da mümkün değildir. Zira fikirlerin, eylemlerin olduğu gibi sanatın da bir sınıfı, bir ideolojisi vardır ve Say sınıfsal tercihini bu faşist elit üzerinden yapmıştır.

Say'a "aydın" yakıştırmaması yapanlar da O'nun sözlerinden rant bekleyenler de bu sınıfın temsilcileridir. **Yetenekli olmak aydın olmayı zorunlu kılan bir özellik değildir. Yeteneğini nasıl kullandığı, hangi değerlerle estetiğe ettiği ve yaşam gerçeğiyle yüzleşip yüzleşmediği sorularıyla başlar ve tavır geliştirmesi, yaşamın anlattığı değil eylemcisi de olmak bu kistaslardan sayılmalıdır.** Dahiliğin, dahiyane fikirlerin ilericilik, devrimcilik pusulasını şaşırınca faşizmin elinde bir silah haline gelebildiğine dün tarih tanıklık eder. Say da ülkenin her yana yığın yerine döndüğü, hak ve özgürlüklerin hızla budandığı, açlığın kol gezdiği, ezilenlerin sesinin soluğunun kesilmeye çalışıldığı, ülkenin gerçek aydınlarının sokaklarda katledilip durduğu, devletin adalet zulmüne uğradığı bir ülke gerçeğine gözlerini kapayıp, iktidar kliklerinin sabun köpüğünden gündemlerini dert edinirken, nasıl aydın olunamayacağını canlı örneği olarak karşımıza sunuyor. Ama yine de aydın olma iddiası varsa Say, bu ülkeden gitmemeli, sadede gelmelidir. Böyle bir iddiası yoksa, halkımızın ve bizim olan **Nazım Hikmet**'in yakasından ellerini çekmelidir.

Okur toplantılarında son durak Türkiye Kürdistanı oldu

Daha nitelikli, daha aranı, okurları tarafından daha fazla sahiplenilen bir gazeteye ulaşma gibi hedeflerle bir süredir sürdürdüğümüz "Okur toplantılarını" Malatya, Diyarbakır ve Erzincan'da (Sivas, Trabzon ve Kars'tan da okurlarımızın katılımıyla) yaptığımız toplantılarla şimdilik sona erdirdik. Kimi nedenlerle yaşanan aksamalarından kaynaklı belli örgütlenme sıkıntıları yaşasak da, bu üç ilde de yaptığımız toplantılarda okurlarımızın beklentilerini ve eleştirilerini almak, bunları beraber nasıl yaşama geçirebileceğimizi tartışmak bizler açısından önemli ve faydalı bir deneyim oldu.

Buralardaki okurlarımızla yaptığımız toplantılarda genel olarak 15 günlük periyodun gündemin gerisinde kalmasına neden oluştu, yazıların uzunluğu, kimi yazılarda sıklıklara düşülebildiği, kimi yazılarda ise okurun anlayamayacağı ağırlıkta oluşu gibi değerlendirmelerle karşılaştık bu toplantılarda da...

Her ne kadar tartışmaların amacı gazeteyi tartışmak olsa da gazetenin örgütleyici misyonundan hareketle birçok yerde olduğu gibi bu toplantılarda da mesele dönüp dolaşıp örgütlenme meselesine geldi. Gazetenin sadece bir araç olduğu noktasında, gazete ile kendiliğinden bir şekilde kitlelerin örgütlenemeyeceği, bu araç doğru ellerde, doğru bir kitle çizgisi anlayışına denk düşen bir şekilde ve pratikle kitlelerle buluşturulduğu oranda bu misyonunu yerine getirebileceğine değinildi tartışmalarda.

Gazetenin okurları tarafından sahip-

lenildiği oranda, bizim çalışmalarımızı, pratiklerimizi yansıttığı sürece daha nitelikli olacağı ve bunun üzerinden de örgütlenme faaliyetlerimizde önemli araçlarımızdan biri haline geleceği yine tartışılan konular arasında yer aldı. Bu noktada gazeteyle yönelik her eleştirinin aynı zamanda hepimize yönelik bir eleştirisi olduğu da bir kez daha ortaya çıktı. Bu yönüyle "tüm eleştirilerimiz bize geri dönüyor, gazete çok iyi olmuş" söylemi (esprili karışık da olsa)

önemli bir noktaya temas ediyordu. Kolektif olarak çıkan bir gazete kolektif ajitatör, propagandacı ve örgütleyici misyonunu kazanır. Erzincan'da yaptığımız toplantıda, bizim sıkıntısını yaşadığımız meseleleri bizden çok daha iyi ifade eden bir okurumuzun yaptığı vurgular, sahiplenmeden ve ne anlamamız gerektiğine dair çok önemli ve esasa ilişkin vurgulardı. Bu noktada örneğin Diyarbakır'da yaşanan bir gelişmeyi gazete çalışanları olarak yorumlamamız

mümkünken, bunu esas olarak Diyarbakır'daki okurlarımız vasıtasıyla direkt yaşama yansıyanlarıyla daha canlı, daha somut ve daha objektif yansıtılabileceği bir gerçekliktir.

Yine (büromuzun olduğu ya da olmadığı) bazı illerde YDG faaliyeti içinde yer alan okurlarımızın işçi-köylü gazetelerini sahiplenmekte sıkıntı yaşadıklarına tanık olduk. Bu sorunu kendi içlerinde tartışıyor olmaları ve çözümlene çabaları ise önemli bir noktaydı. Bürolarımız-

bulduğuk, bunu esas olarak Diyarbakır'daki okurlarımız vasıtasıyla direkt yaşama yansıyanlarıyla daha canlı, daha somut ve daha objektif yansıtılabileceği bir gerçekliktir.

Okurlarımızdan yazım kurallarına çok fazla dikkat etmediğimiz, Kürt ulusal sorunu üzerine çokça yazılar, değerlendirmeler yaparken ülkemizde yaşanan diğer milliyetlere, azınlıklara ve Alevilere çok fazla yer vermediğimiz, bu konularda önemli gelişmeler olmasına karşın gazetemize yansıtmadığımız vb. eleştiriler aldık. Bu konulara daha fazla dikkat göstereceğiz.

Okur toplantıları bu son illerle birlikte bu süreçte sona erdi. Önümüzdeki süreçte kendimizde tüm değerlendirmeler, öneriler ve eleştiriler değerlendirilecek ve gazetemize bu değerlendirmeleri pratikte yansıtacağız. Ancak bir gazete okurlarından sürekli beslenerek canlı kalabilir ve bu süreç süreklidir. Bu, toplantıların bir süre sonra yeniden yapılarak gerçekleştirilebileceği gibi esas olarak da okurlarımızla yaptığımız toplantılarda, sürekli değerlendirmelerimizle paylaşımları şeklinde de yaşama geçebilir. Bu noktada e-posta adresimizden, bürolarımızdan ya da posta yoluyla bizlere ulaşmanızı bekliyoruz.

gün hala kimi köylerde Partizan denilince onlar anılmaktadır.

Bu bölgede yaptığımız okur toplantılarında İstanbul'da kimi semtlerden gelen ve bizim de kendilerine iletmek üzere söz verdiğimiz eleştirileri de dile getirdik. Kürt halkının yaşadıklarına dair bölgeden haberlerin gelmemesi üzerine yaptığımız sohbetlerde Kürt halkını anlamadan ve onların sorunlarına ortak olmadan onları örgütlemenin imkansızlığı üzerinde durduk.

Okurlarımızdan yazım kurallarına çok fazla dikkat etmediğimiz, Kürt ulusal sorunu üzerine çokça yazılar, değerlendirmeler yaparken ülkemizde yaşanan diğer milliyetlere, azınlıklara ve Alevilere çok fazla yer vermediğimiz, bu konularda önemli gelişmeler olmasına karşın gazetemize yansıtmadığımız vb. eleştiriler aldık. Bu konulara daha fazla dikkat göstereceğiz.

Okur toplantıları bu son illerle birlikte bu süreçte sona erdi. Önümüzdeki süreçte kendimizde tüm değerlendirmeler, öneriler ve eleştiriler değerlendirilecek ve gazetemize bu değerlendirmeleri pratikte yansıtacağız. Ancak bir gazete okurlarından sürekli beslenerek canlı kalabilir ve bu süreç süreklidir. Bu, toplantıların bir süre sonra yeniden yapılarak gerçekleştirilebileceği gibi esas olarak da okurlarımızla yaptığımız toplantılarda, sürekli değerlendirmelerimizle paylaşımları şeklinde de yaşama geçebilir. Bu noktada e-posta adresimizden, bürolarımızdan ya da posta yoluyla bizlere ulaşmanızı bekliyoruz.

Ustalardan mücadelemize ışık tutan sözler

* Görevimiz halka karşı sorumludur. Her sözümlerimiz, her hareketimiz ve her siyasetimiz halkın çıkarlarına uygun olmalıdır ve eğer hatalar işlenmişse bunların düzeltilmesi gerekir. Halka karşı sorumlulukta olmak işte budur.

Mao, Seçme Sözler, s. 100

* Hangi mevkide olursa olsun, kadrolarımızın her biri halkın hizmetkârıdır. Bütün yaptıklarımız halkın hizmeti içindir. Acaba esirgerek üzerimizden atamadığımız kötü şeyler var mı?

Mao, Seçme Sözler, s. 100

* Komünistler emekçi halk arasında çalıştıkları zaman demokratik inandırma ve eğitim metotlarını kullanmalıdırlar. Bu, buyrukçuluk ve zorlamaya hiçbir zaman başvurulamalıdır.

Mao, Seçme Sözler, s. 87

lip, yerine işçinin, köylünün, emekçinin, tüm ezilen sınıfların kurtuluşu olan, halkın kendi iktidarı olan sosyalizmde!

Herkes elini taşın altına sokmalı, herkes bulunduğu yerden mücadeleye katılmalı, bedel ödemedi göze almali ve vakit geçirmeden ayağa kalkmalıdır! Artık görülmüştür ki, 85 yıldır bu faşist düzen bize bir şey vermemiştir. Bu düzenin tüm tarihi, katliamlar, sürgünler ve işkencelerle doludur. Artık şu gerçeği görmeliyiz: Bizim gerçek kurtuluşumuz, devrimde, sosyalizmde!

Hepinizi en derin sevgi ve saygıyla selamlıyorum! (Tuzla deri işçisi bir okur)

Bu düzen yıkılmadıkça...

Sana dayatılan bu yaşam tarzı ne kader ne alın yazısı ne de mukadderat. Sen; kahve köşelerinde beş parasız, ömür tüketen kardeşim, sen her sabah işçi pazarlarında kuyrukta bekleyen işsiz kardeşim! Sen; öz benliğini yitirmiş, yoz kültürle oradan oraya savrulan genç kardeşim. Sen ellisini geçmiş, sağlığını yitirmiş, hastane kuyruğunda, banka kuyruğunda ömrünün son günlerini yaşayan emekli kardeşim! Sen; yirmi yıl boyunca, yemeden içmeden, yarı aç yarı tok yaşayarak, bin bir emekle yap-

tiğin gecekondu başına yıkılan, mağdur kardeşim! Sen; milliyetinden dolayı horlanan, ormanları yakılan, köyleri yıkılan, yerinden, yurdundan kovulan, üstelik "terörist" ilan edilen Kürt kardeşim! Sen; inancından dolayı aşağılanan, "kızılbaş", "sapık", "satanist" ve daha nice sıfatlarla aşağılanan Alevi kardeşim! Sen; eksik etek, saç uzun, aklı kısa, kocasının üç adım gerisinde yürümeye mecbur edilen, şeytanla aynı sıfatla tanımlanan, töre cinayetleri ile katledilen kadın kardeşim! Sen; 1915'de bir mil-

yonu aşkın akrabası katledilen, yeri yurdu elinden alınan Ermeni kardeşim! Sen; 1955, 6-7 Eylül günleri, 84 bin akrabası Kıbrıs'a, Yunanistan'a sürülen, evine, dükkânına, mağazasına el konulan Rum kardeşim! Sen; yüz binlerce akrabası katledilen Süryani kardeşim ve daha nice zulümlere, baskılara ve sürgünlere maruz kalmış, ezilen tüm halklar, sömürülen yoksullar!

Feryat etmeyi, ah-vah çekmeyi, yalvarmayı bırakalım! Hepinizin-hepinizin nihai kurtuluşu, bu düzen yıki-

Yürüdük
Yürüdük,
Hiç durmadan
Bıkmadan, usanmadan
Yılmadan
Sonu zafere varana dek yürüdük...

Vurulduk,
Kalleşin sattığı
Korkağın kaçtığı
Haince pusularda vurulduk...
Yurdumuzun bereketli topraklarında...

Haykırdık,
Sloganlarla
Türkü ve marşlarımızla
Umuda tohum ektik
Halkımızın yüreğine akıp haykırdık...

Tutsak düştük,
İşkenceler gördük
"Parça parça edildik
Bilinmez yerlere gömüldük"
"Ser verdik seve seve"
Sırrımızı vermedik ölesiye
Böyle gördük biz PARTİZAN'lar
Yığıtçe direnmeyi hapishanelerinde
İşkencehanelerinde

Tandık,
Düşmanı tanıdık
Zulmü ile nasıl sömürüldüğümüzü
Çekilen çileleri
Göç ettığımız köyleri
Susturulmak için
Durdurulmak için
Yıldırılmak için
Kayıp edilmeyi, yok edilmeyi Tandık...

Biz PARTİZAN'lar durmadık-durmayacağız
Bıkmadık-yılmadık
Tükenmedik-tükenmeyeceğiz
Umut ile sevdalı yüreklerimizle
Tohum olduk inancımızla
Düştük yurdumuzun bereketli topraklarına
Halkımızın yüreklerine-bilincine
Altıncağ'a yürüyen bedenimizle
Direnenlerin sesi
Dağların dili
İşçi-Köylünün umudu ile
Yurdumuzun kızıl güneşi olduk
Doğduk doruklardan
Sevdik
Tandık
Bağlandı kavgamıza...
(Bir İK okuru)

Yazarın Adı: Radi FİŞ
Yön Yayınları
Çeviri; Moskova 1986
Yapıtın Özgün Adı: "Spyaşçie Probydyatsya"

Şeyh Bedreddin'in ta 1400'lü yıllarda ortaya koyduğu ve çağına damgasını vurduğu görüş ve düşüncelerini okumak, anlamak; yaşadığımız süreçte kafalarımızı daha da açacaktır. O yıllarda Osmanlı padişahı Yıldırım Beyazıt. Timur (Moğol) saldırısı olmuş, Osmanlı Devleti yenilgiye uğramış, baskı ve zulüm artmış, egemenlik için sarayda taht kavgaları kardeş katliamlarına dönüşmüş, halk iyice yoksullaşmıştır.

İnsanlık tarihi; geçmişin teorik ve pratik birikimiyle ezilenlerin mücadelesini ileriye taşıyan önderler çıkarmıştır. Tüm insanların birlikte, eşit, özgürce yaşayacağı sınıfsız sömürsüz bir toplum egemenlere inat mümkündür. Bedreddin Mahmud Simavi de ta o dönemde (feodalizmin ve gericiğin güçlü olduğu dönemde) ezilenlerin kardeşliğini, ilkel

Ben de halimce Bedreddinem

komünizmi, muazzam bir halk ayaklanmasıyla ve bu ayaklanmaya önderlik ederek savunmuştur.

Kitap; aynı zamanda bir tarihsel belge niteliği taşımaktadır. Bu kitap Osmanlı ve Bizans vakayinamelerine, Bedreddin'in torunu (Halil) tarafından yazılan tercümeihaline ve dönemin başka belgelerine dayanılarak yazılmıştır.

Bedreddin'in kimi bilimsel yazıları ve öğrencileriyle söyleşilerine ilişkin notlar da günümüze kadar ulaşmıştır. İbrahim yoldaş; Bedreddin'in görüşlerini okumuş, kavramış ve bu ayaklanmadan mücadeleye dersler çıkarmıştır.

Dünya güzeldi, uyumluuydu. Ama barışçıl, huzurlu, sakin değildi. Sürekli bir devrim, değişim, dönüşüm, savaşım içindeydi.

Dünyadaki her değişimin doğru yanıtını "biricik doğru yanıtını" bulmak gerekiydi.

Bedreddin' in tahlilleri
"Dünyaya yön veren şey duygular değil, çıkarlardır."

"Dünyada hiçbir şey insansız olamaz. Ama insanların çoğu anlık, küçük çıkarlarının derdine düşmekten, asıl çıkarlarını göremiyor. Çünkü gerçeği hemen ve bütün kapsayarak anlamak, kavramak, tahlil etmek herkesin kârı değildir. Bilinç ve kavrayış ister."

"Bilinçli kişi kimsenin bilmediğini yapıp yürüten, kimse-

nin görmediğini görendir. Böyle bir insan bildiği her şeyi söyleyebilir, ona yaşatmazlar."

"Karşındakilerin bilmedikleri şeyleri, onların bildikleri deyimlerle ve kavramlarla açıklayın. (Yeniye eski aracılığıyla açıklama)."

"Halka, onların, halkın anlayacağı dille konuşmak, bu iş yaparken amacı hiç saptırmamak, başvurulacak araçların amaca uygun olması gerektiğini hiç unutmamak..."

"Hakikat, bize eşyanın doğasında olan şeyi yapmamızı buyurur. Çünkü her varlığın doğası, Hakikatın ondaki surlarından başka bir şey değildir. Ama bu, insanda irade yoktur anlamına gelmez. İnsanda irade vardır. Yalnız 'istediğimi yaparım, istediğimi yapmam' demeyi irade sanırsan, aldanırsın. Cahiller ve yarım akıllılar böyle sanır. İrade demek, eşyanın gerçek doğasını anlamak demektir. Ve irade demek, olabileceği olamayacak olandan ayırmak, buna göre davranmak demektir."

Şeyh Bedreddin Mahmud Simavi

Sultanlar, ağalar, beyler (hiçbir iş yapmayan asalaklar ve zorbalılar) özgür insanları boğaz tokluğuna çalışan kölelere dönüştürmek istiyorlar. Halbuki toprak, onu işleyen kimse ona ait olmalıdır. Toprağın verdiği ürün, onu elde etmek için ter dökenin (köylünün) hakkıdır. Top-

rak herkese eşit dağıtılmalıdır. Eğer beyler, ağalar bu üründen pay almak istiyorlarsa, köylülerle birlikte sabahtan akşama ter dökmelidirler. Köylüler; naşerif, aşar, cizye diye gelecek devlet görevlilerine ve mütezimlere karşı orakla, çekiçle, kazmayla, kürekle karşı koymalıdır. Bu mücadelede hiç kimsenin milliyeti ve dini ayırt edilmez. Kadın ve erkekler her bakımdan eşittir. Beylerin kanun nizam bilmeyen, adaletsiz, keyfi yönetimlerinden "kurtarılmış toprakların" yönetimi için konulmuş yasalardan, hangi dinden, milliyetten olursa olsun herkes yararlanır ve bu yasalar herkese eşit uygulanır. Herkesin yeteneğine göre, herkesin ihtiyacına (gereksinmesine) göre nimetlerden faydalanılır. Cennet ve cehennem bu dünyadadır.

Ayaklanma (isyan) 1416 yılında başlıyor. Bedreddin'in yoldaşlarından Molla Kerim mücadelenin yasalarnın çatısını kurarak kaleme almakla görevlendiriliyor.

Bedreddin Simavi'nin yoldaşları:

Börklüce Mustafa (Dede Sultan), **Torlak Kemal**, **Gündüz**, **Ahi Mahmut**, **Caffar**, **Kasım**, **Müeyyed**, **Şeyhoğlu Satı** (Ozan), **Durasi Emre**, **Mecnun**, **Molla Kerim**.

"Ben de Halimce BEDREDDİNEM" kitabı Tohum romanı gibi acı ve öğretici bir kitap niteliğinde. (Ankara'dan bir YDG ve İşçi Köylü okuru)

Sosyalist ve devrimci basına Yay-Sat engeli!

Devlet, sosyalist-ilerici basının dağıtımını engellemek için yeni bir uygulama başlatı.

Aydın Doğan'ın sahibi olduğu Yay-Sat bir süredir sosyalist ve devrimci basının dağıtımını yapmamak için bahaneler ürettiyordu. Son olarak Ocak 2008'den itibaren sosyalist ve devrimci basının tirajının az olduğunu iddia ederek yeni bir sözleşmenin geçerli olacağını duyurdu. Sözleşmeye göre Yay-Sat'a 2.000 adet yayın veren gazetelerden 1.770 YTL isteniyor. Bu yetmezmiş gibi, bu miktar peşin isteniyor. Oysa sosyalist ve devrimci basının 1 TL üzerinden 2.000 adet satması durumunda bile bu miktar ancak karşılanabiliyor.

İstenen bu ücret ise "Etiket bedeli" olarak alınıyor. Bunun yanında satılan her bir yayından bayi ve dağıtım şirketi payı da kesilecek. Böylece sosyalist ve devrimci basın Yay-Sat'a verdiği tüm yayınlar dağıtılsa bile yine de borçlu olacak. Yay-Sat, sosyalist ve devrimci basının dağıtımını engellemek için elinden geleni yapıyor. Tüm bunlar yetmezmiş gibi yayınların yüzde 50'yi aşan kısmı içinde adet başına 40 Yeni Kuruş is-tiyor.

Ticari amaç gütmeyen, toplumun aydınlatılması, bilinçlenmesi mücadelesi veren sosyalist basına yönelik bu uygulama burjuva ticari mantığa bile aykırı. Çünkü bir şirket ancak kâr elde ederse faaliyetinde bulunabilir. Kısacası Yay-Sat'ın bu tavrı tamamen bilinçli. (Umut Yayımcılık)

Ekmek yolunda dondular!

Kayseri'de iş aramak için yaya olarak yola çıkan 2 kişiden biri donarak öldü, diğerinin donan ayak parmaklarının hastanede ameliyatla kesileceği bildirildi. Develi ilçesinde günlük bulduğu geçici işlerde çalışan iki arkadaş **Mustafa Yılmaz** ile **Süleyman Karakoç**, yeni bir iş bulmak umuduyla Kızılören Beldesi'ne gitmek için yaya olarak yola çıktılar. Bir süre kardaki izleri takip ederek yürüyen Mustafa Yılmaz ile Süleyman Karakoç, Kızılören Beldesi'ne 8 km uzaklıktaki **Alihoca Yaylası**'nda mahsur kaldılar. Karla kaplı yolda takatsiz kalarak yürüyemeyen **Mustafa Yılmaz**, donarak hayatını kaybederken, çıplak ayakta Kızılören beldesine ulaşmayı başaran **Süleyman Karakoç**, **Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi**'nde tedavi altına alındı. Karakoç'un donan ayak parmaklarının yapılacak ameliyat sonucu ayak bileğine yakın noktadan kesileceği bildirildi. Polisler, yaptıkları aramada, Mustafa Yılmaz'ın cesedini Alihoca Yaylası'nda buldu.

Günümüzde tüm bu olanlara rağmen hala hükümet iyi işler yaptığını, tam hız devam ettiğini belirtirken, özelleştirmelerin önünü açıyor, işçi ve emekçilerin sırtlarına daha fazla yük bindirilen durumun iyi olduğunu söylemektedirler. (Mersin İK okurları)

“TEKEL’i satın da görelim sizi!”

Özelleştirme kapsamındaki TEKEL’de çalışan işçiler, özelleştirme saldırısına karşı direnmekte kararlı olduklarını her fırsatta ilan etmeye devam ediyorlar. Ülkenin birçok ilindeki TEKEL işçileri yaptıkları eylemlerle seslerini duyurmaya çalışıyorlar.

Bu eylemlerden biri de **Cevizli-TEKEL’de çalışan işçilerin 27 Aralık’ta gerçekleştirdikleri** kitlesel basın açıklamasıydı. 27 Aralık günü saat 11:00 civarında Cevizli’deki TEKEL Fabrikası’nın, 9 no’lu çıkış kapısı önünde toplanan işçiler, buradan minibüs yolu bo-

yunca bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Yaklaşık bin kadar işçinin katıldığı yürüyüş boyunca, minibüs yolunda yürünmesini engellemek isteyen polisler karşı karşıya gelindi. Polislin bu tutumu sendikacılar tarafından uzlaşmacı, daha doğrusu teslimiyetçi bir tavırla karşılanırken, işçiler kararlılıklarından ödün vermeyerek, minibüs yolunda yürümeye devam ettiler.

Yürüyüş boyunca sık sık çeşitli sloganlar atılırken, işçilerin çok sayıda özelleştirme karşıtı döviz ve AKP kurmayları için hazırladıkları temsili bir tabut taşıdıkları gözlemlendi. İşçiler yürüyüşlerini büyük bir coşkuyla sürdürürken, hükümete de öfke kustular ve: **“TEKEL’i satın da görelim sizi, siyasetçi katili yapmayın bizi, korkutamaz bizi cezaevleri, ölümüne direnir TEKEL işçisi”** marşını hep bir ağızdan söylediler.

Yürüyüş Kartal Meydanı’na ka-

dar sürdü ve burada bir basın açıklaması yapıldı.

Tek Gıda-İş Genel Sekreteri **Mecit Amaç** tarafından, meydana hinca hinc delduran işçilere ve destek için eyleme katılan, çeşitli kurum temsilcilerinden oluşan, bini aşkın kitleye dönük yapılan açıklamada, TEKEL’in özelleştirilmesiyle kaybedenin işçi, memurlar olacağına, zaten beli bükülen yoksul tütün üreticisi olacağına vurgu yapıldı ve “kimseyi kandırmaya kalkmayın. Alanlar ilk iş olarak fabrikaları kapatacak, çalışanlarını sokağa bırakacaktır. Sigara işinin arkasından yaprak tütün işletmelerine de sıra geleceği çok açıktır” denildi.

Eylemin bitimine doğru sendikacıların teslimiyetçi-uzlaşmacı tutumuna, işçilerden tepki geldi. İşçiler hak alıcı radikal eylemler istediklerini belirten konuşmalar yaptılar ve Ankara yürüyüşü önerdiler. **(Kartal)**

Emekçiler SSGSS’ye karşı yürüdü

tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz” sloganları haykırıldı. KESK, DİSK gibi sendikaların ve TMMOB gibi meslek örgütlerinin, Partizan’ın ve devrimci kurumların da bulunduğu yaklaşık 58 kurumdan oluşan platform, AKP hükümetinin IMF’nin talimatı ile yasayı çıkardığını dile getirdi. Basın açıklamasını okuyan Hava-İş Sendikası Genel Başkan yardımcısı **Eylem Ateş** yasa tasarısının kâbesi IMF, secdesi yerli patronlar olanların emekçilerin sağlık ve sosyal güvenlik haklarının tamamıyla yok etmek istediklerini söyledi.

Eylem sırasında polis yolu kapatarak yürümek isteyen kitleye izin vermeyince kısa süreli bir tartışma oldu. Polisin engellemelerine rağmen kitle yolun bir bölümünü kapatarak, yürüyüşünü sürdürdü. Eyleme Tuzla havzasında bir süredir direnişte olan **Demaş** işçileri de katıldı. Eylemde sohbet ettiğimiz işçilerden **Ali Kaya** **“Ben işçiyim, emekliyim diyen herkes ayağa kalkmalı”** diyen Demaş işçisi, yasaya karşı sokakları doldurmak gerektiğinin altını çizdi.

Platformun ilk eylemi ve hafta içi olmasına rağmen eylem oldukça coşkuyla geçti. SSGSS’ye karşı kurulan ve içinde devrimci-ilerici kurumlarında yer aldığı platform birçok bölgede yapacağı eylemlerle, panel, toplantı ve bildiri dağıtımları ile yasanın gerçek yüzünü halka anlatmayı hedefliyor. **(İstanbul)**

“Ben işçiyim, emekliyim diyen herkes ayağa kalkmalı”

Gerçekte IMF projesi olduğu bilinen ve hükümetin hazırladığı **Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı**’na karşı çıkan emekçilerin bir yürüyüş düzenledi.

27 Aralık günü saat **12.30** Aksaray’da bulunan **Pertevniyal** Lisesi önünde bir araya gelen **“Herkesin Sağlık Güvenlik Gelecek Platformu”** buradan Unkapanı’nda bulunan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Bölge Müdürlüğü’nün önüne kadar yürüdü.

“Sağlık haktır satılmaz” dövizlerinin taşındığı eylemde sık sık **“Zafer direnen emekçinin olacak”, “Kurtuluş yok**

İzmir’de sağlık emekçileri SSGSS’yi protesto etti

SES, Pratisyen Hekimlik Derneği ve Türk Hemşireler Derneği İzmir Şubeleri tarafından oluşturulan **İzmir Sağlık Platformu**, AKP’nin sağlık politikasının, sağlığın piyasalaştırılması anlamına geldiğini belirterek, buna karşı olduklarını belirttiler.

Bozyaka Eğitim ve Araştırma Hastanesi bahçesinde bir araya gelen Platform üyeleri adına SES İzmir Şube Başkanı **Fahri Demirci** bir açıklama yaptı. Hükümetin **“paran kadar sağlık ve mezarda emeklilik”** anlamına gelen SSGSS tasarısını yasalaştırmak istediğine dikkat çeken Demirci, sağlık hizmetinden çekilmeyi planlayan hükümetin bu alanı piyasanın kâr hirsına teslim etmeyi düşündüğünü kaydetti. İzmir Tabip Odası eski Başkanı **Dr. Zeki Gül** de, “sağlıkla şiddetin buluştuğunun hayali olduğu neo-liberal politikaları yaşıyoruz. Şiddet yaşamın her alanına sinmiş durumda. Yeni çıkan yasalar, bu arada GSS de şiddet öğeleri barındırıyor. Daha kaç meslektaşımız ölecek” dedi. Eylemde, **“Sağlık haktır satılmaz”** sloganı atıldı. **(H. Merkezi)**

ADANA

“Malboro ülkesi olmayacağız!”

Adana Sigara Fabrikası önünde bir araya gelen yüzlerce TEKEL işçisi, TEKEL’in özelleştirilmesini protesto etti. Eylemde **“Yılınlık yok direniş var”, “Malboro ülkesi olmayacağız”, “Yaşasın dayanışma”** sloganları atıldı. Kısa bir konuşma yapan Tek Gıda-İş Sendikası Güney Anadolu Temsilcisi **Gürsel Diliçlik**, TEKEL işçilerinin daha önceki eylem ve grevlerinde gösterdiği çabalarla haklılığını ispatladığını hatırlatarak, yine aynı çabanın gösterilmesi gerektiğini söyledi. Türkiye’deki köylülere de geçit verilmemesiyle dile getiren Diliçlik, dışarıdaki sermayelerin kendi tütünlerini Türkiye’ye getirerek üretim yapmalarını kabul etmeyeceklerini söyledi.

Konuşmanın ardından basın açıklamasını okuyan Tek Gıda-İş Sendikası Adana Şube Başkanı **Cafer Yaşar**, “Bugünkü siyasi iktidar, iş isteyen, çalışmak, üretmek isteyen, onuru ile yaşamak isteyen insanımızı muhtaç, ele bakar hale getirdi. İşlerini ellerinden aldığı insanlara ekmek ve yakacak dağıtmakla övünmek AKP zihniyetini ve niyetini göstermektedir” diye konuştu.

Yeni yılın ilk günü Tokat’ta yapılan yürüyüş, kitleselliği nedeniyle miting havasında geçti. Halkın da destek verdiği işçiler, mücadeleden vazgeçmeyeceklerini vurguladılar.

Yaklaşık 1200 işçinin istihdam edildiği Tokat Yaprak Tütün İşletmesi ve TEKEL Sigara Fabrikası işçileri, Gazi Osman Paşa Bulvarı’nda bir araya gelerek Cumhuriyet Meydanı’na yürüyüşe geçti. İşçilerin eşleri, çocukları, anne ve babaları, Samsun Ballica ve İstanbul Cevizli TEKEL işçileri, Türkiye’ye bağlı sendikaların şubeleri, memur sendikaları, meslek odaları yürüyüşte yer aldılar. **“Fabrika-**

mızın özelleştirilmesine hayır”, “Fabrika yoksa iş, ekmek de yok”, “TEKEL işçisinin haklı davasında yanındayız” yazılı pankartları işyerlerine asan esnaf ve çevredakilere de yürüyüş boyunca işçilere alkışlarla destek verdiler. Yürüyüş boyunca sık sık **“İş, ekmek yoksa barış da yok”, “TEKEL’i satını biz de satırız”, “AKP şaşırma, sabrımızı taşırma”, “Tokat kıvılcım, Samsun ateş olacak”** sloganlarını atan işçiler, AKP il binası önüne geldiklerinde kısa süre oturma eylemi yaptılar.

Meydana gelindiğinde polis tarafından aranarak içeri alınan işçi-

Tokat TEKEL Fabrikası’nda yaklaşık 1.200 işçi çalışıyor ve 3.5 Trilyon lira getirisi bulunuyor. Bu fabrika için AKP Tokat milletvekili Zeyid Aslan **“özelleştirilse de kapanmayacağını”** iddia ederek, “Türkiye bana göre akıllı bir yöntemle belirli bir sürece yayılmak suretiyle özelleştirme sürecinde yürütüyoruz. Ama şu konuda çok rahatım. TEKEL’in özelleştirilmesinde Tokat Sigara Fabrikası ve ça-

lışanlarının zarar görmesi mümkün değil...” dese de, işçilerin haklı olarak düşüncesi Tokat ve İstanbul Sigara Fabrikaları’nda vardiyayı düşürdüktan sonra Adana ve Malatya Sigara Fabrikaları’nın akıbetine uğramak. Çünkü Adana ve Malatya Sigara Fabrikaları’nda vardiya teke düşürülmüş daha sonra da kapatılma kararı alınmıştı. Tokat Sigara Fabrikası’nda tek vardiyaya düşürme gündemde.

BİTLİS

Yüzlerce TEKEL işçisi özelleştirmeye karşı yürüdü

Bitlis Tekel Tütün ve Sigara Fabrikası’nda çalışan yaklaşık 500 işçi, fabrikanın özelleştirilmesi kararını protesto etmek amacıyla toplu vizite eylemine çıkarak, hükümeti protesto etti.

Fabrikadan kent merkezine kadar yürüyüş yapan işçiler, Nur Caddesi’nde bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamayı yapan Tek Gıda-İş Sendikası Bitlis Şube Başkanı **Can Murat Yenisoğ**, 2008 yılı-

nın Bitlis’teki işçilerin direniş yılı olacağını söyledi. Fabrikada binlerce ailenin geçimini sağladığına dikkat çeken Yenisoğ, **“alınan karar geri çekilinceye kadar Bitlis halkıyla direneceğiz. Talepimiz yerine getirilinceye kadar bu eylemlerimiz sürecektir”** dedi.

Bu eylemlerinin sadece başlangıç olduğunu, 2005 yılında Bitlisli-lerin tamamının birlik ruhu içinde

katıldığı eylemlerden daha etkili eylemlere başlayacakları uyarısında bulunan Yenisoğ, “Bölge genelinde 110 bin tütün ekicisinin, binlerce TEKEL çalışanının, umudunu tütüne bağlayan halkımızın mücadelesini sonuna kadar yürüteceğimizi kimsenin şüphesi olmasın” diye konuştu. Açıklamanın ardından işçiler, özelleştirme kararını alkışlarla protesto ederek eylemlerini sona erdirdi. **(H. Merkezi)**

